

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 30. august 2007****Torsdag den 30. august 2007 kl. 17.30****Dagsorden:**

- 315/07 Reklamer på kommunale bygninger m.v.
- 354/07 Stiftelse af Metroselskabet I/S og Arealudviklingselskabet I/S
- 330/07 Afslutning af lønoprydningsprojektet efter Accenture
- 359/07 Informationskampagne for børn og unge om deres rettigheder, klagemuligheder og muligheder for at få indflydelse på kommunens udvikling og politik
- 332/07 Rapport om fleksible åbningstider
- 320/07 Indstilling om Fælles Borgerservice i Valby - lokalisering og økonomi
- 312/07 Forslag til finansiering af Børne- og Ungdomsudvalgets underskud i 2007
- 324/07 Indstilling om aktivitetstilpasning af budget 2007 og budget 2008 -2011
- 323/07 Økonomiske konsekvenser af Rammeaftalen for 2007
- 357/07 Udtalelse til Statsforvaltningen Hovedstaden vedrørende Operabroen
- 317/07 Indstilling af kandidater til Skatteankenævnet
- 327/07 Byggeprojekt Frederiksberggade 38
- 358/07 Nordiske storbyers miljøkonference
- 355/07 Miljøudspil - "Miljømetropolen, vores vision CPH 2015"
- 322/07 De grønne regnskaber
- 364/07 Ny belysning af Højbro Plads
- 319/07 Busfremkommelighedsprojekter 2007
- 342/07 Københavns Kommunes retningslinjer for ophængning og nedtagning af valgplakater
- 334/07 Ny strategi for udvikling af service og effektivitet ved drift af Københavns Kommunes offentlige arealer
- 339/07 Støtte til bygningsfornyelse i 2007
- 336/07 Forslag til lokalplan "Kagshusene" med tillæg til Kommuneplan 2005
- 340/07 Forslag til tillæg nr. 2 til lokalplan nr. 307-1 "Sundby Station Øst" med kommuneplantillæg
- 345/07 Helhedsplan for Haraldsgadekvarteret
- 346/07 Helhedsplan for "Fra hærværk til netværk"
- 348/07 Helhedsplan for Lundtoftegade 2007 - 2011
- 347/07 Helhedsplan for Telemarksgadekvarteret
- 349/07 Helhedsplan for Prater og Ågården
- 352/07 Helhedsplan for Akacieparken - "Akacieparken på vej"
- 351/07 Helhedsplan for Nørrebrogade
- 350/07 Godkendelse af helhedsplan for Mjølnerparken og bevilling af kommunal medfinansiering
- 344/07 Ombrydning af Teknik- og Miljøforvaltningens budget 2007 til Det ny TMF
- 275/07 Sammenlægning af boligorganisationer
- 341/07 Badested i Svanemøllebugten
- 343/07 Tilgængelighedsprojekt - rute 1 - midler
- 328/07 Lokaler til Sundhedsrummet
- 318/07 Regnskabsprognose pr. april 2007

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

- 329/07 Tryghedsplan II
 - 335/07 Evaluering af handleplaner og indsatsområder for handicappolitikken
 - 333/07 Finansiering af konsulenthjælp til gennemførelse af effektivitetsanalyse på hjemmeplejeområdet
 - 314/07 Overførelse af opgaven vedrørende supplement til brøkpensionister til Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen
 - 313/07 Ny idrætsstrategi
 - 331/07 Fællesindstilling - Konvertering af boliger
 - 353/07 Budget 2007 - kompenserende besparelser
 - 368/07 Strukturtilpasning på skole- og institutionsområderne
 - 356/07 Statusrapport for integrationspolitikken
 - 337/07 Udviklingsplan for brugerdemokrati og selvforvaltning
 - 360/07 Godkendelse af medlem og suppleanter til Det lokale Beskæftigelsesråd
 - 310/07 Meddelelse om midlertidige valg
 - 311/07 Røkering i udvalg
 - 370/07 Indkaldelse af stedfortræder
 - 369/07 Meddelelse om midlertidigt valg
 - 326/07 Indstilling af medlem til Det særlige Bygningssyn
 - 367/07 Forespørgsel til overborgmesteren
 - 365/07 Medlemsforslag om repræsentation
 - 362/07 Medlemsforslag om at Borgerrepræsentationen forkaster Socialudvalgets besparelsesforslag om manglende indsats i forhold til vedligeholdende genoptræning
 - 363/07 Medlemsforslag om at Borgerrepræsentationen forkaster Socialudvalgets besparelsesforslag om reduktion af serviceniveauet i bofællesskab på Vesterbro
 - 361/07 Medlemsforslag om lønløft til offentlige ansatte
 - 366/07 Medlemsforslag til indmeldelse af Københavns Kommune i organisationen
 - 321/07 Købssag og anlægsbevillinger
 - 316/07 Køb
 - 338/07 Anlægsbevilling
-

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg har modtaget afbud fra Winnie Berndtson og Martin Hirsch, der begge har afbud af arbejdsmæssige årsager, og så fra Taner Yilmaz, der er på tjenesterejse.

Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med i alt 59 sager, og 3 af sagerne skal behandles for lukkede døre.

Jeg har modtaget 2 sager om indkaldelse af en stedfortræder og meddelelse om midlertidigt valg til behandling uden for dagsordenen. Begge sager kan optages på dagsordenen efter forsamlingens godkendelse.

Så har forvaltningen bedt om, at behandlingen af sag nr. 4 vedr. informationskampagnen for børn og unge udsættes til mødet den 13. september.

Gruppeformændene vil foreslå, at sagerne nr. 23-30, der alle omhandler helhedsplaner, behandles under ét, og at evt. afstemninger afholdes hver for sig.

Så vil vi endelig foreslå, at punkt 55 flyttes op på dagsordenen, så den behandles lige efter punkt 51, da begge sager omhandler repræsentation. Er der bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er dagsordenen godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

1) BR 315/07. Reklamer på kommunale bygninger m.v.

Indstilling om,

1. at forslag til regler for kommunens anvendelse af fast ejendom og løsøre til reklamering for andre, jf. bilag 1, vedtages.

(Økonomiudvalget)

Borgmester **Mikkel Warming**: Ørkenrotter, pygmægæs, hjortesvin er dyr, som man i de zoologiske haver i Danmark, ifølge diverse aviser sidste weekend, har umådelig svært ved at finde sponsorer til, fordi de er for ulækre, de er for grimme, de er for klamme, de er ikke så søde.

Det er noget, som man bør have in mente, når vi sidder og skal snakke om reklamer på kommunale bygninger m.m., for den lov, som ligger bag den indstilling, jamen den handler om ikke bare at gå så langt som i dag, hvor en tredjedel af alle daginstitutioner har søgt eller fået privat sponsoring, men om at gå endnu videre, fordi loven giver kommunerne tilladelse til at sælge reklameplads på kommunale ejendomme, arbejdstøj, biler, altså ikke længere bare sponsorat, firmaer kan købe sig retten til at bruge et kommunalt tilbud som kulisse for deres reklamefremstød. Der er ingen grænser i loven.

Flertallet herinde er med på at åbne sluserne, der er alt for få undtagelser, for formålet, som det skrives på side 1, er at opnå størst mulig indtægt fra salg af reklameplads. Der er tale om en skævvridning, der er tale om et i virkeligheden direkte angreb på denne forsamlings mulighed for at bestemme, hvilke tilbud der skal udbydes til borgerne. For på længere sigt kan man frygte, at kommunale tilbud, at offentlig service bliver afhængig af, om der findes en virksomhed med reklamebehov.

For at vende tilbage til dyrene i Zoologisk Have, hvor mange har så lyst til, kunne man forestille sig, at sponsere et værested for hjemløse eller en skole med socialt svage børn, for tilbuddene til de mindre købestærke københavnere er naturligvis ikke så attraktive som til daginstitutioner, kultursteder og skoler for middelklassen.

Kort sagt, man kan spørge sig selv, hvem vil sponsere de grimme mennesker. Og for at undgå, at vi kommer til at spørge os selv om det, skal jeg genfremsætte Enhedslistens ændringsforslag fra Økonomiudvalget.

Ikram Sarwar (A): Jeg synes absolut ikke, at Enhedslisten med Mikkel Warming i spidsen skal være så nervøs og bekymret for forslaget her. Jeg tror heller ikke, at Mikkel Warming skal være bekymret for, at de dyr, han nu nævner i Zoologisk Have, som ikke har nogen reklamer omkring buret, jeg tror stadig væk, at de andre reklameindtægter, der nu kommer ind via de andre dyr, at de bliver fordelt ligeligt, så disse dyr, som borgmester Mikkel Warming nævner, ikke dør af sult.

Jeg tror også, at vi skal væk fra den her oldnordiske holdning til, lige så snart der sker noget fornyelse i byen, at så stiller vi os på tværs. Jeg tror faktisk, at det er nødvendigt, at vi følger med tiden, og jeg mener absolut, at vi her i Københavns Kommune kan håndtere med hensyn til at udbyde reklameplads på vores kommunale bygninger og løsøre og evt. også på medarbejdernes uniformer.

Så jeg mener, at vi skal tænke positivt og tænke i en anden vinkel. Her tænker jeg bestemt på, som borgmester Mikkel Warming korrekt var inde på, at hovedformålet er jo at øge vores indtægter. De penge, der så nu kommer via den her indtægt, lad os sige, at det ligger i den størrelsesorden, som økonomiforvaltningen er kommet frem til, at det i starten nok bliver omkring de 14 mio. kr. om året, men efterhånden kan man måske øge indtjeningen op til mellem 15 og 20 mio. kr.

De her penge er jo nogle af de rigtig gode penge, dem kan vi bruge på vores service, bruge dem på skoleområdet, bruge dem på vores ældre osv. osv. Jeg mener absolut, at vi skal tænke i de her baner

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

med at øge vores indtægter på. Jeg mener ikke, at vi bare skal stille os tilbage, fordi man kan se nogle skræmme scenarier for sig.

Jeg tror også, at når man nævner ordet reklamer, så har visse mennesker en tendens til at kunne se Cola-reklamer og McDonalds-reklamer og alle cigaretfabrikkers reklamer for sig. Jeg tror oprindeligt på, at kommunen her vil fortsætte den søre linje, som vi kender fra kommunen, og jeg tror ikke, vi skal begynde at male fanden på væggen og så sige, det her er en glidebane, og vi risikere det ene eller det andet.

Jeg tror, at det er vigtigt for mig at sige til Enhedslisten, lad os nu prøve den her ordning, lad os nu se, hvor vi kommer hen. Og opstår der nogle udfordringer eller problemer, som vi politikere ikke mener, at embedsmændene kan takle ordentligt, jamen så kommer det selvfølgelig op og tilbage i BR, så snakker vi om det igen.

Men vi Socialdemokrater bakker indstillingen op naturligvis, og jeg mener, at det her er ikke noget negativt, men tværtimod noget positivt, at vi nu har en chance for at få erhvervslivet tættere inden for de kommunale rækker.

Borgmester **Klaus Bondam**: Jeg skal starte med at sige, at Det Radikale Venstre generelt er tilhænger af et udvidet offentligt-privat samarbejde, vi tror på, at det kan være med til at udvikle kvaliteten af de ydelser, som det offentlige leverer. Derfor vil vi naturligvis også stemme for indstillingen.

Vi går ind for forslaget om reklamer på offentlige bygninger, og jeg er da også glad for, at vi i enighed kunne godkende et høringssvar i Teknik- og Miljøudvalget den 21. marts.

Men i og med at der er enkelte af de undtagelser, som Teknik- og Miljøudvalget foreslog, ikke er kommet med i det endelige forslag, så mener jeg, der er lejlighed til lige at knytte et par bemærkninger til.

Man kan være betænkelig ved, at ingen personalegrupper friholdes for reklamer. I Teknik- og Miljøudvalget, da vi behandlede sagen, så ønskede vi at friholde personale, som udøver myndighedsopgaver og myndighedslignende opgaver. Det kan være vores dygtige P-vagter, det kan være vores parkbetjente, det kan være det personale, vi har, der som myndighed f.eks. skal stoppe ulovlige aktiviteter ude på byggepladser. Det kan være nogle af vores miljømedarbejdere, som altså fører tilsyn ude i byen. I de her situationer, ja, det siger næsten sig selv, så er det naturligvis afgørende vigtigt, at personalet kan optræde med en stor autoritet, som ikke må svækkes ved uvedkommende eller afledende reklamer på tøj eller materiel, det kan svække vores dygtige medarbejderes mulighed for at udføre deres job.

Men lad os nu komme i gang med det her og lad os så også håbe på og bede om, at vi kan administrere ordningen fleksibelt og fornuftigt, så vi undgår de problemer, som vil være til gener for alle parter. Hvis ikke vi kan det, så må vi jo se på sagen igen.

Tak for det.

Camilla Burgwald (F): Jamen SF vil gerne starte med at hæve den røde fane over Borgerrepræsentationen nu her ved det første møde efter sommerferien. For sådan som vi ser på det her forslag, så er det ren ideologi. Bare fordi en borgerlig regering tillader, at kommuner kan sælge reklameplads på bygninger, så behøver det altså ikke at være sådan, at vi vælger at efterleve det i København.

Selv om vi i SF selvfølgelig ikke er blinde for, at der er penge i skidt, så er der også penge i at hæve skatten eller afdrage mindre på gælden, så det i sig selv kan vist ikke være en tilstrækkelig grund.

Det er altså trist endnu en gang at erfare, at Socialdemokraterne sætter indtægter i kassen over noget, som ellers engang bandt socialt bevidste partier sammen, nemlig en sund skepsis over for pro-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

fitmotivet som det bærende element i samfundsindretningen. Jeg sagde, jeg skulle hæve den røde fane over Borgerrepræsentationen, og det gjorde jeg så.

Men i SF er vi altså ikke overrasket over, at forslaget bliver vedtaget med socialdemokratiske og borgerlige stemmer i Borgerrepræsentationen, vi kan blot konstatere, at der stadig væk er forskel på højre og venstre i dansk politik og begræde, at Socialdemokraterne bevæger sig mere og mere i den forkerte retning.

Vi stemmer naturligvis for Enhedslistens ændringsforslag og imod forslaget som helhed.

Borgmester Mikkel Warming: Jeg vil sige til SF, man behøver ikke undskylde, fordi man for en gangs skyld i Borgerrepræsentationen går tilbage til det, man faktisk mener principielt, det behøver man ikke sige undskyld for til Borgerrepræsentationen. Tværtimod skulle man måske i stedet for kun at snakke om det, også gøre det i praksis.

Når det er sagt, så var det jo en ren tilståelsessag fra Socialdemokraterne, der kunne ikke komme nok, altså man kunne simpelt hen ikke få private sponsorer, private reklamepenge nok. Og det vil sige, det Ikram Sarwar på vegne af Socialdemokraterne siger, der er ingen grænser, alt er til salg, alt hvad kommunen driver er til salg uanset hvad, for man kan ikke få nok. Det er jo rart at vide, at intet er heligt for Socialdemokraterne i København.

Ikram Sarwar (A): Jeg må sandelig sige, at der bliver talt med store ord i dag fra både Enhedslisten og SF. Men hvis man tænker over, hvad indstillingen her er, så vil jeg bare sige, at det er uansvarligt, at de to partier ikke vil stemme for, forstået på den måde, som jeg også sagde i mit tidligere indlæg, de her penge det er jo de rigtig gode penge, dem kan vi bruge på et serviceløft, dem kan vi netop bruge på vores borgere.

Den her del af indstillingen kigger I jo overhovedet ikke på, forstår jeg, men I kigger kun på, hvor skræmmende det her er, og hvordan, hvorfor vi er i gang med at forandre os osv., det er da også noget, I kan lære begge partier, det er jo, følg med tiden. Vi lever i 2007 og ikke tilbage engang i 1920 eller noget i den stil.

Så det er bare en opfordring, kig på hvad målet er i stedet for at sige, jamen det her kan vi ikke bruge, fordi det her kan være en glidebane.

Jeg har netop stået og talt for, jamen det bliver ikke en glidebane, og det bliver ikke en glidebane, fordi jeg tror på, at kommunen kan håndtere det her i en sober stil, som vi kender kommunen for i dag.

Vi har jo allerede nogle forbehold i indstillingen, hvis man læser indstillingen, det er eksempelvis, der skal naturligvis ikke være reklamer på udrykningskøretøjer, der skal ikke være reklamer på personalet, der arbejder hos vores borgere i en sårbar situation osv. osv. Der er jo listet en lang liste op, så derfor så mener jeg absolut ikke, det er noget skræmmende.

Den der med den røde fane, der skal vaje over Borgerrepræsentationen, synes jeg også, det er varm luft, det her kommer ti at gavne vores borgere, det er vel derfor, vi sidder her alle sammen. Tak.

Borgmester Mikkel Warming: Jeg takker på bekræftelsen af, at hensigten helliger midlet, og at pengene er vigtigere end alt andet, og at alt derfor er til salg. Jeg havde ikke troet, man ville sige det så klart, det havde jeg troet, de borgerlige ville, men sådan er man blevet klogere.

Enhedslisten genfremsatte følgende ændringsforslag fra udvalgsbehandlingen:

"at de fælles regler forbyder reklamer rettet mod børn i f.eks. børnehaver og daginstitutioner, forbyder reklamer for usunde produkter, forbyder reklamer med religiøse og politiske formål, og forbyder reklamer på ansattes tøj og biler, samt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

at disse regler også indføres i driftsoverenskomsterne mellem kommunen og selvejende institutioner, når disses fornys."

Det af Enhedslisten genfremsatte ændringsforslag blev forkastet med 38 stemmer imod 13.

For stemte: F og Ø.

Imod stemte: A, B, C, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Louise Frevert (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Indstillingen blev herefter godkendt med 38 stemmer imod 13.

For stemte: A, B, C, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Louise Frevert (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: F og Ø.

=====

2) BR 354/07. Stiftelse af Metroselskabet I/S og Arealudviklingsselskabet I/S

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen godkender stiftelsesdokumenterne for Metroselskabet I/S og Arealudviklingsselskabet I/S,
2. at Økonomiforvaltningen bemyndiges til at indskyde 4.000 mio. kr. i Metroselskabet I/S ved stiftelsen ved at frigive deponerede midler fra salget af el-aktiverne i Københavns Energi,
3. at Økonomiforvaltningen bemyndiges til at indbetale 50 mio. kr. til Metroselskabet I/S til dækning af kommunens andel af reinvesteringer i tekniske installationer vedrørende Metroens etape 1-3. Indskuddet finansieres af renteindtægter fra deponerede KE-midler, samt
4. at Økonomiforvaltningen bemyndiges til, at foretage de nødvendige forskydninger på statusposterne som følge af 1.-3., at punkt.

(Økonomiudvalget)

Borgmester **Mikkel Warming**: Blot bruge en ca. 25 sekunder på at sige, at når vi stemmer imod, så er det, fordi vi er imod de selskabskonstruktioner, der ligger i at lave dem, fordi vi ikke mener, at så vigtige centrale kollektive investeringer, som Metroens 4. etape er udtryk for, bør ligge i selskabskonstruktioner. Det er meget lettere at holde lukket for offentligheden, de bør selvfølgelig ligge direkte i forbindelse med Borgerrepræsentationen og altså under Borgerrepræsentationens umiddelbare kontrol.

Derfor stemmer vi imod selskabskonstruktionerne.

Indstillingen blev godkendt med 45 stemmer imod 6.

For stemte: A, B, C, F, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Louise Frevert (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: Ø.

=====

3) BR 330/07. Afslutning af lønoprydningsprojektet efter Accenture

Indstilling om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

1. at orienteringen om oprydningsprojektets afslutning tages til efterretning,
2. at pensionsbeløb mellem 0 og 100 kr., hvor kommune har udbetalt for lidt, ikke afregnes til pensionselskaberne,
3. at pensionsbeløb mellem 0 og 5.000 kr., hvor kommune har udbetalt for meget, ikke afregnes til pensionselskaberne,
4. at Økonomiforvaltningen bemyndiges til i regnskabet for 2007 at foretage de foreslåede afskrivninger, herunder tage de nødvendige skridt for at afslutte udestående områder (pension, 3. parter, lønsager og regnskabsmæssig afslutning) med mindst mulige omkostninger,
5. at omkostninger på 5,5 mio. kr. til afslutning af oprydningen efter Accenture finansieres ved en tillægsbevilling med kasse­mæssig dækning på de i 2007 afsatte midler i kassen (Funktion: 8.22.05.5, Bevilling: Finansposter), samt
6. at eventuel driftsmæssig påvirkning på udvalgenes budgetter i 2007 som følge af oprydningsprojektet efter Accenture, neutraliseres via en tillægsbevilling med kasse­mæssig dækning på de i 2007 afsatte midler i kassen (Funktion: 8.22.05.5, Bevilling: Finansposter).
(Økonomiudvalget)

Borgmester **Mikkel Warming**: Ingen afstemning nu, bare rolig for dem, der er på vej til at skyn­de sig ud. Men blot for at sige, og det vil jeg gerne takke borgmester Mogens Lønborg for, fik vi i går i Økonomiudvalget tal på, hvor meget det har kostet Københavns Kommune at begive sig ud i denne privatisering, denne udlicitering.

Der er forskellige grunde til, at jeg ikke må nævne det fulde beløb, men det er et betragteligt trecifret millionbeløb i direkte omkostninger for kommunen, for borgerne, for de ansatte, der er tale om, plus alle dem, som det er umuligt at gøre op, den frustration, der har været blandt de mange tusinde københavnske lærere, pædagoger, brandfolk, alle mulige socialrådgivere, som ikke har fået korrekt løn, ikke anede, hvad der var op og ned, om de skulle betale noget tilbage, om de fik penge til næste husleje og så fremdeles. Alt det kan man ikke gøre op.

Men et betragteligt trecifret millionbeløb har det kostet, at man udbød lønanvisningen, lavede denne udlicitering.

Derfor blot en opfordring, ikke så meget til dem, som mener, at udlicitering pr. definition er godt og ikke kan se nogen fejl ved noget som helst, men til dem i denne sal, som siger, at vi jo skal bruge det som instrument, hvor det er bedst og billigst og alt det der. Denne opfordring til jer, denne sag viser, hvor galt det kan gå, at udlicitering, at privatisering selv i den bedste af de verdener, man forestiller sig, så er det russisk roulette. Så er det noget, hvor det i mange tilfælde måske ikke skader direkte, men når det går galt, så går det rigtig, rigtig galt.

For hvem kan ikke huske, eller nogen kan i hvert fald huske, hvad det var, man sagde, da man lavede udbudet, da man valgte Accenture, der var pressemeddelelse fra daværende overborgmester om, hvor godt det blev, hvor meget kvaliteten blev forbedret, og hvor mange millioner kroner man sparede.

Nu er man forhåbentlig blevet klogere og derfor tænk over det, næste gang nogen kommer og siger, ved at udbyde tingene kan vi spare så meget, og kvaliteten bliver så meget bedre, tænk på, hvad virkeligheden viste med Accenture.

Borgmester **Mogens Lønborg**: Egentlig havde jeg ikke tænkt mig at tage ordet i denne debat, men det er jo sjældent at blive takket af Enhedslistens borgmester, Mikkel Warming, så jeg vil bare kvittere for takken.

Så vil jeg som en af dem, der falder ind under kategorien bedst, billigst sige, at selvfølgelig har vi jo konstateret i det her tilfælde, det kunne gå rivende galt. Men jeg bliver så også nødt til at sige til Mikkel Warming, at det kan det altså også gøre, når noget er i den kommunale sektor. Vi sidder jo alt-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

så, Mikkel Warming, i øjeblikket i en suppedas, som er skabt i denne kommune med mega-megaunderskud, som langt overstiger det, vi har tabt på Accenture, og det er altså noget, der er i den kommunale sektor.

Så det er sådan set bare for at sige til borgmester Mikkel Warming og andre, som jo af ideologiske grunde, selv om det har givet et hib til ideologien, det jo netop er af ideologiske grunde, man ikke bryder sig overhovedet om at have noget som helst med private at gøre. Vi skal altid passe på, hvad enten det er noget, vi lægger ud til en privat leverandør, eller det er noget, vi selv har ansvaret for.

Indstillingen blev taget til efterretning, henholdsvis godkendt uden afstemning.

=====

4) BR 359/07. Informationskampagne for børn og unge om deres rettigheder, klagemuligheder og muligheder for at få indflydelse på kommunens udvikling og politik

Indstilling om,

1. at forslaget om iværksættelse af en informationskampagne for børn og unge indgår i budgetforhandlingerne for budget 2008, samt
2. at der gennemføres en høring af Børne- og Ungdomsudvalget, Socialudvalget og Borgerrådgiverudvalget med høringsfrist den 7. september 2007
(Økonomiudvalget)

Sagen blev udsat ved mødets start.

=====

5) BR 332/07. Rapport om fleksible åbningstider

Indstilling om,

1. at "Rapport om fleksible åbningstider" tages til efterretning (rapporten er vedlagt i bilag 1), samt
2. at de konkrete forslag til fleksible åbningstider i rapporten samt finansieringen heraf indgår i budgetforhandlingerne for 2008.
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev taget til efterretning, henholdsvis godkendt uden afstemning.

=====

6) BR 320/07. Indstilling om Fælles Borgerservice i Valby - lokalisering og økonomi

Indstilling om,

1. at det reviderede budget for Fælles Borgerservice i Valby som åbner april 2008 godkendes, herunder at der oprettes en fælles administrativ enhed i Fælles Borgerservice Valby,
2. at lejevilkårene med ATP ejendomme om indgåelse af lejemaal i stueetagen på Toftegårds Plads godkendes, samt
3. at de fremsendte høringssvar tages til efterretning.
(Økonomiudvalget)

Borgmester **Mikkel Warming**: Denne sag handler om, at vi her i byen ønsker at etablere et borgerservicecenter i Valby, og at det vil være bedst og mest praktisk, hvis det lå sammen med i hvert

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

fald nogle af de andre lokale forvaltninger, i dette tilfælde socialcentret og pensions- og omsorgskontoret i Valby. Det er alt sammen fint nok.

Desværre sker der så det, at de nye opgaver i borgerservice, pas og kørekort, bliver dyrere end det, som kommunen har fået i kompensation fra staten, der er altså ikke penge nok i den kompensation, der er kommet, til at løse de opgaver, der skal løses.

Hvad gør man så, for det er jo ikke rart. I det her tilfælde er det, man har gjort, at man har valgt i Økonomiudvalget på baggrund af indstillingen fra forvaltningen, at ud over de klare og umiddelbare besparelser, som kan og skal, og alle er enige om kan hentes ind, jamen når man lægger tingene sammen, jamen så har man fundet og estimeret nogle generelle effektiviseringspotentialer, som sjovt nok ligger præcis på det niveau, der skal bruges for at indhente den manglende kompensation.

Hvis man er i tvivl, så kig på side 2 på indstillingen, hvor besparelseskrevet eller effektiviserings-estimatet ændrer sig i takt med, at behovet for midler ændrer sig. Bare jeg synes, man skal kigge på det. Det lyder fint nok, men man skal huske, hvor pengene kommer fra, for de kommer fra socialcentret, de kommer fra pensions- og omsorgskontoret, der yder service over for nogle af de svageste borgere her i byen.

Og når man ikke har identificeret, og det har man altså ikke, konkrete besparelser på de her 1,8 mio., men i stedet tager et omstridt estimat, risikerer man altså, at Valbys ældre, Valbys udsatte børn skal betale for, at alle os andre ressourcestærke kan få pas og køre kort nemt og hurtigt.

Det er ikke o.k., det er ikke en socialt bevidst prioritering, og derfor genfremsætter jeg ændringsforslaget fra Økonomiudvalget, som handler om, at man godkender tingene, sætter sig ned, og de 3 omtalte forvaltninger finder nogle konkrete identificerbare besparelser.

Jamen vil alle dem, der har læst sagen grundigt fra Økonomiudvalget, har man ikke haft revisionsfirmaet Deloitte & Touche til at se på sagen, jo, jo, og de papirer blev udleveret i går i Økonomiudvalget. Der står bl.a. en række forbehold over for sagen, man opfordrer bl.a. til at behandle alle tingene en gang til ved årets udgang, for mere sikker er man ikke på, hvad der er administration, og hvad der ikke er administration, og hvad der derfor kan forventes at blive effektiviseret på og ikke effektiviseret på.

Noget helt centralt hvad er administration, og hvad er borgerrettet arbejde, det er centralt for, hvor stort estimatet for effektiviseringer kan være. Der har socialcentret lavet en tidsregistrering over det sidste års tid, som fortæller, at det, man i en teknik- og kontrolgruppe kalder for administration, der går 85 pct. af disse ansattes tid til borgerrettede opgaver. Det siger revisionsfirmaet, det kan man ikke tage stilling til, for man mener ikke, de tidsregistreringer er foregået rigtigt, det tager man i øvrigt fejl i. Men derfor ændrer man ikke estimatet.

Det vil jeg sige, det er altså ikke godt nok, det er ikke godt nok, og derfor for at undgå en dårlig start på et samarbejde, som er fornuftigt, en samlokalisering, som er fornuftig, for at undgå risikoen for, at noget fornuftigt, nemlig borgerservice kommer til at gå ud over nogle svage borgere, opfordrer jeg til at stemme for ændringsforslaget fra Økonomiudvalget, nemlig at forvaltningerne sætter sig sammen og bliver enige om konkrete besparelser, som kan hentes ind i stedet for at tage et estimat, der tilfældigvis passer med det, man skal bruge.

Enhedslisten genfremsatte følgende ændringsforslag fra udvalgsbehandlingen:

"at budgettet for Fælles Borgerservice i Valby og planen for samlokalisering med Socialcenter, Pensions- og Omsorgskontoret samt Ældrekontoret i Valby i første omgang godkendes, dog undtaget de forventede besparelser vedr. en fælles administrationsenhed, samt at Økonomiforvaltningen bemyndiges til at søge en konkret aftale med Socialforvaltningen og Sundheds- og Omsorgsforvaltningen om en fælles administrationsenhed. Aftalen skal baseres på en fælles vurdering fra de forvaltninger af effektiviseringspotentialet."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Det af Enhedslisten genfremsatte ændringsforslag blev forkastet med 45 stemmer imod 6.

For stemte: Ø.

Imod stemte: A, B, C, F, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Louise Frevert (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Indstillingen blev herefter godkendt med 41 stemmer imod 6.

For stemte: A, B, C, F, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Louise Frevert (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: Ø.

=====

7) BR 312/07. Forslag til finansiering af Børne- og Ungdomsudvalgets underskud i 2007

Indstilling om,

1. at forslag til finansiering af i alt 22,2 mio. kr. i tabel 2 godkendes,
 2. at den resterende manko på 19,3 mio. kr., herunder 1,5 mio. kr. til Deloitte's bistand med genopretningsarbejdet, finansieres ved efterreguleringen af de efterspørgselsstyrede områder i 2007, samt
 3. at Børne- og Ungdomsudvalget gives en tillægsbevilling på 41,5 mio. kr.
- (Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

8) BR 324/07. Indstilling om aktivitetstilpasning af budget 2007 og budget 2008 -2011

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen tager redegørelsen om aktivitetstilpasning af budget 2007 til efterretning. Som følge heraf korrigeres udvalgenes budget 2007 med de beløb som fremgår af tabel 1 og beløbet lægges i kommunens kasse.
- (Økonomiudvalget)

Indstillingen blev taget til efterretning.

=====

9) BR 323/07. Økonomiske konsekvenser af Rammeaftalen for 2007

Indstilling om,

1. at der afsættes en pulje på 5.167 t. kr. under Økonomiudvalget på bevillingen Fælles driftspuljer, funktion 6.45.51.1 til dækning af eventuelle dokumenterede merudgifter som følge af takstændringer i forbindelse med Rammeaftalen 2007 på det sociale område og specialundervisningsområdet. Der anvises kasse-mæssig dækning ved negative tillægsbevillinger til Børne- og Ungdomsudvalget og Sundheds- og Omsorgsudvalget på hhv. 3.483 t. kr. og 1.684 t. kr., jf. nærmere bilag 5, samt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

2. at såfremt Socialforvaltningens dokumenterede merudgifter som følge af takstændringer i forbindelse med Rammeaftalen 2007 overstiger det i puljen afsatte beløb, fremlægger Økonomiforvaltningen i samarbejde med Socialforvaltningen en indstilling om håndtering heraf.
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

10) BR 357/07. Udtalelse til Statsforvaltningen Hovedstaden vedrørende Operabroen

Indstilling om,

1. at vedlagte forslag til Borgerrepræsentationens besvarelse af Statsforvaltningen Hovedstadens henvendelse godkendes.

(Økonomiforvaltningen og Teknik- og Miljøforvaltningen)

Karin Storgaard (O): Det er ærlig talt en rigtig kedelig sag den her. På grund af overborgmester Ritt Bjerregaards og borgmester Klaus Bondams håndtering af denne sag indgav jeg i marts en klage til Statsforvaltningen Hovedstaden. 5 måneder efter indgivelsen af klagen, og efter at både statsforvaltningen og jeg har rykket for sagen, foreligger der nu en udtalelse vedrørende denne klage.

Jeg skal kort gengive mine synspunkter. Overborgmesteren og borgmester Klaus Bondam har afvist en gave på en værdi af en halv milliard – en halv milliard, hvis man kan huske tilbage til november, tror jeg, det var. Det var en gave, som Realdania tilbød Københavns Kommune.

Foruden en bro indgik et parkeringsanlæg, men for at honorere en politisk aftale med SF, som ikke vil have parkeringsanlæg, afviste overborgmesteren og borgmester Klaus Bondam egenhændigt tilbuddet.

De har senere henvist til, at møderne var fortrolige, og at det mere var løs snak end et konkret tilbud, der kunne tages stilling til, og derfor – jeg synes, der er lidt uro – blev Borgerrepræsentationen ikke inddraget, gaven stemte ikke overens med egne holdninger og ønsker for infrastrukturen i København, som jo som bekendt er ikke at få flere biler ind i byen, tværtimod så vil man gerne have bilerne ud af byen.

Det er under al kritik, at man ikke følger de demokratiske spilleregler og informerer Borgerrepræsentationens medlemmer, som jo så i første omgang får informationen via pressen, det kan jo ikke være rigtigt.

Dette tilbud må betegnes som et reelt tilbud til København og ikke en løs henvendelse om perifer forhold, som ikke er et anliggende for Borgerrepræsentationen. Men at beslutte, at et tilbud om en gave til en værdi af en halv mia. kr. er irrelevant for Borgerrepræsentationen at beskæftige sig med, vidner om magtarrogance og ringe dømmekraft.

Spørgsmålet om modtagelse af gaver af den størrelse er et anliggende for Borgerrepræsentationen, selv om et flertal har besluttet en politik, er det vel ikke ganske utænkeligt, at en sådan generøs gave ville kunne bevirke en holdningsændring. Holdninger har det med at være betinget af den viden, vi har om bl.a., hvilket økonomisk råderum der eksisterer på det tidspunkt, hvor vi skal træffe beslutningen.

Det værste er dog, at Borgerrepræsentationen retsmæssigt bliver frataget retten til at tage stilling til gavetilbuddet.

Jeg vil komme tilbage til et par enkelte ting, da sagen var oppe her i Borgerrepræsentationen den 16. november, hvor Klaus Bondam bl.a. i sit indlæg var inde på, at Det Kongelige Teaters chef, Michael Kristiansen, havde beklaget sig over, at Operaen er død, og der sagde borgmester Klaus Bon-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

dam, Operaen skal nok klare sig. Ja, det var jo nok letsindigt at sige, for den klarer sig altså ikke så godt.

Det er ikke ret længe siden, at Teknik- og Miljøudvalget var på et besøg i det nye skuespilhus, hvor Det Kongelige Teaters chef, Michael Kristiansen, igen beklagede sig over det, og også at han havde hørt, at man måtte lukke restauranten derovre, fordi der ikke kom kunder nok.

Der blev også nævnt, at det var et samlet mundtligt tilbud om en gangbro over til Operaen, en parkeringskælder under Kvæsthusbroen og byrum på Kvæsthusbroen. Realdania har jo hele tiden sagt, at det var en samlet pakke, mens vi fra Københavns Kommune havde sagt, at vi kun var interesseret i broen.

Klaus Bondam gør videre opmærksom på den politiske aftale, der er indgået med SF om trafikal betjening af Operaen, og der er der sagt ubetinget nej til underjordisk parkeringsanlæg under Kvæsthusbroen. Det kan godt være, der er indgået en aftale med SF, men derfor skal man da ikke fratage Borgerrepræsentationens medlemmer at få disse oplysninger.

Videre lyder det, at vi sagde nej til et parkeringsanlæg og ikke til en bro, det udtalte Klaus Bondam også, men det er jo uforståeligt, fordi borgmesteren har jo lige fået at vide, at tingene hænger sammen, og så siger man alligevel, at man siger nej til det ene og kunne godt tænke sig det andet.

Må jeg tage lidt af næste rundes tid? Tak for det.

På mødet i Teknik- og Miljøudvalget den 8. november var sagen om fremtidig trafikal betjening af Operaen på dagsordenen, blev der nævnt i talen, men den var jo ikke som sådan på dagsordenen, den blev godt nok nævnt, men den står ingen steder, og der står intet i referatet om, at man har givet besked i udvalget. Det står ingen steder.

Men på mødet fik vi i hvert fald noget at vide om, at der var nogle rygter, der cirkulerede, uden helt nøjagtigt at vide, hvad det var.

Så er det jo sådan, at denne udtalelse til statsforvaltningen lægger op til, at man inden for en borgmesters kompetence som daglig leder kan have uformelle møder og foreløbige drøftelser med diverse interessenter, der vil investere i København, og i den forbindelse orientere om en politisk holdning til et projekt, i det tilfælde der er flertal i Borgerrepræsentationen.

Der kan man så sige, jamen selvfølgelig har en borgmester og en overborgmester kompetence til at have uformelle møder med nogle, der er interesseret i at investere i København. Men så går vi videre, og så siger man, man begynder at tale om investeringer og politiske holdninger, så synes jeg, vi begynder at nærme os noget andet. Så der er jeg altså ikke helt enig i det svar, der er givet der. Jeg kan ikke stemme for udtalelsen til statsforvaltningen.

Vi mener ikke, det er citeret i eller beskrevet i den besvarelse, hvad det er, der er sket nøjagtigt. Vi mener ikke, det heraf fremgår, at man jo stadig væk har en Borgerrepræsentation, som jeg også tidligere har nævnt herinde på et møde. Det kan jo ikke nytte, der er 2 medlemmer af Borgerrepræsentationen, overborgmesteren og borgmester Klaus Bondam, der er orienteret om nogle ting, uden at man orienterer de andre 53 medlemmer. Så siger man bare nej, fordi man ikke synes, det er en god ide, og man ved, man har lavet en aftale med SF, at man ikke ville have parkeringskælder.

Derfor vil Dansk Folkeparti stemme nej til denne redegørelse.

Borgmester **Klaus Bondam**: Jeg har lige fået hvisket i øret, at Det Kongelige Teater åbnede sit sæsonalg i mandags, og det har slået alle tidligere rekorder, så klare sig det skal de såmænd nok. Nå, lad nu det ligge.

Det foreliggende udkast til et hørings svar til Statsforvaltningen Hovedstaden giver i vores øjne en præcis redegørelse for substansen i denne her sag og det forløb, der har været. Jeg har derfor heller ikke tænkt mig i forbindelse med behandlingen af punktet at gå i detaljer, sagen er fuldt belyst i hørings-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

udkastet, ligesom overborgmesteren og jeg på Borgerrepræsentationens møde den 16. november sidste år redegjorde detaljeret for det omtalte møde med Realdania i starten af november sidste år.

Når jeg alligevel vil knytte et par bemærkninger til, så er det, fordi jeg undrer mig over, at vi overhovedet skal bruge tid på denne her sag i aften. Jeg har tjekket, at Karin Storgaard var til stede på Borgerrepræsentationens møde den 16. november sidste år. Når jeg hæfter mig ved det, så er det, fordi man imidlertid ikke skulle tro det, når man læser Karin Storgaards klage til Statsforvaltningen Hovedstaden, den er nemlig fuldstændig støvsuget for alle de oplysninger, som både overborgmesteren og jeg gav på mødet.

Jeg må også sige, at klagen indeholder nogle ganske mærkværdige kortslutninger. F.eks. at overborgmesteren og jeg burde have orienteret Borgerrepræsentationen om mødet med Realdania på borgerrepræsentationsmødet den 2. november sidste år. Fakta er, at det pågældende møde først fandt sted den 3. november. Nå man skulle tro, at klagen var skrevet før mødet i Borgerrepræsentationen på grundlag af de upræcise oplysninger, der var kommet frem i pressen.

Endnu mere mystisk bliver det, når man ser på datoen for klagen, datoen er den 19. marts i år. På det tidspunkt har Karin Storgaard fået omdelt det konkrete forslag for Realdania i Teknik- og Miljøudvalget, umiddelbart efter at det var sendt til kommunen og var udmærket klar over, at det nu skulle gennemgå en grundig politisk behandling. Det er mig noget svært at forstå, at Karin Storgaard på dette tidspunkt kan nære dyb bekymring for, at overborgmesteren og jeg i denne sag sætter den folkevalgte forsamling ud af funktion, som det så malerisk og poetisk er udtrykt i klagen.

Jeg skal understrege, at jeg på ingen måde ønsker at sætte spørgsmålstejn ved de muligheder, der er for at klage til det kommunale tilsyn. Jeg vil blot appellere til, at det sker på baggrund af de objektive oplysninger, der foreligger, det fortjener vores og byens omdømme. Jeg synes personligt ikke, at denne klage lever op til det, og dermed har jeg vel også egentlig sagt, at jeg ser frem til statsforvaltningens afgørelse med absolut sindsro.

Karin Storgaard (O): Ja, ja, borgmester Klaus Bondam, har man ikke noget godt at sige, så kan man jo altid angribe folk i stedet for, angreb er det bedste forsvar, er det ikke sådan, man siger.

Men det lyder da utroligt, at borgmesteren kunne være i tvivl, om jeg var til stede den 16. november, jeg er i øvrigt altid til stede, og det kunne borgmesteren jo selvfølgelig have orienteret sig om ved at kigge på referatet, hvor borgmesteren så ville have lagt mærke til, at jeg har omtalt mange ting. Hvis man skal se på et A4-format, så har jeg brugt 1½ side på at fortælle, hvad holdningen var den 16. november.

Og at klagen bliver sendt i marts måned, jamen det er selvfølgelig, fordi vi alle sammen har lidt travlt, og det kan da godt være, jeg skulle have sendt den noget før, men bedre sent end aldrig. Det har jo intet at gøre med, at der er kommet papirer frem osv., som borgmesteren henviser til, fordi det var der ikke på det tidspunkt, hvor vi beklagede os herinde fra, og hvor vi fra flere partier var oppe og beklage os over holdningen fra overborgmester Ritt Bjerregaard og fra borgmester Klaus Bondam. Så det er jo da noget forfærdeligt vås at sige.

Så jeg vil stadig væk påstå, at borgmester Klaus Bondam ikke har forstået, hvad det er, det hele går ud på, fordi så ville man altså ikke sige det heroppe fra talerstolen, som borgmesteren har sagt.

Det er klart, at efterhånden som det kom frem, hvad det var for et forslag, jamen så er tiden jo gået, men det var den jo altså ikke, da vi var i november måned.

I øvrigt så mener jeg også, at den dato, som der bliver henvist til, den 4. november, jeg mener, at overborgmesteren på et tidligere tidspunkt har fået nys om det. Der må da være noget galt, når man bliver informeret via pressen om, hvad det er, der foregår i Borgerrepræsentationen, det må da undre alle.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Det håber jeg ikke at se igen, men der har været tendenser mange gange til, at man ikke inddrager Borgerrepræsentationens VKO-medlemmer i de beslutninger, ikke lige vedrørende den sag alene, men med mange andre sager, hvor man simpelt hen glemmer at informere og glemmer, at demokratiet er her. Selv om man har et flertal, så skal man altså ikke benytte flertallet på den led, det synes jeg simpelt hen er for dårligt.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Klaus Bondam**: Jeg skal blot gøre opmærksom på, at sagen efter vores opfattelse er fuldt belyst i høringsudkastet. Og så dernæst skal jeg sige, at jeg på intet tidspunkt har påstået, at Karin Storgaard ikke var til stede den 16. november, jeg konstaterede netop i min tale, at Karin Storgaard var til stede den 16. november.

Indstillingen blev godkendt med 31 stemmer imod 14. 6 undlod.

For stemte: A, B og F.

Imod stemte: C, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Louise Frevert (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Følgende undlod at stemme: Ø.

=====

11) BR 317/07. Indstilling af kandidater til Skatteankenævnet

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen træffer beslutning om at indstille to kandidater til medlem og to kandidater til suppleant i Skatteankenævnet, samt
2. at Borgerrepræsentationen træffer beslutning om at indstille yderligere to kandidater til pladsen som suppleant, såfremt den nuværende suppleant Oluwapelumi Fadairo indstilles som en af de to kandidater til medlem.

(Økonomiforvaltningen)

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage navnene.

=====

12) BR 327/07. Byggeprojekt Frederiksberggade 38

Indstilling om,

1. at det foreliggende projekt af 3. august 2006 tegnet af Manuelle Gautrand danner baggrund for den videre projektering til opførelse af butik og kontorer og/eller hotel på ejendommene mtr. nr. ne 20 og 295 Nørre Kvarter, København, Frederiksberggade 38 og Vestergade 33.

(Teknik- og Miljøudvalget)(Standsningsret)

Leslie Arentoft (V): Vi har i Venstre en tradition for, at vedrørende de æstetiske og etiske regler, der løsgiver vi så at sige medlemmerne, der er de frit stillet. Men foranlediget af denne metropolzone, den diskussion, vi havde i foråret, eller som var lagt frem i foråret, der var vi i Venstre nødt til at diskutere byen og byens indretning, fremtidige udvikling mere seriøst og i dybden.

Der nåede vi faktisk, og det var en sund øvelse for os i Venstre, frem til, at Middelalderbyen krævede ekstra veneration, når man skulle foretage byggerier inden for, hvad vi vil kalde de gamle volde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Det har så også betydet i denne sag, at vi har taget en æstetisk holdning, vi mener, at den facade, der er tale om her, rent faktisk er aggressiv, det er ikke, fordi den repræsenterer nybyggeri, fordi nybyggeri er mange ting, det kan være alt fra godt byggeri til rædselsfuldt byggeri. I det her tilfælde er der tale om et mindre byggeri, men med en facade, som virker voldsomt aggressiv.

Netop fordi vi taler om et bymiljø i Indre By, altså Middelalderbyen, der vil vi ikke lægge stemmer til, at det her nyder fremme. Så vi har besluttet os for i den pågældende sag at undlade at stemme.

Indstillingen blev godkendt med 30 stemmer imod 7. 13 undlod.

For stemte: A, B og F.

Imod stemte: Winnie Larsen-Jensen (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: C, O, V, Louise Frevert (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

=====

13) BR 358/07. Nordiske storbyers miljøkonference

Indstilling om,

1. at forslag til "Fremtidige samarbejdsformer for Nordiske Storbyers Miljøkonference" godkendes, jævnfør bilag 1, samt
2. at forslag til "Samarbejdsprojekt Klimakonference 2009 i København" godkendes, jævnfør bilag 2. (Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

14) BR 355/07. Miljøudspil - "Miljømetropolen, vores vision CPH 2015"

Indstilling om,

1. at Miljøudspillet "Miljømetropolen, vores vision CHP 2015" sendes i høring i henhold til den foreslåede proces. (Teknik- og Miljøudvalget)(Initiativret)

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Det er en initiativret fra Winnie Berndtson og Jesper Schou Hansen. Ingen af dem er til stede her i aften. Jeg skal høre, om der er nogen andre, der ønsker ordet til sagen.

Morten Kabell (Ø): Udkastet eller forslaget, eller hvad man skal sige, til København som miljømetropol indeholder mange gode og fornuftige elementer og sager, som Enhedslisten sådan i det store og hele sagtens kan tilslutte sig.

Det er heller ikke der, problemet ligger i hele denne her indstilling, problemet ligger i processen, problemet ligger i et udspil, der, når det bliver lanceret over for, jeg var lige ved at sige den undrende offentlighed, københavnere, fremtræder som 3 partiers politiske udspil til København som miljømetropol.

Når sagen så kommer til udvalget, så har det pludselig intet at gøre med 3 partiers politiske udspil, nej, så er det forvaltningens indstilling til, hvad der er klogt og godt.

Men i hele fasen op til, at sagen kommer i udvalget, er det de 3 partier, Socialdemokratiet, SF og De Radikale, som sammen har været ude og sige, hvor er det her godt, hvor er vi enige om de her visioner, og hvor kan vi bringe København meget videre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

På intet tidspunkt har der været tale om, man kan heller ikke se det i de foldere og andet materiale, som har ligget, at der faktisk er tale om en forvaltningsindstilling, for hele vejen igennem fremtræder det i alt pressemateriale, i al opreklamering, i alle de henvendelser, der har været til offentligheden, som om det er de 3 partiers udspil.

På den baggrund så var vi flere medlemmer af Teknik- og Miljøudvalget, der har undret os dybt over processen. Vi kan måske godt se mange gode ting i det her, det var også det, jeg sagde, jeg tror i virkeligheden, hvis det er, at det her skal implementeres, det skal udpindes, så er der rigtig meget af det her, vi vil stemme for.

Men hvis det man godt ville have, det var et godt arbejdsmiljø i udvalget, man godt ville have, at udvalget måske i virkeligheden kunne have stået sammen om at sende en mission ud, ja, så er processen dybt forfejlet, så har de 3 partier i virkeligheden hijacket et udspil, der kunne være meget fornødt, og det hele er sket til stor skade for ikke bare arbejdsklimaet i udvalget, det kunne resten af København måske nok godt leve med, men i virkeligheden også til skade for miljøarbejdet i København til skade for den fælles vision om København som en fremtrædende miljømetropol, som der ligger i det her udspil.

Enhedslisten har ikke noget imod, at man sådan sender det her ud i høring, men vi vil ikke stemme for det, da vi jo i den grad fra start er blevet holdt uden for noget, som vi aldrig helt har fundet ud af, er det politisk, er det forvaltning, det må guderne vide.

Borgmester **Klaus Bondam**: Tak for det. Lad mig starte med at slå fast, at jeg synes, det er et rigtig godt udspil, som vi har fået fremlagt. København er i dag på mange måder en stor spiller på miljøområdet, men vi kan naturligvis blive endnu bedre. Miljøudspillet er det mest ambitiøse, der nogen sinde er fremlagt i København.

Vores vision, ja den er jo, som det fremgår af ”København i 2015”, med rette er kendt som en hovedstad i verden med det bedste storbymiljø til gavn for både miljøet, københavnernes og byens dynamiske udvikling. Et godt liv hænger sammen med et godt miljø, og København har rigtig gode forudsætninger for i praksis at vise, at miljø og vækst kan gå hånd i hånd.

Visionen om at gøre København til verdens førende miljømetropol i 2015 er båret af indsatsen inden for 4 områder, cykler, klima, en blå og en grøn by og en ren og en sund by.

Målene, ja dem kan man læse om i selve udspillet.

Jeg glæder mig, og det tror jeg ikke, jeg er den eneste, der gør, til den offentlige høring af miljøudspillet, den kommer til at blive skudt af sted i forbindelse med miljøfestivalens start den 10. september og løbe frem til kulturnatten den 12. oktober. Her skal vi have input fra københavnernes om, hvilke konkrete initiativer vi skal sætte i gang for at leve op til vores vision.

Disse forslag og ideer skal vi bruge i den efterfølgende politiske proces, vi skal have udpeget en række såkaldte stjerneinitiativer for, at målene kan nås, dette vil kræve en politisk og økonomisk prioritering i de kommende år.

Jeg er sikker på, at jeg ikke er den eneste her i salen, der glæder sig til den diskussion og den proces. Jeg er sikker på, at det er en glæde, som også Morten Kabell deler med mig. Lad mig i den forbindelse knytte et par bemærkninger til det indlæg, han holdt.

I forbindelse med behandlingen af budgettet for 2007 sidste år, så lovede både jeg og overborgmesteren, at der ville blive fremlagt et udspil på miljøområdet. Det lovede vi her i forsamlingen den 24. august 2006. I overensstemmelse hermed ja så har teknik- og miljøforvaltningen i dialog med økonomiforvaltningen udarbejdet det oplæg, vi står her med i dag.

Som det står i kolofonen bagpå, så er det forvaltningen, som er afsender på udspillet, selv om jeg ærligt skal indrømme, at det kan være lidt svært at læse i de lysegrønne farver. Naturligvis har jeg som borgmester og udvalgsformand været orienteret om arbejdet med udspillet og har da også kommentere-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

ret undervejs på retning og indhold. Andet ville være mærkeligt, når det drejer sig om en sag af denne karakter. Det er trods alt også mig, der sammen med overborgmesteren havde lovet forsamlingen, at der ville komme et miljøudspil i 2007.

Det er såmænd også rigtigt, at jeg undervejs har drøftet sagen med nogle af mine politiske kolleger, det synes jeg ærlig talt ikke, at der er noget odiøst i, hånden på hjertet, hvem af de tilstedeværende borgmestre, nuværende såvel som forhenværende, kan med god samvittighed sige, at det har de aldrig nogen sinde gjort.

Jeg præsenterede forvaltningens oplæg for offentligheden i min egenskab af borgmester for forvaltningen den 8. maj, jeg valgte at gøre det sammen med Anne Vang fra Socialdemokraterne og Lotte Thiim Bertelsen fra SF, som begge sidder i Teknik- og Miljøudvalget. Vi var enige i kvalitetene og perspektiverne fra oplægget.

I bagklogskabens klare lys så kan jeg godt se, at denne del af processen kunne være håndteret bedre. Bl.a. har Morten Kabell tidligere sagt, at han og andre følte sig lidt dømt ude, fordi ikke alle partier eller udvalgsmedlemmer var blevet forhåndsorienteret. Denne kritik kan jeg godt forstå, og den har jeg også taget til mig, det har jeg også tidligere meddelt Morten Kabell. Det skal jeg huske næste gang, og jeg kan godt se, at min rolle som administrativt ansvarlig her er blevet mudret en anelse i forholdet til min rolle som politiker og udvalgsformand.

Når det er sagt, så vil jeg sige, at jeg som politiker ser frem til de kommende diskussioner om, hvordan vi får opfyldt vores visioner for København som miljømetropol i 2015.

Tak.

Indstillingen blev godkendt med 31 stemmer imod 0. 18 undlod.

For stemte: A, B, F, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Følgende undlod at stemme: C, O, V, Louise Frevert (løsgænger) og Ø.

Dansk Folkeparti ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:
"Dansk Folkeparti undrer sig dybt over processen om udspillet. I pressen lader borgmesteren det fremstå som om udspillet er et politisk udspil fra 3 politiske partier. Når sagen når til udvalget, er det pludselig forvaltningens udspil, som skal i høring. En sådan fremgangsmåde er ikke gavnlige for det politiske arbejde i udvalget, og Dansk Folkeparti stiller sig dybt uforstående over for målet skulle være at sikre et godt arbejdsklima i udvalget til fordel for københavnernes miljø."

=====

15) BR 322/07. De grønne regnskaber

Indstilling om,

1. at Københavnerne Grønne Regnskab 2006 godkendes, jf. bilag 1,
2. at Københavns Kommunes Grønne Regnskab 2006 godkendes, jf. bilag 2, samt
3. at der udarbejdes nyt koncept for miljørapportering for Københavns Kommune med udgangspunkt i de i bilag 3 beskrevne anbefalinger for nyt koncept.
(Økonomiudvalget og Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

16) BR 364/07. Ny belysning af Højbro Plads

Indstilling om,

1. at der til Belysningsstrategien "Natten i byens lys" bevilges en tillægsbevilling på 1,553 mio. kr. på bevilling under Teknik- og Miljøudvalget, Center for Bydesign funktion 2.28.11.1. finansieret ved en tilsvarende indtægtsbevilling fra privat sponsor.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Morten Kabell (Ø): Tak for det.

Bedre lys, mere lys til tider, men i hvert fald bedre lys kan være en glimrende ide, og jeg har som sådan, og Enhedslisten har som sådan heller ikke noget imod, at det her projekt, som skal igennem i dag, og som skal sikre en anden form for belysning, en bedre form for belysning.

Men Enhedslisten har et problem med, at Borgerrepræsentationen bare sådan accepterer, hvad skal vi sige, sponseringer, donationer i det blinde. Derfor vil jeg igen stille spørgsmålet, hvem er donor. Vi ønsker at få det at vide, det burde ikke være noget problem at informere denne bys forsamling om, hvem det er, man synes, der skal betale for noget, som byen vel i princippet selv burde betale for.

Hvis det ikke kan oplyses, vi har undret os en del over, at man ikke engang kan oplyse det på et udvalgs møde, så derfor må vi stille spørgsmålet igen her, hvem er donor, og kan det ikke oplyses, så har vi ikke tænkt os at stemme for, så må vi bede om en afstemning.

Borgmester Klaus Bondam: Tak for det.

Jamen jeg må blot fastholde det svar, som jeg gav i Teknik- og Miljøudvalget, at donoren indtil videre har ønsket anonymitet. Jeg kan oplyse, at den formentlig kan ophæves om få dage, når de sidste underskrifter er på plads i den her aftale.

Jeg vil sige, selv om det her er i langt mindre størrelsesorden, så adskiller denne her sag sig jo ikke i forhold til den donation, vi modtog i forbindelse med Kongens Nytorv, hvor jeg da ved, at der blev forsikret om, at det var en, som man sagtens kunne stå inde for. Det kan da godt være, mit gode navn og rygte ikke er så godt endda, men lad nu det ligge.

Jeg har tidligere også meddelt Morten Kabell, at jeg kan nu godt roligt stå inde for det. Men lad os tage afstemningen, og så får du udløst spændingen, så får Morten Kabell udløst spændingen i løbet af ganske få dage.

Indstillingen blev godkendt med 40 stemmer imod 0. 6 undlod.

For stemte: A, B, C, F, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Louise Frevert (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Følgende undlod at stemme: Ø.

=====

17) BR 319/07. Busfremkommelighedsprojekter 2007

Indstilling om,

1. at (bilag 1) liste over busfremkommelighedsprojekter 2007 godkendes,
2. at der gives en anlægsbevilling på 8,3 mio. kr. under Center for Trafiks anlægsramme (funktion 2.28.23.3, Standardforbedringer af færdselsarealer) til gennemførelse af de første busfremkommelighedsprojekter 2007, jf. bilag 1, samt
3. at der i 2007 overføres 12,8 mio. kr. fra Økonomiudvalgets bevilling Økonomisk forvaltning, anlæg, funktion 6.45.51.3 (kollektiv trafik) til Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Center for Trafik, funkti-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

on 2.28.23.3 (Standardforbedringer af færdselsarealer) til medfinansiering af projekterne under 1. at-punkt.

(Økonomiudvalget og Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

18) BR 342/07. Københavns Kommunes retningslinjer for ophængning og nedtagning af valgplakater

Indstilling om,

1. at "Københavns Kommunes retningslinjer for ophængning og nedtagning af valgplakater," jf. bilag 1, der er baseret på standardvilkår fra Vejdirektoratet, justeret og tilpasset til københavnske forhold for så vidt angår ophængningssteder, -perioder og metoder godkendes, samt

2. at prisen for nedtagning af valgplakater fastsættes til 35 kr. pr. plakate, uanset om den er nedtaget før eller efter valgdatoen.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

19) BR 334/07. Ny strategi for udvikling af service og effektivitet ved drift af Københavns Kommunes offentlige arealer

Indstilling om,

1. at gennemføre nedennævnte forslag til ny strategi for udvikling af service og effektivitet ved driften af byens offentlige vej- og parkarealer

Det bemærkes, at overgangen til den ny driftsstrategi vurderes at kunne give en yderligere årlig besparelse på 10 mio. kr. i forhold til at fortsætte med Bestiller-Udfører-Modellen på driftsområdet, således at den samlede effektivisering forventes at være 14 mio. kr. i 2008, 18 mio. kr. i 2009 og 22 mio. kr. i de efterfølgende år.

Det forudsættes, at besparelserne som beskrevet i Teknik- og Miljøforvaltningens notat af 31. juli 2007 vil blive anvendt til tilbagebetaling af Teknik- og Miljøudvalgets interne lån vedrørende KTK med 7,9 mio. kr. i årene 2008 til 2012, finansiering af Teknik- og Miljøudvalgets bidrag til prioriteringsrummet med 1,7 mio. kr. fra og med 2008 samt til serviceforbedringer efter prioritering i Teknik- og Miljøudvalget.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Lars Dueholm (V): Forslaget ser jo forholdsvis harmløst ud, når man læser overskriften, men når man går ned i forslaget, så er der faktisk tale om et meget vidtgående forslag, også forslag som nok også vil få det store flertal her i Borgerrepræsentationen til at sidde og klappe i deres hænder.

Vi klapper imidlertid ikke i vores hænder i Venstre, som man også vil kunne se af resumeet af den politiske behandling, så stemte vi imod forslaget i Teknik- og Miljøudvalget, og vi har også tænkt os at stemme imod forslaget her i dag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

For dem som ikke har haft mulighed for at følge med i forslaget enkelte detaljer, så kan jeg kort resumere forslaget som et forslag, der går ud på at gå væk fra den nuværende bestiller-udfører-model, hvor kommunen bestiller nogle tekniske ydelser og udbyder disse i udbud til en situation, hvor der kommer et langt tættere samarbejde inden for visse områder mellem kommunen, forvaltningen og Kommune Teknik København. Det er altså en situation, hvor Københavns Kommune går imod den generelle udvikling i Danmark heldigvis da, en generel udvikling mod mere og mere udbud, mere og mere udlicitering.

Det er næppe nogen hemmelighed, at vi i Venstre er imod en udvikling, hvor man skærer ned på udliciteringerne, men tværtimod ønsker en højere grad af udlicitering. Vi vil i stedet opfordre til, at man kigger på KTK's samlede fremtid i stedet for disse lappeløsninger, som bl.a. også har været oppe i pressen for nylig omkring udførelse af arbejde for medarbejdere hos KTK, som i øvrigt måtte gå ledige.

Indstillingen blev godkendt med 42 stemmer imod 5.

For stemte: A, B, C, F, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Louise Frevert (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: V.

=====

20) BR 339/07. Støtte til bygningsfornyelse i 2007

Indstilling om,

1. at maksimalt 50,67 mio. kr. af den ordinære statslige ramme på 85,1 mio. kr., der er tildelt Københavns Kommune til byfornyelse, anvendes som beskrevet i indstillingen,
2. at Teknik- og Miljøforvaltningen bemyndiges til - i det omfang der er rammemæssig dækning - at meddele tilsagn om støtte til bygningsfornyelse til de i indstillingen nævnte 19 ejendomme i prioriteret rækkefølge i overensstemmelse med byfornylslovens regler herom,
3. at Teknik- og Miljøforvaltningen bemyndiges til at afholde de med bygningsfornylsarbejderne forbundne udgifter,
4. at Teknik- og Miljøforvaltningen bemyndiges til at meddele afslag om støtte til 37 ejendomme, der ikke er prioriteret i indstillingen, samt til de af de 19 ejendomme, der eventuelt ikke kan opnå rammemæssig dækning i 2007.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

21) BR 336/07. Forslag til lokalplan "Kagshusene" med tillæg til Kommuneplan 2005

Indstilling om,

1. at lokalplanforslag "Kagshusene" med tilhørende forslag til tillæg til Kommuneplan 2005 vedtages med henblik på fælles offentliggørelse,
2. at planforslagene offentliggøres i 2 måneder,
3. at offentliggørelsen annonceres i områdets lokalpresse, samt
4. at der etableres en hjemmeside for planerne og et borgermøde tilrettelagt som et orienteringsmøde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

22) BR 340/07. Forslag til tillæg nr. 2 til lokalplan nr. 307-1 "Sundby Station Øst" med kommuneplantillæg

Indstilling om,

1. at forslag til tillæg nr. 2 til lokalplan nr. 307-1 "Sundby Station Øst" med tilhørende forslag til tillæg til Kommuneplan 2005 for "Sundby Station Syd" vedtages med henblik på fælles offentliggørelse,
2. at planforslagene offentliggøres i 2 måneder, eksklusiv juli måned, samt
3. at den foreslåede dialogstrategi bestående af en hjemmeside for planerne samt en offentliggørelse i områdets lokalaviser vedtages.

(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

23) BR 345/07. Helhedsplan for Haraldsgadekvarteret

Indstilling om,

1. at helhedsplanen for Haraldsgadekvarteret godkendes (bilag 1).

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for udvalgenes budgetrammer.

(Teknik- og Miljøudvalget, Socialudvalget, Børne- og Ungdomsudvalget og Beskæftigelses- og Integrationsudvalget)

Sammen med denne sag behandlede sag nr. 345/07, sag nr. 346/07, sag nr. 348/07, sag nr. 347/07, sag nr. 349/07, sag nr. 352/07, sag nr. 351/07 og sag nr. 350/07.

24) BR 346/07. Helhedsplan for "Fra hærværk til netværk"

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen godkender helhedsplanen for "Fra hærværk til netværk" (bilag 1).

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for udvalgenes budgetrammer.

(Teknik- og Miljøudvalget, Socialudvalget, Beskæftigelses- og Integrationsudvalget og Børne- og Ungdomsudvalget)

Sammen med denne sag behandlede sag nr. 345/07, sag nr. 346/07, sag nr. 348/07, sag nr. 347/07, sag nr. 349/07, sag nr. 352/07, sag nr. 351/07 og sag nr. 350/07.

25) BR 348/07. Helhedsplan for Lundtoftegade 2007 - 2011

Indstilling om,

1. at helhedsplanen for Lundtoftegade godkendes (bilag 1).

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for udvalgenes budgetrammer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 30. august 2007**

(Teknik- og Miljøudvalget, Beskæftigelses- og Integrationsudvalget, Sundheds- og Omsorgsudvalget og Socialudvalget)

Sammen med denne sag behandlede sag nr. 345/07, sag nr. 346/07, sag nr. 348/07, sag nr. 347/07, sag nr. 349/07, sag nr. 352/07, sag nr. 351/07 og sag nr. 350/07.

26) BR 347/07. Helhedsplan for Telemarksgadekvarteret

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen godkender helhedsplanen for Telemarksgadekvarteret (bilag 1). Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for udvalgenes budgetrammer.

(Teknik- og Miljøudvalget og Socialudvalget)

Sammen med denne sag behandlede sag nr. 345/07, sag nr. 346/07, sag nr. 348/07, sag nr. 347/07, sag nr. 349/07, sag nr. 352/07, sag nr. 351/07 og sag nr. 350/07.

27) BR 349/07. Helhedsplan for Prater og Ågården

Indstilling om,

1. Helhedsplanen for Prater og Ågården (bilag 1) godkendes.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for udvalgenes budgetrammer.

(Teknik- og Miljøudvalget, Socialudvalget og Børne- og Ungdomsudvalget)

Sammen med denne sag behandlede sag nr. 345/07, sag nr. 346/07, sag nr. 348/07, sag nr. 347/07, sag nr. 349/07, sag nr. 352/07, sag nr. 351/07 og sag nr. 350/07.

28) BR 352/07. Helhedsplan for Akacieparken - "Akacieparken på vej"

Indstilling om,

1. at helhedsplanen for Akacieparken godkendes (bilag 1).

Der henvises til Teknik- og Miljøforvaltningens notat af 12. juni 2007 med rettelse til indstillingen.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for udvalgenes budgetrammer.

(Teknik- og Miljøudvalget, Socialudvalget, Beskæftigelses- og Integrationsudvalget, Børne- og Ungdomsudvalget)

Sammen med denne sag behandlede sag nr. 345/07, sag nr. 346/07, sag nr. 348/07, sag nr. 347/07, sag nr. 349/07, sag nr. 352/07, sag nr. 351/07 og sag nr. 350/07.

29) BR 351/07. Helhedsplan for Nørrebrogade

Indstilling om,

1. at der gives en anlægsbevilling på 1,5 mio. kr. på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Center for Anlæg og Udbud funktion 2.28.11.3 (Standardforbedringer af færdselsarealer) til projektudvikling af helhedsplan for Nørrebrogade.

Det forudsættes, at projektudviklingens hovedmålsætning er at sikre fremkommeligheden for busser såvel for gående og cyklende trafik på Nørrebrogade, da projektet finansieres af midler afsat til dette formål (BR 457/06).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Det forudsættes endvidere, at projektudviklingen koordineres med arbejdet med revision af kommuneplanen.

Endelig forudsættes det, at eventuelle merudgifter til projektudvikling i denne specifikke sag afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme. Det bemærkes, at der i Teknik- og Miljøudvalgets budget er afsat 4 mio. kr. til busfremkommelighed jf. Økonomiudvalgets beslutning af 18. juni 2007 om busfremkommelighedsprojekter (ØU 231/2007).

(Teknik- og Miljøudvalget)

Sammen med denne sag behandlede sag nr. 345/07, sag nr. 346/07, sag nr. 348/07, sag nr. 347/07, sag nr. 349/07, sag nr. 352/07, sag nr. 351/07 og sag nr. 350/07.

30) BR 350/07. Godkendelse af helhedsplan for Mjølnerparken og bevilling af kommunal medfinansiering

Indstilling om,

1. at helhedsplanen for Mjølnerparken godkendes (bilag 1).

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for udvalgenes budgetrammer.

(Teknik- og Miljøudvalget, Socialudvalget, Børne- og Ungdomsudvalget og Beskæftigelses- og Integrationsudvalget)

Sammen med denne sag behandlede sag nr. 345/07, sag nr. 346/07, sag nr. 348/07, sag nr. 347/07, sag nr. 349/07, sag nr. 352/07, sag nr. 351/07 og sag nr. 350/07.

Borgmester **Jakob Hougaard**: Vi har jo senere i aften mulighed for at drøfte status for integrationsindsatsen i København, men her med de her indstillinger om helhedsplanerne med støtten fra Landsbyggefonden er der faktisk taget fat på en kerne i forhold til integrationsindsatsen, som jeg synes er vigtig, og som fortjener nogle ord her fra talerstolen.

Vi har netop på et møde i dag i Beskæftigelses- og Integrationsudvalget haft et temamøde med Jesper Nygaard, som er formand for Landsbyggefonden og også direktør i KAB. Han har jo også været meget engageret i arbejdet med de udsatte områder, som man jo har inden for den almene sektor, og som vi døjer med i København og en lang række andre store byer, områder, som Jesper Nygaard betegnede som point of no return, og det er jo endnu en betegnelse, som følger sig til rækken af kæle- navne for det, som i befolkningen ofte omtales som ghettoer eller fattigdomsområder, udsatte områder og deslige. Det er jo områder, som er præget af marginalisering, arbejdsløshed, lav uddannelse, men også håbløse opvækstvilkår for børn og unge og et meget stort integrationsproblem.

De her penge fra Landsbyggefonden til den boligsociale indsats er et vigtigt supplement til den indsats, kommunen lægger i de her områder, og som jo bl.a. består af jobpatruljer osv. inden for de forskellige forvaltningsgrene.

Det der er fokus her er en vigtig indsats, som skal skabe netværk og fællesskab og engagement hos beboerne selv, altså at bruge ressourcerne i områderne, og det er jo utrolig vigtigt. Derfor synes jeg, vi skal hilse de her planer velkomne.

Det er klart, at de her planer også skal følges op af vores indsats, og jeg har forstået på Jesper Nygaard, at nogle af de største udfordringer, man i virkeligheden for den almene sektor er kommunernes mange forskellige forvaltninger, altså det at der er mange kokke om maden. Derfor skal vi i de enkelte fagudvalg, som er med i de mange forskellige delprojekter, der er i de her planer, virkelig lægge os i selen for, at vi får skabt resultater sammen med beboerne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 30. august 2007**

Jeg synes, det er værd at fremhæve, at noget af det vigtigste, der er sket i forhold til de her udsatte områder, faktisk tager afsæt i den ghettoaftale, vi indgik sidste jul, nemlig som betyder, at man stopper for arbejdsløse i de her områder.

Jesper Nygaard fortæller, at der er en historisk interesse for ressourcestærke danske familier til at flytte ind i de her områder. Det er faktisk et meget godt tegn, når vi nu her lægger den sidste helhedsplan videre i systemet, nemlig at det ikke længere er sådan, at det her er point of no return, jeg synes, man ser et glimt af håb i de her områder, et håb om, at vi i København kan få afviklet vores ghettoer og skabt muligheder for mennesker, som bor i de her områder, muligheder for arbejde, uddannelse og et ganske almindeligt liv. Det synes jeg er rigtig positivt.

Så held og lykke med det videre arbejde og også et stort rygklap til de beboere, der har lavet et arbejde for at skabe de her helhedsplaner sammen med os.

Man gik først til afstemning vedr. BR 345/07:

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Man gik dernæst til afstemning vedr. BR nr. 346/07:

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Man gik dernæst til afstemning vedr. BR 348/07:

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Man gik dernæst til afstemning vedr. BR 347/07:

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Man gik dernæst til afstemning vedr. BR 349/07:

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Man gik dernæst til afstemning vedr. BR sag nr. 352/07:

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Man gik dernæst til afstemning vedr. BR sag nr. 351/07:

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Man gik dernæst til afstemning vedr. BR sag nr. 350/07:

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====
31) BR 344/07. Ombrydning af Teknik- og Miljøforvaltningens budget 2007 til Det ny TMF

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 30. august 2007**

Indstilling om,

1. at Teknik- og Miljøudvalgets budget 2007 ombyrdes således, at det afspejler Teknik- og Miljøforvaltningens ændrede administrative organisering.

Det præciseres, at det ombrudte budget er udarbejdet på baggrund af vedtaget budget 2007 og godkendte tillægsbevillinger til og med 13. juni 2007. Derudover forudsættes, at detaljeringniveauet på parkeringsområdet i budgetterne fastlægges efter aftale med Økonomiforvaltningen.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

32) BR 275/07. Sammenlægning af boligorganisationer

Indstilling om,

1. at opløsningen af 3B og KSB godkendes,

2. at de 2 organisationers aktiver og passiver indskydes i den fortsættende boligorganisation FB, der fortsætter under navnet Boligforeningen 3B med hjemsted i Københavns kommune,

3. at H44's aktiver og passiver - forudsat at Herlev kommune godkender opløsningen af H44 - indskydes i Boligforeningen 3B, alt på betingelse af, at der efter udstedelse af proklama i 3B, KSB og H44 afgives en revisorerklæring om, at kreditorerne antages at være tilstrækkeligt sikrede efter sammenlægningen, jf. princippet i aktieselskabslovens § 134c, stk. 4.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

33) BR 341/07. Badested i Svanemøllebugten

Indstilling om,

1. at Teknik- og Miljøforvaltningen igangsætter projektudvikling af et forslag til badested i Svanemøllebugten i form af en sandstrand med udgangspunkt i model A fra forundersøgelsesrapporten om badested i Svanemøllebugten, samt

2. at der på bevilling under Teknik- og Miljøudvalget Center for Anlæg og Udbuds funktion 2.28.23.3 (Standardforbedringer af færdselsarealer) gives en anlægsbevilling på 1,5 mio. kr. til i afholdelse af omkostninger i forbindelse med projektudvikling af en sandstrand ved Svanemøllebugten.

Det forudsættes, at projektudviklingen tager højde for kommende anlæg af infrastruktur til Nordhavn, og at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

34) BR 343/07. Tilgængelighedsprojekt - rute 1 - midler

Indstilling om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

1. at der gives en tillægsbevilling på 1,6 mio. kr. til den før givne anlægsbevilling under Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Center for Anlæg og Udbud funktion 2.28.23.3 (Standardforbedringer af færdselsarealer) i 2007 til realisering af tilgængelighedsprojekt "Rute 1 i Indre By", der i alt er vurderet til at koste 6,2 mio. kr.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

35) BR 328/07. Lokaler til Sundhedsrummet

Indstilling om,

1. at der ønskes en videre undersøgelse, herunder om økonomiske konsekvenser, af placering af sundhedsrum i henholdsvis bygning 61, 62 og Bernstorffsgade 15-17.

(Socialudvalget)(Standsningsret)

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Det er et medlem af denne forsamling, nemlig Katrina Feilberg, der er inhabil i denne sag. Er der bemærkninger til dette? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Det er Thor Grønlykke, der har benyttet sig af sin standsningsret til at få sagen indbragt sagen for Borgerrepræsentationen.

Thor Buch Grønlykke (A): Vi har haft denne sag i Socialudvalget, hvor efter lange og grundige, måske endda for lange og grundige overvejelser er nået frem til 2 mulige placeringer af et sundhedsrum. Det ene var i Abel Cathrines Gade, og det andet på adressen Kvægtorvet 4 i det, der hedder bygning 78 og 81.

Baggrunden for, at vi har undersøgt netop disse valg og har haft det i høring blandt Vesterbros borgere i en meget grundig og demokratisk høring, har været, at Københavns Ejendomme har undersøgt de muligheder, vi har kunnet identificere, vores samarbejdspartner fra Dugnad osv. har kunnet identificere og fundet ud af, at der af forskellige grunde ikke var mulighed i disse bygninger.

Vi har altså fundet, kan man sige, de to bedste muligheder, vi har vurderet som realistiske, og efter denne høring var det klart, at der har været klart flest betænkeligheder ved at skulle placere tilbudet i Abel Cathrines Gade, og derfor har vi valgt at placere det på Kvægtorvet 4.

I forbindelse med behandlingen i Socialudvalget var der imidlertid en del medlemmer, som ønskede, at man skulle udsætte sagen med henblik på at undersøge andre muligheder. Eftersom disse muligheder har været undersøgt, og eftersom vi synes, at det haster med at få det her initiativ op at stå for at hjælpe brugere og beboere på Vesterbro, så valgte jeg at standse sagen, således at Borgerrepræsentationen samlet kunne få lejlighed til at tage stilling til, hvor vi skal placere dette tilbud uden yderligere forsinkelser.

Vores ordfører i sagen er Lars Rasmussen, derfor vil jeg overlade til ham at fremsætte det ændringsforslag, som vi har til sagen her som alternativ til den standsede beslutning.

Lars Rasmussen (A): Jeg skal kort læse ændringsforslaget op. Vi foreslår på vegne af Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten

"1. at Borgerrepræsentationen godkender placeringen af sundhedsrummet i bygningerne 81 og 78 i Den Brune Kødby, samt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

2. at de 5 mio. kr., som er afsat til deponering i budgettet for 2007, i stedet anvendes til istandsættelse af bygning 78 og 81 samt bygning 64 og 66 i forbindelse med etablering af sundhedsrummet.

Det præciseres, at der er afsat 8 mio. kr. til etablering af sundhedsrummet, jf. vedlagte notat. Heraf finansieres 3 mio. kr. fra Vesterbropuljen. Såfremt udgifterne til sundhedsrummet overstiger 8 mio. kr., anmodes Socialudvalget om at fremlægge en indstilling herom udarbejdet af socialforvaltningen i samarbejde med kultur- og fritidsforvaltningen, for økonomiforvaltningen og Borgerrepræsentationen.”

Jeg kunne ikke lade være med lige at sige – jeg ved ikke, hvem der har tegnet sig på, nogle af de borgerlige, kan jeg se – at det her er jo første skridt på vejen til et reelt fixerum forhåbentlig, når der kommer en anden regering.

Jeg vil bare sige, at de borgerlige partier herinde bærer en stor del af ansvaret for, at vi ikke kan få en reel hjælp til byens narkomaner.

Leslie Arentoft (V): Jeg erkender, at tidspunktet for rationelle argumenter nok for lang tid siden er overskredet. Det vi taler om her det er kold magtpolitik, og det har det været det sidste år. Alt, hvad vi har været igennem, har været skinmanøvrer, fordi jeg kan da huske, at man lige stak hovederne sammen og så tog man et kort, og så pegede man på en placering, man godt kunne tænke sig. Her ser hyggeligt, her ser rart ud, det var faktisk det, man gjorde. Alt, hvad der hedder høringer, alt hvad man har slæbt de forskellige forvaltninger igennem, har været spil for galleriet.

Man har haft en række forslag, og jeg er godt klar over, at ingen ønsker faktisk at være nabo til et sundhedsrum, fordi det har med narkomaner at gøre.

Derfor er der alligevel gode forslag og mindre gode forslag, og så er der det dårligste forslag. Man har lige akkurat pinpointet det dårligste forslag af de forslag, der har været. Man lægger den i Brune Kødbby. Herre jemini, jeg har kæmpet 10 år, alle gode kræfter har kæmpet i 10 år for at skabe et kulturelt mekka fri for andre institutioner. Det har holdt hårdt, mange forvaltninger har i tidernes morgen haft lyst til at flytte ind i Den Brune Kødbby, men vi har holdt stand. Derfor er Den Brune Kødbby blevet til, hvad den er i dag.

Så kommer man gud hjælpe mig og siger, nu vil vi have narkomaner her. Vi har lavet børnekultur, og jeg taler Teaterbutikken, Musikskolen, Billedskolen, det er alt sammen for små børn. Man lægger placeringen direkte over for et gymnasium, det er også unge mennesker. Det her er den dårligst tænkelige placering, man overhovedet kan forestille sig, og den er blevet besluttet på et fuldstændig ukvalificeret grundlag. Alt andet har været spil for galleriet.

Jeg synes, det er for dårligt, at man ikke vil gå ind og kigge realistisk på, hvad er der af muligheder. Halmtorvet 15, jamen den er jo oplagt, den er lige så god, og den er mindre problematisk hvad angår børnekultur, hvad angår unge mennesker. Jeg kan ikke forstå, hvorfor man ikke bare imødekommer det synspunkt en lille smule, at børn og narkomaner er altså en rigtig dårlig cocktail. Det har man valgt fuldstændig at se bort fra, man har sat sin finger for et år siden i en lille snæver kreds og sagt, her skal det være, og så er tingene gået deres skæve gang lige siden.

Så selvfølgelig skal vi stemme nej til det ændringsforslag, der er fremsat her og lad os så stemme for det forslag, der hedder, vi tager en runde mere, vi gennemgår lige de muligheder, der er, fordi der er andre muligheder end det, der faktisk ligger i forslagene her. Mændenes Hjem kunne være et udmærket alternativ, der har man i forvejen en kendt lokalitet, som narkomanerne kender.

Så lad os tage en runde mere, det er det eneste, vi beder om, drop den her magtarrogance, som denne her sag har været udsat for det sidste års tid.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Margrethe Wivel (B): Lad det være slået fast med det samme, Det Radikale Venstre ønsker et sundhedsrum, allerhelst vil vi have et fixerum, men det kræver formentlig en ny regering, så det får vente lidt endnu i hvert fald.

Men hvor skal vi placere det her sundhedsrum, som altså med tiden gerne skulle kunne udvikle sig til et fixerum.

Der har været en proces i gang i socialforvaltningen mellem socialforvaltningen og Københavns Ejendomme, de peger på 2 placeringer, Abel Cathrines Gade og Kvægtorvsgade. Det går vi ud og diskuterer med lokalbefolkningen, som selvfølgelig skal tages med i denne her proces, det har også været en vigtig pointe for Det Radikale Venstre.

Lokale beboernetværk går konstruktivt ind i diskussionen og fortæller, hvorfor de synes, de udpegede forslag er dårlige, den ene ligger i samme hus som en vuggestue, den anden ligger klos op og ned ad Rysensteens Gymnasiums faglokaler. De sætter sig ikke på halen og siger, vi vil ikke, de er godt klar over, det er beboerne på Vesterbro nemlig, godt klar over, at narkomaner eller stofbrugere har brug for et sted at være, har brug for socialfaglig indsats. Derfor går de konstruktivt ind i at pege på andre forslag.

Vi er et flertal i Socialudvalget, som ønskede dette undersøgt, vi fik faktisk flertal for en yderligere undersøgelse, vi ønskede ikke, som Leslie Arentoft sagde, et spil for galleriet. Da vi fik flertal for det, hvad sker der så, Enhedslisten og Socialdemokraterne standser sagen, således at vi bruger en hel sommerferie på at gå og vente og ikke kan lave den fornødne undersøgelse, der kunne have givet os et kvalificeret grundlag at træffe en beslutning ud fra.

Vi vil stadig væk gerne have en grundigere undersøgelse. Det er i mellemtiden kommet frem, at bygning 78 og 81, som så er dem, alle pile peger på lige nu, overskrider budgettet ret drastisk, et sted mellem 6 og 8, måske kryber det længere op til 10 mio. kr. Jeg synes, man skylder os at forklare, hvem skal betale, er det narkomanerne et andet sted i byen, er det de psykisk syge, eller skal vi skære lidt mere på skolerne og daginstitutionerne.

Desuden er bygning 78 og 81 for lille, hvis man ønsker et fixerum, hvis ikke det bare er et spil for galleriet, så er bygning 78 og 81 slet ikke store nok til det tilbud.

Endelig viser socialforvaltningens eget notat, som jeg refererer fra, at det vil tage lang tid. For at komme ind i 78 og 81 skal der en temmelig stor rokade til, som betyder, at vi i hvert fald taler 2 år plus. Det synes jeg er meget lang tid for byens narkomaner at vente, og jeg synes ikke, vi kan være det bekendt.

Men jeg vil dog lige minde om, at SF garanterede, at såfremt vi peger på 78 og 81, så vil de sikre sig foranstaltninger, der gjorde, at ingen skulle føle sig generet, fordi vi nu kommer til at lægge et sundhedsrum meget, meget op og ned ad nogle faglokaler for nogle gymnasieelever, som i forvejen udtrykker ved deres elevrådsrepræsentanter, at de føler sig truet og generet i hverdagen.

Vi har brug for at give de her stofmisbrugere luft omkring, hvor de er, så de ikke bliver mere stressede end den situation, de allerede er i. Men jeg bemærker, SF garanterer, at vi får nogle foranstaltninger, der løser dagligdagsproblemerne.

Tilbage til at vi stadig væk ønsker denne her undersøgelse, vi synes ikke, at der har været undersøgt ordentligt, herunder de økonomiske konsekvenser. Vi er til grin, at vi kommer 2 måneder efter eller en måned til 1½ efter og får præsenteret nogle økonomiske konsekvenser, vi kunne have været præsenteret for før.

Derfor foreslår Det Radikale Venstre et såkaldt procedureforslag, dvs. vi udvalgshenviser, henholdsvis vil jeg læse det op. Vi foreslår,

"1. at sagen tilbagevises til socialforvaltningen med henblik på udarbejdelse af en indstilling om placering af sundhedsrummet i bygning 62, også kaldet Råhuset,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

2. at Borgerrepræsentationen pålægger socialforvaltningen at fremlægge indstillingen til politisk behandling, således at Borgerrepræsentationen senest på mødet den 25. oktober 2007 kan træffe beslutning i sagen.”

Vi taler altså om en hurtig proces, det har vi brug for, der har været mange spillere her, der har trukket den ud, herunder socialborgmesteren. Vi ønsker derfor en hurtig proces nu.

Alternativt ønsker vi, at sagen tilbagevises til socialforvaltningen med henblik på udarbejdelse af indstilling om placering af sundhedsrum i 64. På samme måde at Borgerrepræsentationen pålægger socialforvaltningen at fremlægge indstilling til politisk behandling, således at Borgerrepræsentationen senest på mødet den 25. oktober kan træffe beslutning i sagen.

Vi glæder os til at se en afstemning, om flertallet her i Borgerrepræsentationen ønsker en reel undersøgelse af lokaler, der kan holde sig på budgettet, der kan være til gavn for stofbrugere, at de på sigt kan få deres fixerum, og ikke mindst at vi får det meget hurtigere, end bygning 78 og 81 peger på.

Peter Schlüter (C): Der har været lidt snak omkring, selv om det ikke direkte har noget med sagen at gøre her, så har der været snakket lidt om fixerum eller ej. Det er selvfølgelig en sag, som regeringen er med til at beslutte, om vi skal have det.

Jeg synes da, det er værd at understrege, at det har regeringen jo ikke afvist, som jeg i hvert fald tolker signalerne, så er man meget med på, at vi er nødt til at kigge på, hvad der sker i udlandet og i de hovedstæder, der ligger omkring os. Det er jeg da meget tilfreds med, at vi ikke bare afviser de evidensbaserede forskningsresultater, som man har fundet frem til, at man rent faktisk kan spare liv.

Men nok om det og nu til sagen.

For det handler om placeringen af et kommende sundhedsrum. Jeg er ked af at sige, at det materiale, jeg hidtil har set fra socialforvaltningen, det langt fra har overbevist mig om, at det er den rette placering, vi har fundet. Det siger jeg, fordi jeg ligesom så mange andre af jer har været i dialog med naboer til den nuværende placering, naboer, som er stærkt bekymrede, naboer for hvem det gælder, at i hvert fald i 2 tilfælde er deres børn blevet stukket af kanyler fra narkomaner. Naboer for hvem det gælder at der også ligger en skole meget tæt på endda lige over for den påtænkte indgang til det påtænkte sundhedsrum med den nuværende placering. En skole med 540 elever, for hvem det gælder, at lærerne føler sig utrygge, lærerne føler ikke, at vi har lyttet til dem.

Det kan jeg ikke forstå, fordi der jo står ellers i hvert fald i den indstilling, som vi havde under behandling, en række hørings svar fra de forskellige parter. Det kunne godt antyde, at man overhovedet ikke i socialforvaltningen i den hidtidige proces overhovedet har lyttet til de høringsparter, som man ellers har bedt om at ytre sig på baggrund af deres erfaring og deres geografiske placering. Alle tegn i sol, måne og stjerne taler imod den nuværende påtænkte placering. Hvorfor i alverden finder vi så dog ikke på noget andet, hvor er ansvarligheden i denne placering, hvor er dialogen med naboerne. Vi har ikke set en ægte åben dialog med naboerne, de har fået lov at aflevere nogle hørings svar, som er blevet samlet i en bunke og nu står og samler støv i socialforvaltningen.

Hvor er hensynet i den her plan til lokalmiljøet og til de borgere, som bor i nærheden, som kræver tryghed i forhold til en placering af noget så drastisk som et sundhedsrum med masser af narkomaner. Det er jo ikke kun for borgernes og for naboernes skyld, at vi skal tænke os ekstra om, det er jo også på grund af narkomanerne, som, ganske som Margrethe Wivel var inde på, er i en meget prekær situation, og der skal helst ikke ske for meget omkring dem, de skal også have fred og ro, det giver den her ordening jo ikke narkomanerne.

Hvor er fornuften i økonomien, når vi tænker på fremtidens fixerum, som ja fremtiden står jo på tærsklen, og vi kan da gå ud fra, at vi får lov til som kommune at forsøge os frem på en eller anden måde med fixerum fremover. Den ordening, som I lægger op til hermed, kan jo ikke huse et sådant fixerum med de faciliteter, så derved så kan man så sige, I skyder jer selv i foden, og så er de mange

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

millioner kroner, som vi skal bruge på det fixerum spildt. Så skal vi altså om et par år starte fuldstændig forfra.

Derfor så kommer Det Konservative Folkeparti med et ændringsforslag, et såkaldt procedureforslag, nemlig at sagen henvises til Socialudvalget med henblik på at undersøge muligheden for at anvende bygning 61 og andre alternativer.

Frank Hedegaard (F): Jamen i SF kan vi godt forstå frustrationen. Jeg vil også sige, jeg har det ikke som Socialdemokratiet, at jeg synes, at det her har været den bedste proces, og at alle har været dybt involveret i den og blevet taget i ed, og vi har fulgt og tænkt den nøje, det har vi på ingen måde. Det vi har været på det er distancen og placeringen. Igennem lang tid forsøger man at finde lokaler, og efter at Borgerrepræsentationen har besluttet, at der skal være sundhedsrum.

Der kan man sige, det er der, udvalget begynder at blive geninddraget, da man finder ud af faktisk, hvor svært det er at få et sundhedsrum placeret i København. Det er i virkeligheden noget af det, der er kernen i det, vi står og taler om.

Fordi når Peter Schlüter han taler så meget om beboerne, så har jeg en stor forståelse for det, men jeg synes ikke, han fokuserer særlig meget på den målgruppe, som egentlig det her er tiltænkt, og det er stofbrugere. Det er stofbrugere i virkeligheden, at det her tilbud er tænkt til, og vi ved alle sammen godt, hvor store problemer det giver, når Københavns Kommune vil forsøge at placere et misbrugstilbud.

Det giver nemlig ikke de store problemer, som Peter Schlüter og andre også står og siger, for vi har faktisk erfaringer i Københavns Kommune med at placere sundhedsrum meget tæt på, hvor folk bor, og hvor meget tæt på, at børn har deres gang i dagligdagen. Vi har igennem nogle år kørt forsøg på Maria Kirke Plads, hvor der var mange brugere, og noget af det, der var konsekvensen af det, eller man kan sige konklusionerne på det, det var, det skabte ikke flere problemer i nærmiljøet, det gav ikke flere uheld, hvor man stikker sig på kanyler, eller hvor børn var mere udsatte. Tværtimod så så man faktisk, det havde en forebyggende effekt i miljøet, der var færre opkald til hjerteambulancen, og det var i virkeligheden 80 pct. af opkaldene til Maria Kirke Plads faldt for bare ambulancetjenesten. Politiet havde også en mindre indsats i området, som de sagde.

Det man fuldstændig fornægter i øjeblikket det er rent faktisk, at stofbrugeren er i området i øjeblikket, han er på vandring i det område, som vi taler om er risikofyldt for folk. Det vil i hvert fald ikke betyde, at fordi vi placerer et sundhedsrum der, at risikoen vil stige.

Jeg har fuld forståelse for dem, der ønskede en undersøgelse, og jeg synes også, det var unødvendigt, at vi forsinkede det så længe, som det er blevet, man kunne bare have undersøgt det på daværende tidspunkt. Men i går fik vi faktisk et notat på den undersøgelse, vi ønskede før sommerferien. Det står jo helt tydeligt, at det alternativ, som nogle taler om, ikke er løsningen.

Når også nogle siger, at det skal kunne tilfredsstillende løsning om et fixerum, så spørger jeg, hvorfor det, hvem siger, at man ikke både kan have fixerum og sundhedsrum den dag, at fixerum bliver vedtaget. Nogle siger, hvad jeg også selv sagde, det er to ting af samme sag, men det betyder ikke, at det ene udelukker det andet. Det kunne også være, man skulle finde på andre løsningsforslag, hvis vi får en ny regering, og det bliver muligt at give de hårdest ramte narkomaner heroin, så kan det også godt være, at behovet for et fixerum ændres. Så de to ting er for SF ikke noget, som følges ad umiddelbart.

Vi støtter forslaget i dag, og det gør vi ud fra, at vi synes, at det er på tide, vi får lavet et fixerum, nu har vi talt om det i 5 år, undskyld, sundhedsrum, og indtil videre har det kun været stofbrugere, der har betalt prisen for det, og det vil vi ikke længere se på.

Økonomien, ja, det synes jeg med ændringsforslaget, det er der lavet en løsning for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Borgmester **Mikkel Warming**: I forhold til den debat, der har været her i de sidste par måneder eller 3, på Vesterbro ikke mindst, så er det måske også lige værd i sagens start her i aften at vende tilbage til, hvorfor var det, at et meget, meget stort flertal i Borgerrepræsentationen, alle partier, vistnok undtagen Venstre, det skal jeg sige, før sommerferien sidste år besluttede, at vi gerne ville have et 3-årigt forsøgsprojekt, der hedder sundhedsrum. Fordi vi synes, det var et spændende, fordi vi for det første kombinerer og kommer til at kombinere sundhedsfaglig, socialfaglige tilbud med et åbent værested og frivillig rådgivning.

For det andet også for at få afprøvet selvfølgelig, hvis vi husker tilbage til, hvor det startede det her, hvor meget eller hvor lidt kan et sundhedsrum flytte i forhold til erfaringerne med fixerum, altså også indhente erfaringer i forhold til, hvordan vi kan gavne stofmisbrugerne, give støtte til narkomanerne på Vesterbro.

Og for det tredje også få afprøvet den, skal vi sige nye form for samarbejde mellem lokale frivillige kræfter og kommunen.

Det er som sagt over et år siden, at vi vedtog at sætte arbejdet på skinner her i salen. Jeg ville lyve, hvis jeg sagde, det havde været nemt at finde lokaler til et sundhedsrum.

Det viser om ikke andet, og det er nogle af de foregående talere hoppet meget let og elegant hen over, den stribe af notater, som ligger som bilag til indstillingen, ikke mindst den stribe af gennemgang af konkrete bygninger i Brune Kødbby, som ligger som bilag til indstillingen og lå som bilag til mødet den 20. juni, hvor man havde spurgt stort set på alle de bygninger, man snakker om, og hvor man endte med at sige, jamen hvis det er der, hvad er det, vi har, vi har Abel Cathrines Gade, og vi har Kvægtorvsgade 4.

Jeg har det sådan, jeg er, Enhedslisten er, skal jeg understrege, for dem der måtte tvivle på det, meget pragmatiske, Socialdemokraterne og SF, tør jeg nok tale på deres vegne og sige, det er I også, vi tager, hvad vi kan få, vi tager de lokaler, der opfylder betingelserne for at lave et sundhedsrum, ikke mindst i forhold til at ligge der, hvor narkomanerne er i dag, nemlig afgrænset af Hovedbanen, Ingerslevsgade, Gasværksvej og Vesterbrogade. Det er hovedkriteriet for, hvor sundhedsrummet skal ligge.

Derfor har vi et udmærket sted nu i Kvægtorvsgade 4, hvor der har været bekymringer for naboer på den anden side af gaden, for skolen der ligger på den anden side af gaden og ved siden af med faglokaler. Det er en bekymring, og der er jeg meget enig med Frank Hedegaard, vi ofte ser, for ikke at sige næsten altid ser, når projekter, når væresteder, ikke mindst til stofmisbrugere skal placeres.

Men det viser sig jo heldigvis, at når først stedet er placeret, når naboskabet er etableret, så viser frygten sig oftest at være ubegrundet. Det er ikke noget, jeg finder på, det er en undersøgelse, Socialministeriet har lavet, og som ligger på deres hjemmeside, hvor man kan slå den op, hvis man ikke tror på det.

For det andet er det nok vigtigt at understrege, at der er intet, der indikerer, at sundhedsrum i sig selv skulle blive årsag til meget mere ballade, end der er i området i dag, nærmest tværtimod så får man faktisk nogen, som hvis man oplever problemer, så har man et personale, man kan henvende sig til, det har man ikke i dag.

Og så en lidt overset ting i forhold til debatten, der har været omkring situationen omkring Kvægtorvsgade 4, narkomanerne er der allerede, de er der i dag, der ligger kanyler rundt omkring i Brune Kødbby, det at etablere sundhedsrum kan måske i forhold til den situation, der er i dag, afhjælpe den.

Og så er det vel for mig nok det mest vigtige, at vi ser at komme i gang så hurtigt som muligt, det skylder vi narkomanerne. Det er at tage ansvar, socialt ansvar.

Rikke Lauritzen (Ø): Jamen nu er det ikke, fordi jeg ikke er enig med borgmester Mikkel Warming i det, han lige har været oppe og sige, selvfølgelig er jeg det. Grunden til at jeg står her det er, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

den her uhellige alliance, der har samlet sig i salen i dag. I bedste fald er det naivt, i værste fald er det simpelt hen hyklerisk.

Jeg synes som Frank Hedegaard, det er påfaldende, at stofbrugerne er blevet nævnt meget lidt i den tirade af ordudgydelser, der er kommet heroppefra. Margrethe Wivel var inde på det, men ellers har jeg ikke hørt noget fra nogen af de rigtige borgerliges side.

Leslie Arentoft snakker om magtpolitik. Det er simpelt hen ikke rigtigt, der har i 10 år været, hvis man har fulgt bare en lille smule med ude i virkeligheden, nu ved jeg godt, at Leslie Arentoft har siddet herinde imens, det har jeg ikke, jeg har rendt rundt på Vesterbro, der har vi knoklet for at få fixerum, det kan vi ikke få, så ligger der et sundhedsrum.

Det er 3 år siden, at Lars Løkke blev lokket til Vesterbro, og efter da har han så snakket om sundhedsrum, vi kunne få pengene, og det er fuldstændig til grin, at vi ikke er nået længere, det er pinligt af kommunen, og det vil sige det politiske flertal.

Margrethe Wivel snakker om, at det er SF, Enhedslisten og Socialdemokraterne, der har trukket sagen, men Margrethe Wivel vi ville ikke stå her i dag, hvis ikke det var for det flertal, Margrethe Wivel indgik i udvalgsmødet før sommerferien. Det var det flertal, der besluttede at stoppe sagen og ikke gå igennem på baggrund af de undersøgelser, vi havde på det tidspunkt. Så det har ikke noget at gøre med, at vi har trukket sagen, det er simpelt hen det flertal, der besluttede det før sommerferien. Så det er noget pjat.

Peter Schlüter snakker om at der har manglet dialog med beboerne. Så vil jeg igen sige, at hvis man havde fulgt en lille smule med, så har der simpelt hen ikke været andet på Vesterbro de sidste 10 år end dialog omkring, hvad man skulle gøre for stofbrugerne, så det passer simpelt hen ikke.

Jeg synes, det er ekstremt naivt at tro, at man vil kunne placere et sundhedsrum/fixerum, uden at der ville komme protester fra de omkringliggende, det siger alle erfaringer, og uanset hvor I vil lægge det henne på Vesterbro, så vil der komme de samme protester.

Det er jo også påfaldende, at de først er kommet i det øjeblik, der er kommet navn på stedet. Og jeg er ked af at sige det, det er ikke et særlig pænt ord, men jeg synes såmænd, det lugter meget af Nimb her.

For 3 år siden fik vi de her penge, og vi er simpelt hen ikke kommet længere endnu, det er for dårligt.

Thor Buch Grønlykke (A): Det der bringer mig herop, det er den kommentar, som Det Radikale Venstre og Margrethe Wivel havde fra talerstolen. Hun brugte ord som, at det var til grin, og at vi ikke kunne være det bekendt, at vi udsætter sagen til skade for Vesterbros borgere, og hun mener, at hendes alternativ ville gå hurtigere.

Derfor synes jeg, det er vigtigt at understrege, som man også kan læse det af indstillingen, så er alle relevante alternativer undersøgt. Vi har, som Mikkel Warming så rigtigt sagde, en hel stak af bilag, hvor alle mulige lokaliteter er gennemgået.

Hvad er det alternativ, som vores ellers gode samarbejdspartnere, De Radikale peger på, et parti, som bryster sig af at være socialt ansvarlig eller i hvert fald socialliberalt, ja, det er, at vi skal spille alle mulige nye lokaliteter ud og bede om at få det undersøgt. Man forestiller sig, at det derefter vel logisk set så måtte udkrystallisere sig nogle muligheder, som skal gennemgås grundigt i dybden, som vi skal have en helt ny indstilling på. Så skal alt det her i høring, og så skal vi tilbage og vedtage det osv., en proces, denne her proces har allerede taget et år, det er en proces, som ja i hvert fald tager et halvt år, hvis ikke det ville tage et år.

Så at man kan tillade sig at sige, at det er til grin, og at vi ikke kan være bekendt, at vi udsætter sagen til skade for Vesterbros borgere, det er kontrafaktisk. Jeg synes, at det er et noget skingert toneleje og omvendt proportionalt med fyldigheden i argumentationen. Jeg synes, at man, hvis man ønsker

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

at påstå, at det rent faktisk ikke går væsentligt hurtigere, hvis vi nu får vedtaget det her, så synes jeg, man bliver nødt til at understøtte den argumentation på en helt anden måde, end man har gjort tidligere.

Så vil jeg bare til sidst sige, at vi Socialdemokrater selvfølgelig tager ansvar, når det er svært, og det har været svært i denne her sag, det er svært i sager, hvor man skal placere tilbud til de dårligst stillede borgere, som ikke er populære at have som naboer, men vi vil ikke tøve, og derfor håber vi, og regner vi med, at vi kan vedtage vores ændringsforslag her i dag.

(Kort bemærkning).

Margrethe Wivel (B): Jamen det var Thor Buch Grønlykkes indlæg her, der lige fik mig op.

For det første siger Thor Buch Grønlykke, at alt er undersøgt. Det er det på ingen måde, hverken økonomisk eller teknisk har vi fået en vurdering af det, det fik vi heller ikke af bygning 78 og 81 i første omgang, det kom over sommeren, og der kunne vi så se budgettet var skredet, og tidsplanen var skredet, og det var ikke stort nok. Vi har ikke fået en økonomisk og teknisk vurdering af nogen af de 2 forslag, som vi peger på skal undersøges.

Så siger Thor Buch Grønlykke, det trækker ud, jeg præciserede i vores forslag, at det skal være tilbage i Borgerrepræsentationen den 25. oktober, det synes jeg ikke er at trække sagen langt ud.

Endelig er det ikke kontrafaktisk at sige, at det trækker ud med det forslag om 78-81, I støtter. Det er et notat fra socialforvaltningen selv, der siger, det vil tage 2 år at lave den omrokering, der gør, at man kan flytte ind i 78-81. Så fakta må vel ligge i de notater, vi får fra socialforvaltningen, der understreger, det tager 2 år mindst at bruge 78-81.

(Kort bemærkning).

Frank Hedegaard (F): Ja, det var mere til De Radikale. Jeg ville egentlig have sagt i sidste runde, men der var tiden gået, det var bekymringen for beboerne og oplysningen til beboerne i området. Der kan jeg kun sige, at jeg er meget enig med De Radikale, at det er nødvendigt, at der informeres, og at det også er nødvendigt, at man laver nogle ordentlige forretningsgange, så folk ved, at hvis der opstår problemer i området, hvor kan man så henvende sig.

Der synes jeg bare, at Socialudvalget skal gå tilbage og udarbejde et forslag, som sikrer, at der bliver en dialog, og der bliver en ordentlig information til lokalmiljøet og lokalområdet og beboerne, inden projektet står klart. På den måde kan vi forebygge meget, og på den måde så vil angsten nok også dæmpe sig i området for de konsekvenser, et sundhedsrum kan have.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi går tilbage til behandlingen i 2. runde.

Leslie Arentoft (V): Det er altid med en vis befrielse, når man indser, at kampen den er tabt, for så er man fri for at tale høfligt til folk og forsøge at vinde dem over på deres side. Det har det nu været ganske lang tid.

Først til borgmester Mikkel Warming en lille korrektion. Jo, Venstre var og stemte for sundhedsrummet i tidernes morgen, vi var alle sammen med til at støtte sundhedsrummet. Det var den ene ting.

Det, der fik mig herop, og det, jeg glemte at sige i første runde, det var i virkeligheden, at finansieringen var noget forfærdeligt ævl, der kom herfra. Tit og ofte laver vi beslutninger, hvor budgettet bliver overskredet, det sker faktisk ret tit herinde i huset. Men det er jo altid i udgangspunktet, hvor vi troede, der var finansiering. Her går man med helt åbne øjne ind og siger, vi kender tallene, vi ved, de hedder 15½ mio. kr., koster det at indrette lokalerne der, vi har 8, og så løser vi resten af finansieringen ved at sige, at på et eller andet tidspunkt så må socialforvaltningen finde de penge eller Socialudvalget finde de penge.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Det vil sige en helt ny praksis, hvor man helt med åbne øjne går ind og siger, vi har ikke pengene, men vi starter alligevel projektet. Skulle der vise sig at være en budgetoverskridelse, og det er der 100 pct. her, altså vi taler ikke en lille budgetoverskridelse, vi taler faktisk det dobbelte beløb af det, som der er afsat fra de ansvarliges side.

Det synes jeg er en fantastisk praksis. På den måde så kan vi slippe for at diskutere økonomi, så kan vi bare sige, det er finansieret, men hvis ikke det er finansieret, så ordner vi det i øvrigt senere hen. Det er en meget farlig praksis, vi er kommet ind på her.

Så til Thor Grønlykke, altså hvis man ønsker at komme hurtigt i gang, så er det jo ikke det her forslag, så er det jo ikke Den Brune Kødby, man skal vælge, så skal man vælge 61, fordi der er manden villig til at flytte ud, når det skal være stort set.

Det andet det tager jo altså et par år, før man får indrettet de ting, og før man får forhandlet sig på plads med DGI og de der ting, der skal ske. Altså man flytter noget teater, man flytter noget idræt, man indgår i nogle forhandlinger, og vi må jo tro på de bulletiner, der kommer fra ejendomsdriften på det område her.

Så hvis man i øjeblikket ønsker at forcere den her proces, så punkt nr. 1 så skal man lade være med at standse sagen, så den bare ligger brak over en sommerferie, det er de 2 første måneder, der er røget på den konto. Vi kunne have undersøgt de andre forslag i dybden, det valgte man altså at se stort på, og man standsede sagen.

Så hurtigt i gang, så skal man have et helt andet forslag, fordi det her det er et af de langsomste forslag, der overhovedet ligger. Så ja.

Peter Schlüter (C): Nu ved jeg ikke, hvem det var, der startede med at bruge ordet hykleri, men det fyger om os i øjeblikket med sådan nogle ord, og det er ikke særlig pænt, og i virkeligheden fører det ikke rigtig til noget konstruktivt.

Så skulle vi ikke bare lige holde os til fakta, det gælder om at finde den bedste løsning, som gavner narkomanerne mest, og som er til mindst mulig gene for naboerne, for skoleeleverne og for alle de borgere, som sådan set også bor her i byen, og selvfølgelig skal vi tilgodese de par hundrede narkomaner, som også skal være her. Men frem for alt så er det altså en storby, og vi skal bo, og vi skal trives sammen alle sammen.

Så derfor, når Enhedslisten ved borgmester Mikkel Warming siger, at vi er så pragmatiske, altså Enhedslisten og siger, vi tager, hvad vi kan få. Ja, undskyld hvis hr. borgmesteren har tid til at høre efter, så siger borgmesteren, at vi tager, hvad vi kan få, og det er Enhedslisten pragmatisk set meget tilfredse med. Men netop det at tage, hvad vi kan få, er det godt nok. Er det godt nok at gå ud og sige, nu er der en placering her, den er godt nok lige over for en skole, og der er masser af naboer rundt omkring, som føler sig utrygge. Er det godt nok, er det at tage, hvad vi kan få, så vil jeg sige, nej, så er det ikke godt nok hr. socialborgmester Mikkel Warming. Jeg synes det ikke.

Rikke Lauritzen siger, at ingen tænker på stofmisbrugerne. Hvad er det for noget pjat, vi tænker da alle sammen på stofmisbrugerne, vi har alle sammen i Socialudvalget, stort set da, været med omkring at bakke op om sundhedsrum, så det synes jeg altså ikke er helt fair at sige, Rikke Lauritzen.

Men hvem tænker i øvrigt på borgerne, tænker Rikke Lauritzen på naboerne, har Rikke Lauritzen været ude og høre på naboerne på deres bekymringer? Jeg synes at erindre, at Rikke Lauritzen faktisk var med ude på en tur, hvor vi snakkede med repræsentanter for naboerne. Vi var med, vi blev vist rundt, og vi fik nogle forhold at se, hvor man godt egentlig kan sige, at de 75 børn, som bor i det her nabolag, som kommer til at bo klos op ad det her sundhedsrum, at de har al mulig grund til at være utrygge, og det har deres forældre sandelig også. Når der allerede er 2 småbørn, der er blevet stukket af kanyler, så synes jeg ærlig talt, at alarmklokkerne bør ringe.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Det her er en klar om'er, lad os nu lige tage en ekstra omgang i Socialudvalget og så se at få den på plads og finde den optimale løsning. Bygning 61 kunne være et glimrende alternativ, og der er ikke nogen af naboerne, der har noget at indvende, der er ikke nogen blandt erhvervslivet, som har noget at indvende mod bygning 61. Det ligger lige for, det ligger endda lige over for politistationen, det kan ikke være bedre.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg bliver altså lige nødt til at korrigere, når der foregår direkte usandheden her fra talerstolen. Jeg sagde ikke noget om, at folk ikke interesserede sig for stofbrugerne, jeg sagde sådan set bare, at det i de tidligere indlæg var påfaldende, så lidt de blev nævnt. Det tog jeg som, at man prioriterer naboerne højere end stofbrugerne, fair nok, sådan må man jo gerne lave politik, det handler jo om at tage valg.

Det er jo også det, der er sket, fordi, som Peter Schlüter ganske rigtigt sagde, så har jeg været med ude og kigge på de forskellige faciliteter, jeg har endda også været det, hvor Peter Schlüter ikke var med, og jeg har været det igennem flere år, og jeg har kæmpet for det her sundhedsrum, fixerum i årevis. Jeg går bare ind og tager stilling, når jeg hører, hvad det er, der bliver sagt, når jeg hører, hvad det er for et behov, der er for stofbrugerne, og hvad det er for nogle tilbud, der er behov for på Vesterbro kontra, hvad er det, naboerne siger.

Nogle gange ville jeg måske høre efter naboerne og sige, jamen o.k. så kan det da godt være, det ikke var den bedste placering. Men sådan som denne her sag er endt op med de alternativer, vi har, med de muligheder, vi har for at få lavet et sundhedsrum, så er jeg sådan set endt på, at jeg vil have det her sundhedsrum nu. Det jeg kan se der er af alternativ, det er, at vi får lavet det nede i Kvægtorvs-gade.

Ærgerligt for dem, som synes, det er belastende, de skal have det liggende der, det kan jeg da godt se, det er da smadderærgerligt. Jeg tror, Peter Schlüter ville blive overrasket, hvis det var, vi kørte videre med hans forslag med, at han siger, at der ikke har været nogen protester omkring pitaboden dernede på Halmtorvet, fordi den har jo ikke været i høring. Den har jo ikke været genstand for offentlighed på samme måde, som de andre bygninger har.

Jeg tør vædde med, at lige så snart det bliver kendt på Vesterbro, fancy Halmtorvet, at nu skal der være sundhedsrum i pitaboksen der, så skal der nok komme protester, om ikke andet fra dem, der om sommeren sidder og nyder deres 50 kroners fadøl ude på pladsen. Bare rolig, du skal nok få protester.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi fortsætter sagens behandling i 2. runde.

Lars Rasmussen (A): Jeg tror, man skal være naiv, hvis man fra borgerlig side tror, at hvis man havde lagt den et andet sted, så havde man sluppet for samtlige protester. Sandheden er, at de borgerlige har ikke noget alternativ, hvad er det konkret, I ønsker, ønsker man, hr. borgmester Mogens Lønborg plejer jo aldrig at være bleg for at gå på talerstolen.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om hr. borgmester Mogens Lønborg støtter, at der bliver oprettet et fixerum i Københavns Kommune, som man tidligere har været ude og melde fra De Konservative, fordi det ville jo virkelig give mindre gene for beboerne på Vesterbro, eller om det er Peter Schlüter, der tegner holdningen hos De Konservative, eller om det er Folketinget.

Så hvis man ønsker mindre gene for beboerne på Vesterbro og mere hensyn til borgerne, så skulle man jo netop åbne mulighed for et fixerum.

Jeg savner noget konkret også fra hr. Leslie Arentoft og Venstre, altså hvad er det, man ønsker, fordi ellers kan vi bare fortsætte med at stresser narkomanerne og gøre livet til et helvede for beboerne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 30. august 2007**

Jeg vil også gerne sige, jeg har været ude og lytte til borgerne, jeg har også været på besøg på Ryssensteens Gymnasium, hvor det både er lykkedes borgmester Mikkel Warming og mig ikke at få lov til at tale med eleverne, men at få lov til at tale med skolens rektor. Så det er ikke, fordi vi ikke har ønsket en dialog med de folk, der bor i nærheden og er i nærheden.

Jeg tror, man er naiv, hvis man forestiller sig, at der ikke også ville blive problemer, hvis man lagde det et andet sted.

Men først og fremmest kan jeg kun beklage, at der er et flertal i Folketinget af Venstre, af Konservative og af Dansk Folkeparti, som ikke ønsker et fixerum, som man har god succes med og har haft gode resultater med andre steder.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): I forhold til den foregående taler, Lars Rasmussen, vil jeg bare tilkendegive, at Dansk Folkeparti sådan set er interesseret i at kigge på, om der kan laves forsøg med lægeordineret heroin.

I den forbindelse synes jeg godt, det kan have nogle paralleller til denne sag, fordi det kunne være, man kommer i en situation, hvor de her sundhedsrum, som Københavns Kommune nu skal etablere, kunne munde ud i, at det skal ende med at blive et decideret sted, hvor man kan få udleveret eller få indtaget lægeordineret heroin. I den situation er det her ikke et egnet sted.

Og af den grund synes jeg faktisk, at de 3-4 partier, som nu er blevet enige om denne aftale, at I burde tænke jer om endnu en gang, tage en runde mere og få fundet en løsning, som kunne være mere holdbar.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Borgmester Mikkel Warming, det er en kort bemærkning, det er ikke 3. runde nu.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: Jeg skal lige forstå det rigtigt, altså Carl Christian Ebbesen, det er ikke, fordi han gør grin med os. Han vil have os til at udsætte beslutningen om et sundhedsrum, til vi ved, om Dansk Folkeparti får gennemført en stor dialog med Lars Løkke Rasmussen, får gennemført et forsøg med udlevering af lægeordineret heroin, noget hvor man i øvrigt ikke har sagt, at man vil slutte det nu, men sagt man vil kigge på nogle erfaringer, som man har sagt så mange gange før fra Dansk Folkepartis side.

Altså det, Carl Christian Ebbesen mener, er, lad være at lave det. Det kunne han sige, det havde været mere fair, det andet er altså, undskyld jeg siger det, hvis Carl Christian Ebbesen mener det alvorligt, så er jeg bekymret for hans intelligens, og det plejer jeg altså ikke at være, selv om jeg er uenig i næsten alt, hvad der kommer ud af hans mund. Så er det, han gør grin med os, og det kunne han lige så godt lade være med.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg vil nu give de 2 indtegnede korte bemærkninger, og herefter går vi til behandlingen i 3. runde.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen det er kun et lige så kort svar til borgmester Mikkel Warming, at det, som Dansk Folkeparti her fra talerstolen beder om, det er sådan set at prøve at tænke sig om endnu en gang for at finde et sundhedsrum, gerne nu inden for en kort overskuelig fremtid, men som kun er fremtidssikret til evt. til brug for lægeordineret heroin, når og hvis den beslutning bliver gennemført. Det er en opfordring, som jeg synes, man burde overveje. Det er da ærgerligt, hvis vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

kommer til at stå i den situation, at vi nu indretter det, som aftalepartnerne har aftalt, og så derpå, når og hvis beslutningen i Folketinget bliver ændret, at man så er nødt til at gå ud og finde et nyt sted med de problemer og den økonomi, der følger med det. Det kan man lige så godt fremtidssikre allerede på nuværende tidspunkt ved inden for en kort tidshorisont at finde en ny løsning.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Jeg synes, det fyger igennem luften her med ansvarsfralæggelse og varm luft og udenomssnak, fordi det i bund og grund handler om, borgmester Mikkel Warming, hvis du ellers gider høre efter den debat, som er på dagsordenen, et ret væsentligt punkt for mange narkomaner og borgere, så handler det stadig om, at den løsning, som I i dag ønsker at stemme for, den er ikke optimal. Lad os nu give det her en chance.

Socialforvaltningen lagde jo op til i sin tid, at der var kun én mulighed. Nu har vi så efterfølgende fundet ud af, at det ingenlunde er sandt, vi har jo flere meget spændende og meget bedre og meget større alternativer, som også kan rumme et evt. fremtidigt forsøg med lægeordineret heroin. Hvad venter I på, lad os nu give det en chance og lad os lade være med at bruge borgernes millioner på noget, vi ikke kan bruge igen om 2 år.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Da jeg tidligere fortalte, det var den sidste korte bemærkning i denne runde, så går vi herefter til behandlingen i 3. runde.

Borgmester **Mikkel Warming**: Til Peter Schlüter, bare for en god ordens skyld, der er ikke noget med, at socialforvaltningen har fremlagt en løsning, Københavns Ejendomme har for socialforvaltningen fremlagt 2 forslag, Abel Cathrines Gade og Kvægtorvsgade, det er ikke én, det er to.

På baggrund af debatten i den offentlige høring valgte et flertal, eller et mindretal i Socialudvalget så at sige Kvægtorvsgade, i dag er det et flertal, der siger det. Det er den ene ting.

Den anden ting er, at påstå, at der ligger rigtig mange egnede bygninger, som flertallet i denne sal sådan nærmest ikke vil se på, ikke vil ind i, ikke kunne drømme om at tage, altså jeg gentager, så har man ikke læst de bilag, der ligger til sagen, som handler om, hvor svært det har været at finde et sted, som handler om, at man faktisk har spurgt til mange af de ting, der er nævnt i debatten i dag, og de ting, der er nævnt i den offentlige debat, fået at vide, jamen de er optaget. Hvorefter man selvfølgelig siger, vi har noget, som kan fungere som sundhedsrum, så tager vi det.

Det er den pragmatiske indstilling, der hedder, vi ved godt, det ikke er nemt, vi skylder narkomanerne at komme i gang, så det gør vi i stedet for at bilde nogen ind, at tingene bliver bedre af at tage endnu en runde, hvor man skal undersøge endnu mere og sætte flere bygninger i spil, som Thor Buch Grønlykke meget korrekt sagde jo vil betyde, at så skal der nye offentlige høringer med nye store debatter.

Hvis jeg kender Peter Schlüter og Leslie Arentoft og vel desværre også Margrethe Wivel efterhånden ret, så ville de protester, der kommer i nye høringer, betyder, at når man om et halvt, trekvart år stod i præcis samme situation her i salen, nemlig at man skulle tage en ny runde. For det er ikke nemt at placere lokaler til stofmisbrugere. Vi har en forpligtelse til, og det vil man gøre i sundhedsrummene, til at være i dialog med naboerne om, hvordan kan man få tingene til at fungere, hvordan kan der være numre, man kan ringe til, personer man kan henvende sig til, hvis man oplever problemer.

Det vil i øvrigt et fremskridt i forhold til situationen i dag, må jeg nok understrege, hvor der ikke er de muligheder i det område omkring Kvægtorvsgade 4.

Det her blot for at sige, det har ikke været nemt, hvis vi vil det her, så har vi én fugl i hånden, man kan vælge at sige, der flyver en, som hverken er større, billigere eller hurtigere, den flyver til gengæld

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 30. august 2007**

ret højt oppe under himlen. Vi kan slippe den fugl, vi har i hånden og begynde at hoppe rundt efter den oppe i himlen. Det er bare ikke ansvarligt.

Margrethe Wivel (B): Endnu en gang vil jeg korrigere. Borgmester Mikkel Warming siger, at alt er optaget, det har været undersøgt, og alt er optaget. Ja, også 78 og 81 er optaget, der er nogle lejere der lige nu, og vi skal i gang med en kæmperokade og en erstatning for at få dem ud for at bruge 78 og 81.

62 er også optaget, men der kunne være mulighed for at flytte de aktiviteter, der ligger i 62 over i 66, som ikke er optaget, men vi har aldrig fået de økonomiske og tekniske vurderinger på det, og det skylder Mikkel Warming måske at svare på, hvorfor søren vi ikke kunne få det.

Lignende med bygning 64; det er også optaget, men når man alligevel kan rokere så meget rundt, som man skal gøre for at komme ind i 78-81, kan man vel også flytte 64's aktiviteter over i 66, som står tom.

Thor Buch Grønlykke (A): Jeg vil bare kort sige til Margrethe Wivel fra Det Radikale Venstre, at på side 1 i indstillingen fra socialforvaltningen står, at:

”Socialforvaltningen har i forlængelse af dialogen med borgere, interessenter på Indre Vesterbro i samarbejde med Københavns Ejendomme undersøgt de forslag, som er fremkommet undervejs. Disse undersøgelser har vist, at det af forskellige årsager ikke er muligt at anvende de foreslåede steder til sundhedsrum.”

Det er konklusionen, og der ligger en hel lang række bilag, som forklarer, hvorfor dette er. Det er klart, at der er selvfølgelig nogle nye muligheder i sådan en sag her, hvis Det Radikale Venstre ønsker at tvangsflytte forskellige lejere fra nogle i forvejen benyttede lokaler, og det synes jeg da på en måde ville være interessant, så vil jeg bare gerne høre det tydeligt fra Margrethe Wivel og Det Radikale Venstre, er det det, som man mener, når man siger, der er muligheder, fordi at i alle andre tilfælde så er vi tilbage ved den konklusion, som vi startede med, nemlig at denne øvelse ville handle om at bruge længere tid på ingen vegne at komme.

Afslutningsvis vil jeg yderligere forklare dette ved, at et af de forslag, som Margrethe Wivel ville have undersøgt, Bernstorffsgade 15-17, har såvel forvaltningen som alle andre erkendt, at det ville formentlig ikke være et tilbud, som narkomanerne rent faktisk ville bruge.

Det vil sige, at ikke alene ville vi bruge en masse tid, vi ville også begynde at undersøge muligheder, som i realiteten ikke ville være tilfredsstillende for det, vi ønsker at bruge sundhedsrummet til, nemlig at hjælpe narkomanerne.

(Kort bemærkning).

Margrethe Wivel (B): Jeg bliver bare kort nødt til at reagere på, om vi taler om en tvangsforflytning, vi tvangsforflytter eller flytter i hvert fald DGI Hovedstaden, som holder til i 78 og 81, de får kompensation på 1,5 mio. kr., som vi skal ud og betale for deres istandsættelse af lokaler, vi flytter nogen.

Det jeg efterlyser det er, at man havde været i en dialog med kulturfolkene på Vesterbro, en åben og ærlig dialog, hvis nu vi brugte 62, som er et rigtig godt sted i forhold til stofbrugere, i forhold til fremtidssikring, kunne I så forestille jer, at vi satte 66 i stand, så I kunne flytte jeres aktiviteter derover.

En ærlig og redelig dialog, men det har simpelt hen ikke været muligt at få i denne sag, og det er ærgerligt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 30. august 2007**

Thor Buch Grønlykke (A): Jeg vil bare sige, at hele denne her aftale hviler på et initialt tilsagn fra DGI om, at de godt ville være med til at flytte og er dermed i den helt modsatte situation af, hvad der har været tilfældet med de andre bygninger.

Så det peger alt sammen hen imod, at det, som vi skulle undersøge, det er, hvordan vi i givet fald ville bede folk om at flytte, som ikke har ønsket at ville flytte, hvorimod det, vi gør nu, det er, at vi laver en frivillig aftale om, at folk, som har sagt ja til at ville flytte, flytter.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Men Thor Buch Grønlykke, man kunne jo bare have gjort sig den ulejlighed at forsøge at komme i dialog, det havde måske hjulpet. Man har ikke ønsket dialogen, man har set sig helt varm på den her løsning, og så har man i øvrigt fuldstændig bare sat skyklapperne ned, rullet gardinerne ned og sagt, sådan bliver det, sådan er det. Der er nogle borgere, som ikke bliver hørt, der er nogle hørings svar, som – undskyld jeg siger det – processen er rent til grin, for de hørings svar er ikke blevet brugt til noget som helst.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Fornemmer jeg en lille smule utålmodighed i denne sal, så må man gerne give de sidste talere også den ro, de fortjener.

Borgmester **Mikkel Warming**: Blot i forhold til at man ikke har hørt efter, altså hvis nu man genlæser bilag 1 i sagen, som var indstillingen, og bilag 1 til indstillingen til den 20. juni, kan man se, at der gennemgås af Københavns Ejendomme sammen med forvaltningen de adresser, der er nævnt i høringen, men hvor konklusionen er, at det hjælper altså ikke.

Derfor bare for at være sikker på, når nu historien skal skrives om det her, at det, Peter Schlüter siger, det er faktisk forkert. Vi har haft en lang høring, der er blevet hørt, de adresser, der blev nævnt i høringen, blev faktisk undersøgt, og de lå som bilag til udvalgmødet. Jeg gentager - bilag 1 i sagen.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal sige tak for at få ordet som den sidste i denne debat. Årsagen til, at jeg går på talerstolen, er ikke, at jeg ikke er enig med min gruppe, slet ikke, men fordi jeg undervejs i debatten har hørt så mange mærkelige påstande, som ikke har noget med virkeligheden at gøre. Det vil være rimeligt ligesom at demontere al den falske viden, folk prøver at sprede ud fra den talerstol.

1) Bygning 66, jeg tror, det var Margrethe Wivel fra De Radikale, som frimodigt fra talerstolen siger, der foregår ikke noget. Så går jeg ud fra, at Margrethe Wivel har været dernede og kigge efter, fordi hvis man går ned og kigger efter, så vil man opdage, at det faktisk ikke forholder sig således. Problemet med bygning 66 er, at den aldrig er blevet færdigrenoveret, dvs. det man vil betegne som helårsbrug med både isolering og varmesystem.

Men der er jo ikke nogen inden for det kreative område, der, undskyld mig, er så idiotiske, at de lader bygninger stå tomme, som faktisk kan bruges. Så derfor bruges bygningen. Udnyttelsen af den er ikke maksimal på grund af dens bygningsmæssige tilstand, men brugt det bliver den.

Det andet er Råhuset som det geniale sesam sesam. Ja, det bruges og indgår som en dybt central del af kulturstaldene og hele området aktivitet. Lad mig nævne noget, som De Radikale altid elsker at snakke om, det er modeopvisninger og slige ting, som vi lige har været igennem, og som betyder meget centralt for København som by. Et af de mest spændende steder at være det er jo netop nede i det her område, både store hal, jeg skal nok lade være med at nævne Øksnehallen, ikke, men så sandelig også området nede ved Råhuset.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 30. august 2007**

Så undskyld, lad nu være med at lade som om, at man kommer med nye gode forslag, der i øvrigt bygger på, at man ikke har oplevet og fundet ud af, hvad denne her kreative by, som vi faktisk lever i, selv kan finde ud af at gøre, når vi ikke kan handle.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Nu vil jeg ikke stå her og sige, det passer ikke, og I lyver alle sammen og alt det her. Skal vi ikke prøve at hæve os over det niveau.

Jeg vil bare sige, jeg har en anden holdning, hr. Jens Kjær Christensen. Når det gælder bygning 62, så har de jo fuldstændig samme aktiviteter ovre i Lyrskovgade, og de har også fuldstændig det samme areal, der er 300 kvadratmeter til rådighed. Kunne man dog så ikke slå aktiviteterne sammen. Der ville ikke være tabere ved det, kun vindere. I har ikke gjort arbejdet godt nok, jeg beklager.

Katrina Feilberg, B, deltog ikke ved behandling af sagen på grund af inhabilitet.

Det Radikale Venstre fremsatte følgende forslag:

"Det foreslås,

A

1. at sagen tilbagevises til Socialforvaltningen med henblik på udarbejdelse af en indstilling om placering af Sundhedsrummet i bygning 62,

2. at Borgerrepræsentationen pålægger Socialforvaltningen at fremlægge indstillingen til politisk behandling, således at Borgerrepræsentationen senest på mødet d. 25. oktober 2007 kan træffe beslutning i sagen.

alternativt

B

1. at sagen tilbagevises til Socialforvaltningen med henblik på udarbejdelse af en indstilling om placering af Sundhedsrummet i bygning 64,

2. at Borgerrepræsentationen pålægger Socialforvaltningen at fremlægge indstillingen til politisk behandling, således at Borgerrepræsentationen senest på mødet d. 25. oktober 2007 kan træffe beslutning i sagen."

Det Konservative Folkeparti fremsatte følgende ændringsforslag:

" 1. at sagen tilbagevises til Socialforvaltningen med henblik på udarbejdelse af en indstilling om placering af Sundhedsrummet i bygning 61,

2. at Borgerrepræsentationen pålægger Socialforvaltningen at fremlægge indstillingen til politisk behandling, således at Borgerrepræsentationen senest på mødet d. 25. oktober 2007 kan træffe beslutning i sagen."

Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten fremsatte følgende ændringsforslag:

"Det foreslås:

"1. at Borgerrepræsentationen godkender placeringen af Sundhedsrummet i bygningerne 81 og 78 i Den Brune Kødby, samt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 30. august 2007**

2. at de 5. mill.kr., som er afsat til deponering i budgettet for 2007, i stedet anvendes til istandsættelse af bygning 78 og 81 samt bygning 64 og 66 i forbindelse med etablering af Sundhedsrummet.

Det præciseres, at der er afsat 8 mio. kr. til etablering af Sundhedsrummet, jf. vedlagte notat. Heraf finansieres 3 mio. kr. fra Vesterbropuljen. Såfremt udgifterne til Sundhedsrummet overstiger 8 mio. kr., anmodes Socialudvalget om at fremlægge en indstilling herom udarbejdet af Socialforvaltningen i samarbejde med Kultur- og Fritidsforvaltningen for Økonomiudvalget og Borgerrepræsentationen."

Det af Det Radikale Venstre stillede forslag (A) blev forkastet med 32 stemmer imod 17.

For stemte: B, C, O og V.

Imod stemte: A, F, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Louise Frevert (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Det af Det Radikale Venstre stillede forslag (B) blev forkastet med 32 stemmer imod 17.

For stemte: B, C, O og V.

Imod stemte: A, F, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Louise Frevert (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Det af Det Konservative Folkeparti stillede forslag blev forkastet med 29 stemmer imod 20.

For stemte: B, C, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Louise Frevert (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, F og Ø.

Det af Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten stillede ændringsforslag blev godkendt med 35 stemmer imod 14.

For stemte: A, B, F og Ø.

Imod stemte: C, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Louise Frevert (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Indstillingen var dermed bortfaldet.

Det Radikale Venstre afgav følgende protokolbemærkning:

"Det Radikale Venstre tager forbehold for finansieringen i forslaget. Desuden finder vi det problematisk, at der ikke har været en reel undersøgelse af sagen og at det ikke er afklaret med hensyn til de alternative placeringer, der kunne tilgodese stofbrugerne bedre; men vi stemmer for fordi vi ønsker et sundhedsrum."

36) BR 318/07. Regnskabsprognose pr. april 2007

Indstilling fra Økonomiudvalget om,

1. at Socialudvalget kan søge omplacering af 15 mio. kr. i budget 2007 fra bevillingsområdet Stofafhængige (rammebelagt) til bevillingsområdet Handikappede (ES) i forbindelse med indstilling om bevillingsmæssige ændringer, samt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 30. august 2007**

2. at Socialudvalgets redegørelse for merforbruget på hjemmeplejen til handicappede tages til efterretning med anmodning om, at Socialforvaltningen fremadrettet månedligt orienterer Socialudvalget om status samt effekten af de iværksatte tiltag.

(Socialudvalget)

Indstillingen blev godkendt, henholdsvis taget til efterretning uden afstemning.

=====

37) BR 329/07. Tryghedsplan II

Indstilling om,

1. at "Tryghedsplan II" implementeres ved etablering af 92 boliger til psykisk syge og 51 boliger til handicappede.

Det bemærkes, at der i forbindelse med budgetforliget for 2007 er tilvejebragt varig finansiering til drift af botilbuddene i Tryghedsplan II, idet driftsbevillingen på 27,5 mio. kr. fra 2009 er varig.

Endvidere bemærkes det, at det er i strid med kommunens bevillingsregler at bemyndige Socialforvaltningen til løbende at overføre midler mellem bevillinger. Socialudvalget opfordres derfor til konkret at anmode om overførsel af midler, eksempelvis i sagerne om bevillingsmæssige ændringer.

Det bemærkes desuden, at det er positivt, hvis Socialudvalget opnår effektiviseringer og kvalitetsløft ved hjemtagning af færdigbehandlede patienter fra Skt. Hans Hospital.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Socialudvalgets egen ramme.

(Socialudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

38) BR 335/07. Evaluering af handleplaner og indsatsområder for handicappolitikken

Indstilling om,

1. at evaluering af handicappolitikkens handleplaner og indsatsområder tages til efterretning,

2. at evalueringen oversendes til fagudvalgene med henblik på at de drøfter evalueringen og eventuelle behov for at revurdere handleplanerne på deres respektive områder, samt

3. at Socialforvaltningen medio 2009 præsenterer Borgerrepræsentationen for en samlet evaluering for hele kommunen efter at de respektive fagudvalg har haft mulighed for at evaluere indsatsområder og handleplaner på hvert deres område.

(Socialudvalget)

Indstillingen blev taget til efterretning, henholdsvis godkendt uden afstemning.

=====

39) BR 333/07. Finansiering af konsulenthjælp til gennemførelse af effektivitetsanalyse på hjemmeplejeområdet

Indstilling om,

1. at udgifterne på 1,2 mio. kr. til konsulenthjælp på hjemmeplejeområdet finansieres via ledige midler fra psykiatriaftalen i 2007. Udgifterne på 1,2 mio. kr. overføres fra bevillingsområdet Voksne med

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

særlige behov, rammebelagt drift, funktion 5.38.50.1 til bevillingsområdet Voksne med særlige behov, efterspørgselsstyret service, funktion 5.32.32.1.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Socialudvalgets egen ramme.

(Socialudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

40) BR 314/07. Overførelse af opgaven vedrørende supplement til brøkpensionister til Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen

Indstilling om,

1. at opgaven og budgettet vedrørende supplement til brøkpensionister efter aktivlovens § 27a overføres fra Socialforvaltningen til Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen.

Det præciseres, at midlerne overføres fra Socialudvalgets bevilling efterspørgselsstyrede overførsler, funktion 5.57.73.1 til Beskæftigelses- og Integrationsudvalgets bevilling efterspørgselsstyrede overførsler, funktion 5.57.73.1.

(Socialudvalget og Beskæftigelses- og Integrationsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

41) BR 313/07. Ny idrætsstrategi

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen lader forslag til "Idrætspolitiske initiativer inden for bl.a. folkesundhed, integration og forebyggelse af især ungdomskriminalitet" indgå i forhandlingerne om budget 2008.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Leslie Arentoft (V): Ny idrætsstrategi står der, og det er altså lidt af en overskrift, der dækker et meget, meget lille indhold. Hvad er der tale om, der er højst tale om et tillæg eller en lille appendiks til den idrætsstrategi, vi i øvrigt har.

Det drejer sig om, at man gerne ser inkorporeret, når vi tænker idræt, at det har en funktion på det sociale område, på det sundhedsmæssige område og på det kriminalpræventive område. Det gør vi sådan set altid, når vi tænker idræt og idrætshaller. Idrætshallen i Korsgade havde da også det perspektiv, at den ligger altså i et område, hvor man kunne få unge mennesker ind fra gaden og dyrke noget sport i stedet for at hænge rundt på gadehjørner.

Når det er sagt eller dermed sagt, vil jeg så sige, det har ikke noget med en ny idrætsstrategi at gøre, det er som sagt kun et lille appendiks. Det der er vigtigt for Venstre er, at man faktisk anerkender, at kulturen og specielt idrætten har en værdi i sig selv, at kulturen ikke liver spændt for en eller anden social vogn, eller kulturen specielt ikke bliver spændt for en sundhedsmæssig vogn. Det er altså magtpåliggende for os i Venstre, også fordi vi tit og ofte er trykket på dette punkt.

Vi har faktisk ikke lyst til i Kultur- og Fritidsudvalget at sidde og agere socialpolitikere, det tror vi faktisk, man er bedre til i Socialudvalget.

Vi har heller ikke lyst til at sidde og agere sundhedspolitikere, det tror vi på, man er bedre til i Sundhed & Omsorg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Så set i det perspektiv er der ikke tale om en ny idrætsstrategi, der er måske tale om et appendiks set i perspektivet af, at vi er nødt til at insistere på, at kulturen, specielt idrætten har en værdi i sig selv. Der har vi altså tænkt os at stemme nej til dette forslag.

Jens Kjær Christensen (Ø): Det var nu ikke helt logisk, Leslie Arentoft, fra præmis til konklusion synes jeg. Det rigtige er, at det er underligt at kalde det ny idrætsstrategi, men det må man leve med, det gider vi ikke bruge tid på, det er noget pladder. Fordi det jo ville betyde, at hele grundlaget for den idrætspolitiske redegørelse dermed var lavet om, og det er det overhovedet ikke. Alle de bærende elementer, der ligger netop i den idrætspolitiske redegørelse, som er vedtaget i denne her Borgerrepræsentation, er stadig væk gældende.

Lad mig bare nævne et enkelt eksempel, spørgsmålet om at de unge har forrang til anlæggene i et bestemt tidsrum. Godt, det bliver der ikke lavet om på.

Vi vil støtte dette forslag, ikke fordi det er et fornuftigt supplement, for det er et supplement til idrætsstrategien, som vi har i forvejen, men også faktisk fordi det er så fornuftigt, at det lægger vægten på det, der er et meget, meget stort problem i foreningsverdenen aktuelt, og det er, at de faciliteter, klubhuse, klubfaciliteter, der er til stede, ikke er tilstrækkelige, hvis det er sådan, at man vil have flere unge mennesker og børn ind i foreningsverdenen. Det er realiteten.

Derfor er det enormt fornuftigt at tage hul på den diskussion om, hvordan styrker man i virkeligheden opbygningen af basishusene, det er lige fra omklædningsrum, noget så simpelt, som klublokaler osv., som danner rammen om foreningernes liv. Det er betingelsen for, at alle de andre aktivitetsfremmende initiativer, som vi sætter i værk, faktisk kan lykkes.

Ellers sker der bare det, at der kommer folk ind i den ene ende af pølsemaskinen, og samtidig går folk ud af den anden ende. Hensigten var jo at få flere aktiviseret med at lave noget, de havde lyst til inden for nu idrættens felt.

Så med de her ord vil jeg gerne sige, at vi støtter det. Stadig væk det kunne have været på grund af mine kommentarer i udvalget, kunne man måske tro, narhh hvad er det. Jeg mener godt, det kunne være mere ambitiøst, og jeg mener også, det kunne være mere gennemtænkt i forhold til selve vores idrætspolitiske redegørelse.

Men da 2/3 af midlerne anbefales at blive brugt på det, der er det fornuftige, så er det svært ikke at bide til bolle jo.

Bjarne Fey (F): Nu står det jo en frit for at stille ændringsforslag, hvis man ikke synes, forslaget er tilstrækkeligt kvalificeret. Det har jeg bemærket, det er der sådan set ikke nogen, der har gjort.

Men ellers vil jeg sige til ordføreren fra Venstre, det er sådan set taget fra en tekst til budget 2007, som Venstre har været medunderskriver på, men det kan godt være, de ikke føler sig forpligtet af den tekst heller, hvor man rent faktisk pålægger kultur- og fritidsforvaltningen at udarbejde en ny strategi for idræt, hvori man tager hensyn til kriminalitetsforebyggende ting, sundhedsmæssige ting og integrationsmæssige ting. Så man har sådan set bare gjort det, man er blevet bedt om.

Så kan man diskutere, om det er godt nok, eller det er visionært nok, men at det her lille armgreb på 15 mio. kr., hvoraf de 10 mio. kr., som Jens Kjær meget rigtigt påpegede, er afsat til pulje til etablering af nye klublokaler. At gå og sige, at det er en skævvridning af den eksisterende idrætspolitik, det er vist proportionsforvrængning.

Så vil jeg nok også komme med den påstand, jeg er faktisk meget enig i udgangspunktet, at idrætten er noget i sig selv, og det er sådan set også godt nok. Men det er jo ikke det samme som at sige, at idræt ikke er sundhed, at idræt ikke er integration, at idræt ikke er kriminalitetsforebyggende. At skulle afvise på det grundlag, altså det forstår jeg simpelt hen ikke. Der er det ligesom, kæden hopper fra.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Idræt er ikke kun én ting, og hvad folk har af motiver for at dyrke idræt, at sætte idrætten i spil, de er mangfoldige, og de er måske endda også ligeværdige.

Så SF kan sagtens støtte, at det her går videre i budgetforhandlingerne, vi har nogle elementer, vi synes kunne være rigtig, rigtig spændende at folde ud, ud over puljen til etablering af nye klublokaler, så er der rent faktisk også hele ferieaktivitetsdelen. Der er puljen til foreningsfrivilligt arbejde, der er aktivitetsmidler til idrætshallerne, som vi har set har effekt på nogle af de idrætshaller, hvor de kan noget, hvor de gider gøre noget.

Så vi tror faktisk, at nogle af de elementer godt kunne være med til at bringe videre. Men det er rigtigt, vi kan ikke sige, det er en helt ny idrætspolitik, vi lancerer her, det er, som Jens Kjær sagde, et supplement, et godt supplement til det her.

Leslie Arentoft (V): Tak. Bare ganske kort til Bjarne Fey. Jamen der er jo netop ikke udarbejdet en ny idrætsstrategi. Det kan godt være, det stod i budgettet 07, men så har vi ikke efterlevet det, vi er kommet med et lille supplement, som ikke engang faktisk er udmøntet konkret, men hvor man bare gør opmærksom på, at man har altså de her sociale problemstillinger, man har det her kriminalpræventive at tage hensyn til, og man har det sundhedsmæssige.

Det er da rigtigt, som det bliver sagt, og det mener jeg i øvrigt også, jeg gjorde opmærksom på, at det er ikke sådan, at idræt ikke skaber sundhed, det er klart, det gør det. Det kan også have socialforebyggende foranstaltninger i sig, det er også klart.

Så vi har jo ikke sagt, at det ikke har de her egenskaber ved sig, vi siger bare, det er ikke udgangspunktet. Når vi planlægger idrætsfaciliteter i København, så gør vi det ud fra idrættens egne vilkår, og det er det, vi bare gerne vil holde fast i.

Vi overser ikke alle de positive sideeffekter, der kommer, men at tage sideeffekterne og bygge en hel hal, fordi man mener, det er en god social foranstaltning, det siger vi nej til, heller ikke fordi det er en sundhedsmæssig foranstaltning. Det er bare det, vi ønsker at pointere i Venstre.

(Kort bemærkning).

Bjarne Fey (F): Så burde hr. Leslie Arentoft være rigtig glad for det forslag, der kommer her, for hvis vi nu havde taget hele ordlyden i budgetteksten helt bogstaveligt, som hr. Leslie Arentoft nu gør her, at vi skulle lave en helt ny strategi, jamen så har han fået noget, der må matche det, han gerne vil, det er nemlig at minimere den dårlighed, der lå i budgetteksten jo, fordi netop en helt ny strategi skulle baseres på sundhedsmotiver, integration og kriminalpræventivt arbejde. Man har sådan set minimeret hele moletjavsens og kortet det ned til 15 mio. kr., hvoraf de 10 mio. kr. er til klubhuse.

I virkeligheden burde Leslie Arentoft jo sidde med armene i vejret og sige puha, det blev ikke værre end som så.

(Kort bemærkning).

Leslie Arentoft (V): Jo men Bjarne, det er jo også sådan, vi takker for pengene, vi er glade for pengene, der skal ikke herske tvivl om det, og den bliver også vedtaget, det er fint nok alt sammen. Der er bare nogle i salen, der pointerer, at idrætten har altså en værdi i sig selv. Så vi får både pengene og pointen.

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Der er ikke flere, der har ønsket ordet, men jeg forstod på Venstre, at der blev ønsket afstemning.

Indstillingen blev godkendt med 40 stemmer imod 7.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

42) BR 331/07. Fællesindstilling - Konvertering af boliger

Indstilling om,

1. at de skitserede 3 projekter med etablering af opgangsfællesskab og solistboliger i ældreboligbygninger med omdannelse af i alt 40 ældreboliger til formålet godkendes,
 2. at der af den afsatte bevilling til Tryghedsplan 2 på bevillingsområdet "Voksne med særlige behov" funktion 5.38.50.3 samlet gives en kapitalbevilling på 5,7 mio. kr. til finansiering af service- og fællesarealer,
 3. at der af den afsatte bevilling til Tryghedsplan 2 på bevillingsområdet "Voksne med særlige behov" funktion 5.38.50.1 anvendes varigt 3 mio. kr. årligt til drift fra 2009 og frem, samt
 4. at den afsatte bevilling til ældreboliger finansieres af Sundheds- og Omsorgsudvalget i 2007, afholdes på bevillingen Pleje, service og boliger for ældre, rammebelagt drift på funktion 5.32.30.1. finansierer flytteudgifter og tomgangsleje mv. på 1,0 mio. kr.
- Det forudsættes, at eventuelle merudgifter i forbindelse med projektet afholdes inden for Socialudvalgets og Sundheds- og Omsorgsudvalgets egne rammer.
(Sundheds- og Omsorgsudvalget og Socialudvalget)

2. næstformand (**Jesper Christensen**): Er der nogen, der ønsker ordet? (Afbrydelse Nej men vi ønsker afstemning).

Indstillingen blev godkendt med 45 stemmer imod 2.

For stemte: A, B, C, F, V, Louise Frevert (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: O.

Dansk Folkeparti ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen: "Dansk Folkeparti er tilhænger af flere ældreboliger og kan derfor ikke støtte nedlæggelsen af 40 ældreboliger – i stedet skal kravene for at få en ældrebolig nedsættes."

43) BR 353/07. Budget 2007 - kompenserende besparelser

Indstilling om,

1. at forslaget om reduktion af puljen til social kompensation og mønsterbrydning på 1,5 mio. kr. under Faglighed for Alle i 2007 godkendes.
(Børne- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 43 stemmer imod 6.

For stemte: A, B, C, F, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Louise Frevert (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: Ø.

Enhedslisten ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"Enhedslisten er imod at gennemføre besparelser, som vil forringe servicen i de københavnske institutioner og skoler. Vi mener, at Københavns Kommune har råd til at løse den økonomiske situation på en anden måde end besparelser. Derfor stiller vi to krav i forbindelse med de kommende budgetforhandlinger:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

1. at flertallet bryder med regeringens udgiftsstop.

2. at flertallet bruger det økonomiske råderum til at lukke hullerne i BUU."

=====

44) BR 368/07. Strukturtilpasning på skole- og institutionsområderne

Indstilling om,

1. at forslag om lukninger, omlægninger og sammenlægninger af henholdsvis skoler og institutioner, jf. bilag 2, sendes i høring,
2. at forvaltningen i høringsperioden indgår i drøftelser med de faglige organisationer om de fremtidige budgetmodeller som følge af forslagene i forliget, samt
3. at indskrivningen til samtlige skoler til skoleåret 2008/09 flyttes til januar 2008.

Det forudsættes, at de resterende 158 mio. kr. finansieres i forhandlingerne om budget 2008. Desuden forudsættes det, at eventuelle ændringer med økonomiske konsekvenser, eksempelvis som resultat af høringsprocessen, håndteres indenfor Børne- og Ungdomsudvalgets budgetramme. Endelig forudsættes det, at Økonomiforvaltningen og Børne- og Ungdomsforvaltningen frem mod forhandlingerne om budget 2008 konkretiserer udgiften til hhv. udbygning, modernisering og renovering, når en skole udbygges eller sammenlægges.

(Børne- og Ungdomsudvalget)

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: SF, Socialdemokraterne og De Radikale har indgået, hvad jeg vil kalde en god og nødvendig strukturreform af de københavnske skoler og institutioner.

Denne strukturreform er sidste del af tretrinsraketten, der skal bringe hele området på fødderne igen. Det nye udvalg, som jo ikke er så nyt længere og har været en del igennem, er sammen med forvaltningen og alle vores institutioner og skoler i fuld gang med at føre faglighed for alle ud i livet.

Vi er mere end godt i gang med at bringe økonomien i balance, og nu kommer sidste trin, at skabe en fremtidssikret struktur.

Vi er enige om at have store ambitioner med vores skoler og institutioner i København. Vi har i forliget faglighed for alle sat en sikker kurs, vi ønsker dygtige, trygge og sunde børn i vores by. Det kræver bæredygtige institutioner såvel fagligt som økonomisk.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at økonomien i børne- og ungdomsforvaltningen har været, hvad jeg med jysk underdrivelse sådan vil kalde anstrengt, og at vi stadig lider under efterdønningerne af fortidens synder.

Det er heller ikke nogen hemmelighed, at den dårlige økonomi selvfølgelig har spillet en rolle for, at vi netop nu drøfter en reform af strukturen af vores skoler og institutioner.

Men uanset den dårlige økonomi, som vi heldigvis er ved at få styr på, så er strukturændringer rigtige og nødvendige og gode. Jeg vil gå ind for strukturændringerne, uanset hvordan vores økonomi så ud.

For med aftalen får vi større og bedre skoler med mere faglighed, flere integrerede institutioner med mere sammenhæng i børns liv. Vi får massive investeringer, knap 1 mia. kr. til nye og inspirerende bygninger med bedre faglokaler, idrætsfaciliteter og lign. Vi får tilført 158 driftsmillioner til BUF og dermed varig balance i økonomien.

Så er vi med forliget også enige om, at udfordringerne på specialområdet skal løses i budgetforhandlingerne, ligesom de enkelte partier i det budget, vi skal forhandle, kan stille budgetkrav, som supplerer aftalen. Her er det nok ikke nogen stor overraskelse, at SF vil stille krav om flere hænder på daginstitutionsområdet, så vi kan komme lidt tættere på at opfylde de forslag om flere voksne pr. barn, som både SF har stillet på Christiansborg, og som nu også er blevet kopieret af Socialdemokraterne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Vi har i dag rigtig mange små skoler og institutioner, men det er vigtigt at sige, at også efter strukturændringerne vil vi have en mangfoldighed både nok til at gøre enhver anden kommune i landet grøn af misundelse eller undren, alt efter hvilke øjne der ser.

Det er vel også derfor, at LFS mener, at vi ikke er gået langt nok og har lagt institutioner nok sammen, mens andre mener, vi er gået for langt. Vi har nok fundet en rimelig balance.

Vi vil fortsat have mindre institutioner og skoler, vi vil fortsat have mange selvejende institutioner, der vil udgøre en stor og vigtig del af den samlede tilbudsvifte.

Men skal vi også i fremtiden, når konkurrencen om dygtige pædagoger og lærere bliver endnu stærkere, kunne rekruttere med samme held, som vi er vant til i dag, så skal København kunne tilbyde attraktive arbejdspladser.

Større størrelser er mere robuste, mere attraktive, mindre sårbare ved udsving i børnetal og frem for alt bedre til at tilbyde faglig sparring på skolerne og give lærerne mulighed for i højere grad at undervise i deres linjefag. For det siger sig selv, at en dygtig lærer, der brænder for sit linjefag, f.eks. naturvidenskab, helst vil ansættes på en skole, hvor hun kan undervise i faget og diskutere med kolleger frem for at blive ansat på en lille skole, hvor hun det første år måske bliver sat til at undervise 2. klasse i dansk og året efter en 7. klasse i idræt.

Med det her forslag lægger vi op til en række skolesammenlægninger, vi lukker 2 små skoler helt, vi lægger op til en række institutionssammenlægninger, hvor vi typisk går efter at få flere integrerede institutioner. F.eks. er der tale om i mange tilfælde en vuggestue i stuen, en børnehave på 1. sal, et fritidshjem på 2. sal, som ligger i den samme opgang, som bliver lagt sammen.

I det videre arbejde vil vi arbejde efter nogle klare pejlemærker, børnenes og forældrenes tryghed skal være i centrum, forældre, børn og medarbejdere skal inddrages aktivt, og der skal være fuld åbenhed i processen.

Nu skal vi så have en høringsproces, bred høringsproces frem til begyndelsen af november måned, og jeg håber, at flest muligt vil komme med deres holdninger og gode ideer, for kun i fællesskab kan vi skabe skoler og institutioner, som vores børn kan være tjent med. Målet er klart, vi vil have de bedste skoler og institutioner i landet, vi vil have dygtige, trygge og sunde børn både nu og i fremtiden.

Til sidst vil jeg gerne kvittere for, at et stort flertal her i Borgerrepræsentationen har været med i aftalen om strukturtilpasningen. Jeg vil også gerne takke for, at sparekravet på børne- og ungdomsområdet bliver nedsat med 160 mio. kr. til næste år. Det giver vores arbejde et godt rygstød.

De borgerlige partier kom ikke med i aftalen, men har bidraget konstruktivt, vil jeg sige herfra, både i forhandlingerne og i udvalget senere hen. Det vil jeg også gerne kvittere for, det være sagt med håb om en fortsat god og konstruktiv proces i høringsperioden for de skoler og institutioner, vi har i spil, så de ender med at blive bedst mulige.

Jan Andreasen (A): Med det forslag, der ligger her til strukturreform, tager vi i Københavns Kommune fat på den anden store reform, det andet store reform initiativ i løbet af, ja faktisk godt og vel et år.

Sidste år tog vi initiativet omkring faglighed for alle, hvor hensigten var at rette op på de store faglige problemer, der er på en lang række folkeskoler her i København, plus vi tog fat på integrationsproblemer.

Nogle af de initiativer, der lå heri, det var heldagsskoler, det er virkelig en socialdemokratisk mærkesag, det var blandede skoler. Den københavnske skoleverden er ekstremt polariseret, går man ind og ser på PISA-undersøgelsen, ser vi skoler, der ligger dårligere end Brasilien, der ligger sidst, og så ser vi en lang række skoler, som også klarer sig rigtig godt og ligger bedre end Finland, der ligger allerforrest. Det var nogle af de ting, der lå i faglighed for alle.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Noget andet, som ligger, som vi betragter som noget meget væsentligt, det er læseindsats, mønsterbrydning osv. osv.

Det der så sker her i forbindelse med udviklingen efter faglighed for alle, det er jo, at der, som borgmester Bo Asmus Kjeldgaard også var inde på, ganske langsomt opdager vi i udvalget, at skoleverdenen, institutionsverdenen, hele den forvaltning her, trækkes med et kæmpestort underskud.

Der er ingen tvivl om, at det strukturforslag her ville være kommet alligevel, og hvis man ser på det, så burde det i virkeligheden være kommet for 15-20 år siden, ligesom man burde have sat ind over for fagligheden og integrationen for 15-20 år siden. Nu kommer det så, og vi tager det. Det, det indeholder, er jo, at 14 skoler er i spil, 2 bliver lukket, og så lægger vi op til sammenlægninger af 12 skoler.

Det der samtidig sker det er, at godt og vel 100 institutioner er i spil, hvoraf mange af dem sammenlægges, vi satser på en sammenhængende dag for børnene.

Går vi ind og ser på økonomien i det her, så synes jeg, at vi, der arbejder med børn- og ungepolitikken, vi har rigtig meget at takke de andre forvaltninger for. Ser vi på budget 08, så er der tale om, at vi inden for vores område skal finde 120 mio., en stor del af det her bliver struktur. Vi havde gerne set, at strukturen havde fyldt noget mere, så skal vi ellers finde besparelser ud over det.

Samtidig med det kommer de øvrige forvaltninger med 158 mio., det vil sige, de øvrige forvaltninger bidrager med mere end det, vi gør inden for vores område her, og det vil vi gerne takke mange gange for. Det var også noget af det, Bo Asmus Kjeldgaard fremhævede.

Faglighed for alle var et meget, meget bredt forlig, alle var med undtagen Enhedslisten. Desværre fik vi ikke de borgerlige med i denne her omgang, jeg mener, vi havde stået betydeligt stærkere i selve argumentationen for det, men de borgerlige valgte desværre at springe fra økonomien i sidste øjeblik. Man kan altså ikke lave en stor reform, der omhandler struktur og økonomi og så sige, den ene del skal ikke med.

Pia Allerslev (V): De borgerlige og Venstre har altid været fortalere for, at vi har en så effektiv og ansvarlig og veldrevet kommune og så veldrevet forvaltning som overhovedet muligt.

Derfor er der også, som de to forrige talere har fremhævet, elementer i det her forlig, som vi klart har fundet meget fornuftige.

Det er også derfor, vi har deltaget i de indledende drøftelser, det er også derfor, vi er gået til opgaven med den sædvanlige ansvarlighed fra vores side til at se, hvad vi kunne finde af løsninger og muligheder.

Det vi til gengæld ikke har kunnet acceptere det er, at man endnu en gang udviser en lukkethed i beslutningsprocessen, som vi desværre har set oftere og oftere de senere år herinde.

De borgerlige partier havde gerne set, at man havde givet pædagogerne, forældrene og institutionerne mulighed for at byde ind med forslag til mulige sammenlægninger, og ad den vej have skabt det ejerskab, som man nu i høj grad mangler for at få den her beslutning ordentligt igennem. Man har forpasset den her mulighed nu desværre.

I forhold til økonomien så ser det jo smukt ud ved første øjekast, og jeg tror ikke, der er nogen partier herinde, der er i tvivl om, at de borgerlige partier ikke har intentioner om at rutte med pengene, og vi er heller ikke økonomisk uansvarlige i forhold til at gå med i en aftale og ikke finde pengene til det.

Det vi synes der har været problemet lige her, det er, at det ser smukt ud på papiret, men det er skrevet, så man stikker folk blå i øjnene. De 90 mio., der tales om rigtig mange steder, nogle steder endda over 1 mia., det er jo kun hensigtserklæringer. Reelt har man kun bundet sig for omkring 300 mio.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Dertil kommer så de kraftige besparelser, uanset om borgmester Bo Asmus Kjeldgaard taler om, at vi har fået det meget bedre osv., så er der altså tale om besparelser også på dette område som en del af oprydningen i BUF.

Venstre havde meget gerne set en mere langsigtet løsning på det økonomiske område i stedet for sådan en hovsaløsning, så man ikke kan undgå at komme til at mærke det helt ude på institutionerne.

Når man derudover så ikke engang kan være sikker på, at der bliver brugt en fornuftig pose midler på at gøre alle institutionerne topmoderne og lækre, så synes vi faktisk ikke, at denne her proces og det her indhold er noget, som hverken Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti eller Louise Frevert har haft lyst til at støtte.

Vi undlader at stemme, vi er selvfølgelig ikke imod høringen, vi havde bare gerne set, at man havde taget diskussionen og fået forslagene fra borgerne rundt omkring og institutionerne inden. Men til trods for denne her høring så tror vi faktisk ikke, at det flytter ret mange kommaer.

Vi undlader derfor at stemme, og vi viderefører protokolbemærkningen fra udvalget og vil gerne have Dansk Folkeparti med på den her fra salen.

Kasper Johansen (B): For De Radikale er der særligt 3 ting, der er væsentlige at fremhæve i det her forlig, det er hele spørgsmålet om økonomien selvfølgelig, det er opgøret med fortiden og så det, at vi også får tænkt fremad.

Den vigtigste baggrund, som flere talere også er inde på, det er jo at tage denne her endelige runde på den katastrofale økonomi, som har præget vores arbejde siden 1. januar 2006. Vi skal spare, og det gør vi, men vi har formålet at koble besparelser med visioner. Det kæmpestore finansieringsbehov, der også i år ligger på næsten 300 mio. kr. er aftalt ned til, at vi finder de 120 primært gennem strukturelle ændringer.

Samtidig så lægger vi op til, at det kræver investeringer i fysiske forbedringer, skolebyggerier, men også investeringer i de bløde ting med øget fokus på pædagogisk udvikling.

Så kan man sige, det er faktisk også vigtigt at nævne, at vi på skoleområdet får taget det endelige opgør med fortiden. Mange års manglende politisk styring af skoleområdet har kostet dyrt med elevflugt, små klasser, alt for høje trossprogsprocenter osv. osv.

På den måde kan man klart sige, at økonomi eller ej, vi havde gjort det alligevel. Vi har alle vidst, uanset om man er med i forliget eller ej, at der var behov for en strukturreform. Vi får fulgt logisk op på faglighed for alle, dog med en lidt smallere kreds, men ved at kigge på, hvad er en god faglig bæredygtig enhed for en folkeskole. En skole kan såmænd godt være både god og billig, når den er lille, men risikoen er for stor for, at den ikke er bæredygtig i længden.

Så på den måde så tænker vi fremad nu. Vi har også markeret et politisk ønske om at få øget antallet af større institutioner, også her enheder som kan danne grundlag for en mere tryk hverdag.

Vi ved også, at det her er et meget følsomt område for mange, det har vi allerede oplevet på nogle af de borgermøder, vi har været til, der er rigtig mange følelser på spil. Vi har også mange af os selv børn, der frekventerer københavnske institutioner.

Jeg ser frem til en god lang høringsperiode, hvor vi fra radikal side stiller os til rådighed for dialog med alt og alle. Vi vil lytte godt og meget, inden vi træffer den endelige beslutning.

Man kan godt forstå, at de borgerlige partier på en eller anden måde udtrykker en slags ærgrelse over det her, og at det ikke kunne lykkes, og jeg er også enig med Jan Andreasens ærgrelse over, at de borgerlige partier ikke er med i forliget. Gode borgerlige kommuner i Københavns omegn har jo for længst lavet det her arbejde, som vi gør nu.

Så vil jeg sige til Pia Allerslev, at den her illusion om, at der skulle være en særlig lukkethed, er jeg meget overrasket over bliver bragt frem. Jeg synes sådan set, det er meget tydeligt for enhver, at de demokratiske spilleregler, der nu engang er, dem følger vi.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Hvis man skal sige, vi har været lukkede, og det er korrekt, så har det været omkring at bringe nævnte institutioner eller skoler i spil. Jeg synes, det er fuldstændig uanstændigt at forestille sig, at vi på den måde skulle sidde og jonglere med tusinder af medarbejderes arbejdspladser på den måde, og de skulle vide i mange måneder, om de var købt eller solgt. Alle erfaringer på dette område siger, det er vigtigt at gøre det her inden for en overskuelig tidsperiode.

Så vil jeg sige til Pia Allerslev, det er fuldstændig korrekt, at vi endnu ikke har bundet os op på en eneste krone i det her andet end hensigtserklæringer. Men det er jo, fordi vi ikke har lagt et budget endnu, og det er jo det budget, hvor vi nu i hvert fald er 3 partier, der har sagt, vi har faktisk en klar ide om, hvad vej det skal gå.

Men der er jo nogle konkrete overvejelser at gøre også på strukturområdet. Der kan være nogle skoler, hvor det er værd at overveje, skal de sammenlægges med en skoleenhed, eller skal det være på 2 skoleenheder. Der er selvfølgelig forskel på, hvad for nogle typer investeringer det koster. Det er jo det, man har en høringsperiode til, og den tager vi meget alvorligt.

Khaled Mustapha (Ø): Enhedslisten er ikke med i forliget om den fremtidige skole- og institutionsstruktur i København. Det er vi ikke, hovedsageligt fordi at i forliget lægger man op til besparelser på 120 mio. kr. i 2008, og så går det op i de kommende år, så man rammer de her 278 mio. kr.

Vi kan tale om, at der kan være en vis fornuft i nogle gange at sammenlægge nogle institutioner, særligt små institutioner, der ligger i lejligheder osv., kan der være en vis fornuft i, at man laver dem til større institutioner, hvor der er legeplads osv. Det kan vi jo godt diskutere, det skal bare være i en anden sammenhæng.

Den her diskussion om besparelser fylder langt mere hos medarbejdere, forældre og børn, end diskussionen om strukturtilpasninger. Jeg synes med hensyn til det økonomiske underskud, det forholder sig sådan, at Enhedslisten og den gamle borgmester på området som den eneste har taget ansvar i forhold til sine handlinger i modsætning til mange andre, der faktisk også har siddet i den daværende økonomiforvaltning, også børne- og ungdomsforvaltningen, de sidder stadig væk her og fralægger sig ethvert ansvar. Det synes jeg er sådan lidt ærgerligt, at det ikke er sådan, at man siger, selvfølgelig har vi også haft et ansvar i forhold til det underskud, der er.

Jeg vil også godt sige, at der ikke er tale om overforbrug i området de sidste mange år, der er tale om underfinansiering af området. Vi kender godt situationen i øjeblikket i Børne- og Ungdomsudvalget, hvor der mangler ca. 90 mio. kr. i forhold til børn med særlige behov. Hvis de penge ikke findes i budgettet 08, så vil vi igen få et underskud, og så vil den nuværende borgmester få skylden for det om nogle år.

Det er virkeligheden, det handler om underfinansiering på området. Vi har det ligesom mange medarbejdere, vi kan ikke forstå, hvorfor der skal laves nedskæringer, når der er sådan ca. 1,6 mia. i 08, penge, som vi mener i Enhedslisten, skal bruges ens for alle, så skal vi bruge 300 mio. på at dække det underskud, der er på børne- og ungdomsområdet.

Vi mener helt klart, vi opfordrer også SF og Socialdemokraterne til at være med til at udfordre regeringens serviceloft. Der er nogle andre kommuner, der har gjort det, vi har pengene til det, lad os lukke det hold lige nu, lad os komme videre.

Det her nye skoleforlig har skabt drama, skrig derude, det har skabt usikkerhed, det har skabt fortvivlelse, frustration både hos forældre, børn og medarbejdere.

For os der var til det møde i går var det tydeligt, at medarbejderne er temmelig meget utilfredse med det her skoleforlig. Jeg ved godt, at I prøver at fortælle, at det er godt, og det skaber noget tryghed osv., men det er bare svært, at man skal tro på det, samtidig med at man siger til den institution, I skal spare 100.000 det næste år, og så skal I i øvrigt få mere trykke børn af det. Altså det er ikke logisk.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Det ser ud til, at der er én virkelighed i Borgerrepræsentationen, så er der bare en anden virkelighed ude i institutionerne. De 2 virkeligheder hænger ikke sammen.

I forhold til processen vil jeg også mene, at det har været en lidt dårlig proces set fra institutionernes synsvinkel. Så når de siger, at det har været en udemokratisk proces, det har været en lukket proces, så burde de her forligspartier tage det i betragtning og så sige, jamen det er sådan, vi oplever det, så nytter det ikke noget, at man står heroppe og så siger, nej, det har været en åben proces.

I Enhedslisten i den kommende tid i forhold til budgetforhandlingerne vil vi arbejde på, at de 120 mio., der er lagt op til besparelser, vil vi gerne have afskaffet. Vi mener, at der er penge til det, der er 1,6 mia., og vi vil gøre alt, hvad vi kan, sådan at det her budskab kommer videre ud til forældre, institutioner og børn og unge.

Det som Enhedslisten kan undre sig rigtig rigtig meget over, altså hvordan kan et parti som SF være med til de besparelser på 120 mio. eller lignende i 2008. Der er ingen, der kan forstå det, heller ikke medarbejderne derude. Jeg vil gerne have svar på, hvordan kan man forsvare det, når man siger det ene på Christiansborg, det gør i øvrigt også Socialdemokrater, og man gør noget andet her i Københavns Kommune, særlig når der er penge til det.

Majbritt Mamsen (C): Ritt Bjerregaard ønskede ikke at have de borgerlige med i budgetforhandlingerne. Det blev bremsset, da vi faktisk stort set var enige, og det var sådan, det var.

Vi synes, der er mange gode elementer, der er mange gode ideer i at sammenlægge skoler, fordi man her får større faglig sparring, men der er også mange uheldige elementer. I bund og grund er den her struktur, forandring, som det så flot hedder, eller strukturtilpasning, det er et spareforslag på de 122 mio., fordi alt andet er hensigtserklæringer. Det vi vil det var at tage forbehold for økonomien indtil budgetforhandlingerne i stedet for at gå ud og love eller true eller gøre folk usikre, når man ikke vidste, om pengene var der. Det kunne vi ikke få lov til af Ritt Bjerregaard.

Vi ønsker ikke ligesom faglighed for alle, at vi har været med i et forlig, hvor vi har lovet guld og grønne skove for bagefter at komme og barbære væk hist og her og alle steder. Skolerne ser det ikke som et løft, faglighed for alle, de ser det som en besparelse, fordi vi har så massiv en spareplan.

Vi vil gerne være med til at finde pengene i skoleudvalget og generelt set, og vi vil gerne være ansvarlige politikere, men vi vil ikke ud og love noget eller ud og stille nogen noget i udsigt, før vi vidste, økonomien også var der. Det var det, vi tog forbehold for.

Vi undrede os over, at I har flertallet, de partier der står bag den, men I kun laver hensigtserklæringer. I gør ud i pressemeddelelsen, borgmesteren går så flot ud og siger på pressemødet, jamen nu renoverer vi alle skoler. Det er ren og skær hensigtserklæringer, det eneste I har givet hinanden hånden på, det er, at I finder de 122 mio. kr. Alt andet er ren hensigtserklæring.

Man har ikke på noget tidspunkt skrevet ind, de 158 mio. er heller ikke fundet, I skriver ind, at I vil forsøge at arbejde på det i budgetforhandlingerne, I vil forsøge at arbejde på den milliard. Alligevel går I ud og lover det, uden der er hold i det, I har et flertal, I kan bare gøre det, hvorfor gjorde I det ikke.

Karin Storgaard (O): Jamen allerførst vil jeg sige til Kasper Johansen, at det er jo ikke sådan, at Københavns Kommune ikke tidligere har lukket og sammenlagt skoler, det har man gjort i mange tilfælde.

Jeg bryder mig altså ikke om, når Jan Andreasen snakker om underskud i forbindelse med sådan en sag som denne her, hvor vi skal spare så mange penge, det får mig til at trække nogle paralleller.

Så siger Jan Andreasen også, at de ændringer skulle være kommet for 20 år siden, jamen for 20 år siden havde man en anden holdning, og der kom der ændringer, men det har man så ikke fulgt op på,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 30. august 2007**

men dengang blev der både nedlagt og sammenlagt en hel del skoler, og der var en forfærdelig palaver om det. Nu er det måske lidt anderledes i dag, men i hvert fald giver det anledning til nogle problemer.

Jeg synes, at det, man måske glemmer at tænke på, det er altså børnene, det går ud over, det er børnenes tarv. Jeg ved godt, at der er nogen, der siger, at når man nedlægger skoler eller sammenlægger skoler, så er det ikke så slemt, og børnene kommer over det, og forældrene klarer det nok også. Det er ikke altid helt rigtigt. Det er et meget, meget stort problem, når man begynder at lukke skoler og sammenlægge, der sker noget med børnene, når man gør det. Så jeg synes, man skal tænke meget over det.

Jeg er meget enig i det, som Pia Allerslev siger, at der er visse elementer i det, der er ganske udmærkede, det kan Dansk Folkeparti fuldstændig tilslutte sig. Men vi har også den holdning, at den lukkethed, som vi har oplevet mange andre steder, den forekommer også her, og det er altså kedeligt, at vi skal trækkes med sådan en lukkethed.

Økonomien synes jeg stadig væk er et stort spørgsmålstejn, det har jeg i hvert fald sat ved det. Jeg synes også, at det burde være meget mere langsigtet, end der er lagt op til her.

Så vil jeg bare til sidst, fordi vi har jo ingen plads i udvalget mere, så jeg skal lige pejle mig ind på, hvad det er, der foregår helt nøjagtigt.

Men med henblik på den protokolerklæring, der er fra C, V og Louise Frevert, så kan vi godt tilslutte os det.

Ninna Thomsen (F): Jeg skal ikke gentage, hvad borgmester Bo Asmus Kjeldgaard allerede har sagt.

Til Pia Allerslev og Majbritt Mamsen: Jeg kan forstå på Venstre, at man er ked af, at der skal besparelser på børne- og ungdomsområdet. Jeg vil bare spørge, om det betyder, at Venstre nu ved dette års budgetforlig er parat til at indfri de valgløfter, de gav til københavnerne i forbindelse med kommunalvalget. Betyder det, at man nu er parat til at give 2 mia. kr. til folkeskolen. For jeg synes da, det er positivt, hvis Venstre vil tilføre området endnu flere midler, end der er foreslået i dette strukturforlig.

Til Majbritt Mamsen fra De Konservative. Budgetforhandlingerne starter, når budgetforhandlingerne starter. De 3 partier har givet hinanden håndslag på, at de vil arbejde på og gøre alt for at finde de 160 mio. kr. i forbindelse med budgetforhandlingerne. Så er det i hvert fald for mit vedkommende meget betryggende, at de 3 partier også har flertal i Borgerrepræsentationen.

Der er ingen tvivl om, at børne- og ungdomsområdet er en af hovedprioriteterne for SF, det er det både i Folketinget og i Borgerrepræsentationen. Jeg vil da hellere end gerne dele penge ud og give et løft til daginstitutionsområdet og til skoleområdet. Men den mulighed er svær at se lige nu, fordi vores virkelighed er et meget stort underskud, og det er ikke lige sådan at bruge de 1,6 mia. kr., som Enhedslisten foreslår.

Afslutningsvis vil jeg sige, nu går høringsprocessen i gang. Der er ingen tvivl om, at der kommer til at ske ændringer, der kommer til at ske sammenlægninger, og der kommer sikkert også til at ske lukning af en række skoler. De overordnede linjer ligger med andre ord klar.

Men det betyder ikke, at høringsprocessen ikke kan bruges til noget, vi har allerede deltaget i møder, hvor vi har fået forslag til, hvordan kan man lave nye ressourcefordelingsmodeller, hvordan kan vi lave nye ledelsesstrukturer, hvordan kan vi på daginstitutionsområdet f.eks. sige, at de sociale kriterier kan vægte højere.

Så jeg tror, der er mange gode forslag, der kan komme ind, også mange gode forslag til, hvor vi har gjort galt, for der er en stor klump, der bliver sammenlagt nu. Så nu skal vi lytte, nu skal vi deltage i en masse møder, og det håber jeg, at både højrefløjen og venstrefløjen i Borgerrepræsentationen vil gå konstruktivt ind i.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Søren Pind (V): Ninna Thomsen spørger til noget, som jeg har et temmelig indgående kendskab til, nemlig hvad der blev lovet fra Venstres side under den sidste kommunalvalgkamp.

Nu har jeg set bl.a. hr. Jan Andreasen være ude i et eller andet forvansket om, at vores integrationspolitik var kun én ting, og nu siger fru Ninna Thomsen, at vi udelukkende lovede at bruge 2 mia. på skolerne, om vi står ved det.

Om det er at sige, at det, vi sagde i kommunalvalgkampen var meget præcist, at vi mente, den københavnske folkeskole havde brug for en saltvandsindsprøjtning, uanset hvad der skulle til af rationaliseringer og lign. Vi var villige til over år at bruge op mod 2 mia. kr., om det var nødvendigt, og vi ønskede, at man gennemgik den københavnske folkeskole, således at man kunne se, hvad der skulle til.

Svaret på det fra Socialdemokraternes side var entydigt, man ønskede ikke at bevilge flere penge til den københavnske folkeskole. Jeg husker sådan set godt, hvad SF sagde dengang om det forhold. Hvad er resultatet i dag, resultatet er, at SF som dikkende lammehaler tilsluttede sig nedskæringer på de københavnske folkeskoler.

Overfladisk set kunne man sige, københavnernes vidste godt, hvad de gik ind til, jeg synes måske, overborgmesteren har været lidt kæk i forhold til, at hun sådan set ikke sagde, hun ville skære ned, hun sagde bare, hun ville ikke bruge flere penge.

Men det er dog bemærkelsesværdigt, at det man oplever i øjeblikket inde på Christiansborg fra den side, det er færre børn på større områder, hvad enten det gælder daginstitutioner, hvad enten det gælder skoler, hvad enten det gælder gymnasier. Og her i København, hvor kassen bugner af penge, hvor der simpelt hen aldrig historisk set har været flere penge til rådighed at bruge, der bliver der flere børn på mindre plads, forringede forhold i de respektive folkeskoler, pakket ind i påstande om, at der er tale om forbedringer.

Ærlig talt, jeg synes måske ikke, man skulle spørge lige præcis Venstre om, hvad vore valgløfter var.

Jan Andreasen (A): Hvem husker ikke Politiken den dag i den kommunale valgkamp, da man ryddede hele forsiden, en 5-spalters overskrift, Søren Pind lovede 2 mia. kr. til de københavnske folkeskoler. Det var det, vi hørte på det tidspunkt.

Siden hen har debatten gået både om øgede ressourcer, og den har også gået om skolestørrelser. Venstre har den ene gang efter den anden efterlyst større skoler. Det vi gør nu det er, at vi kommer med det her milliardbeløb, det er så ikke 2 mia., men hvis vi går ind og ser på rammen her for det forlig, vi har lavet her for nylig, så ligger det lige omkring 1 mia., i underkanten af 1 mia. Hvis vi samtidig tager genopretningsplanen for faglighed for alle, så ligger vi faktisk oppe i underkanten af 1½ mia. kr. Det er venstrepolitik, det var det, I ville have, og I ville have større skoler, det er det, vi gennemfører.

Så er det jo, man spørger, når man har siddet til forhandlingerne her med de borgerlige, det gælder også Majbritt Mamsen, Louise Frevert, Pia Allerslev, hvor vi sidder i forbindelse med forhandlingerne og bliver enige om indholdet, det der så sker det er, at de borgerlige vælger at gå på en besparelse svarende til 120 mio. kr., hvilket er meget, meget beskedent, hvis man går ind på de tal, der er i spil her.

Så er der hele spørgsmålet omkring processen. Det der med processen det plejer eller at være noget, venstrefløjen interesserer sig meget for, men det har de borgerlige så også kastet sig over, på den måde har man så kunnet forene sig.

Det jeg synes er interessant det er den her lukkede proces, den blev vi sådan set enige om i foråret. Allerede i maj-juni tog borgmester Bo Asmus Kjeldgaard initiativ til at lægge en slagplan for det her, vi startede forhandlingerne her i slutningen af sommerferien og kørte derud af. Vi var enige om, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

herefter skulle det, vi havde forhandlet os frem til, i høring. Der var ikke nogen, der protesterede, selvfølgelig var der ikke nogen, der protesterede, fordi det er jo den model, man bruger alle steder, den har man altid brugt i Københavns Kommune, og den bruger man også i andre kommuner.

Det der sker nu, det er, at efter at vi politikere har taget ansvar, og vi har lagt en plan, et forslag på bordet, så kommer det ud i høring. Den høringsproces er i virkeligheden utrolig vigtigt, fordi indstillingen bærer jo præg af, at vi på anlægssiden kan, og det har de borgerlige ret i, kan variere investeringerne for et beløb på omkring 300-400 mio. kr. lige op til underkanten af 1 mia. Hvad det så bliver til, ja, det kommer jo an på, hvad skolerne vil.

Det vi lægger op til i indstillingen det er en lang række af de skoler, vi har i spil her, skal samles fysisk ét sted. Men det jeg hører, når jeg er rundt og snakke med skolerne i disse dage, det er, at mange af skolerne siger, jamen vi er interesserede i at bibeholde de bygninger, vi har, så laver vi skole for de små i den ene bygning og udskoling i den anden. De vil gøre det hele meget billigere, det må vi da så glæde os over. Men det er ikke sådan, vi på forhånd har lagt noget låg over, hvorvidt det skal være fysisk et sted, eller det skal deles op i to dele.

Der vil jeg godt understrege, der er vi enige om i udvalget, det har forligspartierne snakket om meget indgående, jamen der er det indsparket fra skolerne og institutionerne, der i stor udstrækning kommer til at bestemme, hvad det er, vi vælger i sidste instans, fordi de kan virkelig komme med et kvalificeret bud lige nøjagtigt på den problematik.

Kasper Johansen (B): Khaled Mustapha nævner nogle meget følelsesladede ord i den her forbindelse. Jeg var også tidligere inde på, at det her er jo en meget følelsesladet sag, fordi vi ved, at når vi har problemer, og når vi har store beslutninger på områder med børn, så ved vi også, at det er de store følelser, der kommer i kog.

Khaled Mustapha henviser også til et borgermøde, vi var til i går, og det er også det, der gør mig lidt bekymret, fordi en af de usandheder, som kom frem der i går, prøver man så at bære ind her i salen, hvor man alligevel tænker, at forsamlingen er for godt vidende til at hoppe på den. Så jeg bliver nødt til at spørge, om Enhedslisten virkelig vil bære den usandhed hele vejen igennem, at vi faktisk ville kunne bruge 1,6 mia. på børneområdet, at vi faktisk ville kunne bruge 1,6 mia. på flere pædagoger og andre ting, selv om det faktisk ville kræve, at vi brød almindelige kommunalpolitiske spilleregler, er det det, vi som politikere skal gå ud og sige, at vi bryder reglerne i en besværlig situation.

Det er meget fint at stå her og hoppe og springe og råbe og skribe over besparelser, men jeg savner så stadig væk et alternativ til, hvordan vi så kan finansiere det, det er sådan set bare den situation, vi forholder os til. Vi har et stort finansieringsbehov, og vi kan skændes i mange år, hvordan det opstod, men nu er det her, og vi må prøve at gøre noget ved det, uden at stikke folk blå i øjnene.

Det gælder også den passus om, at noget skulle være udemokratisk i denne sammenhæng. Jeg synes, det er uanstændigt at sige til andre folkevalgte, at man handler udemokratisk, fordi man gør noget, man ikke er enig med folk i.

Jeg kan godt forstå, at Karin Storgaard undrer sig over et par af de ting, der er blevet sagt, jeg vil sådan set også sige, jeg tror heller ikke, Jan Andreasen, at det er for 20 år siden, at man skulle have gjort det her, men vi skal nok bare 10-15 år tilbage, hvor der var en stigende ghettoisering af den københavnske folkeskole, hvor middelklassen begyndte at flygte, og hvor man med en enhedslisteborgmester i spidsen gjorde alt for at dysse den kendsgerning ned, at også de gode kulturradikale vælgere fra Radikale, SF og andre halalpartier, som man jo nogle gange har kaldt os, det var også vores vælgere, som flygtede over til privatskolerne, fordi de ikke ville være forsøgskaniner, og hvad man ellers har sagt om de her ting.

Vi prøver at forholde os til det, vi forholder os til det med faglighed for alle, og vi forholder os til det med det her og tror på, vi faktisk stadig væk kan lave god integration og god skole.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 30. august 2007**

Vi behøver heller ikke den følelsesretorik, Karin Storgaard, fordi vi ved godt, det er meget følelsesmæssigt, men vi kan ikke se, der er andre alternativer end til at lave en reform nu. Og den lukkethed, som Karin Storgaard også er inde på, jeg kan heller ikke se, hvor den er henne. De partier, som Karin Storgaard er en del af, har været med til at beslutte de her principper, de er ikke med i aftalen, men de har også sagt her, at de faktisk var enige i aftalen. Hvor er lukketheden henne i det, eller vil også Dansk Folkeparti nu mene for alvor, at vi skulle have taget navngivne institutioner og skoler og i månedsvis brugt dem som kasterbolde i et politisk spil.

Det mener jeg ikke, vi kan være bekendt, vi har en høringsperiode nu, det er den, vi skal bruge til noget fornuftigt.

(Kort bemærkning).

Pia Allerslev (V): Jeg havde faktisk besluttet mig for, at jeg måske ikke behøvede at bidrage så meget mere til denne debat, men nu har Kasper Johansen to gange heroppe fra talerstolen sagt, at de borgerlige partier i det hele taget bare ville have en masse navngivne institutioner, der skulle kastes ud på sådan må og få i forhold til, hvad der skulle ske.

Det var altså ikke det, der lå i mit forslag, det der lå i det det var, at man lavede en åben proces, sagde tingene, som det var, vi skal lave sammenlægninger, vi skal have lavet rationaliseringer, vi skal have det her til at fungere, vi skal have fundet en bedre måde at drive institutioner og skoler på i København, og så have givet dem en ordentlig periode til at forholde sig til her på, et halvt år f.eks., hvor institutionerne kunne byde ind. Vi har hørt om mange institutioner, som rent faktisk gerne ville have været en del af det her, hvis de havde fået mulighederne for det, som gerne ville have taget et ejerskab.

Nu får de trukket noget ned over hovedet, jeg tror, de fleste ved, hvordan det virker sådan rent menneskeligt på folk, at de ikke selv har indflydelse på de ting, der sker omkring dem.

Så kan man diskutere økonomi, så kan man diskutere mange andre ting, men det der har været i forhold til processen, det må jeg sige, det har jeg været overrasket over, at det har skullet gå så hurtigt. Ja, det kan være, vi ikke har været vågne, da vi kiggede på procesforslaget første gang, men det var ikke det, der lå i vores tanker i forhold til procesmåden at gøre det på.

Jeg synes godt, man kunne have inddraget folk i langt højere grad og ikke navngivne institutioner fra starten af, men ladet det være ude til åben debat hos alle institutioner og alle skoler i København.

Så nu håber jeg, at Kasper Johansen har lyttet efter og har forstået, at det var det, jeg mente, da jeg var heroppe første gang, og jeg ville gerne komme herop igen og understrege det endnu en gang, hvis det bliver nødvendigt.

Ninna Thomsen (F): I SF har vi det sådan set fint med at udfordre regeringens flertal. Jeg tror, at det der ville ske, hvis vi udfordrede regeringens flertal, og hvis vi brød vækstrammerne, hvis vi brød vækstrammerne i ikke bare en tilfældig borgerlig-konservativ kommune, men nok i den mest højprofilerede socialdemokratiske kommune i hele Danmark, så er jeg helt sikker på, at Thors hammer efterfølgende ville falde, så er jeg helt sikker på, at de penge, som vi har trukket hjem, og de penge, som vi har hentet hjem af de såkaldte 1,6 mia. kr. dem ville vi blive trukket i den anden ende.

Det får man ikke flere hænder af, det kan godt være, man får rene hænder, men man får ikke flere hænder, og i den nuværende situation er vi nødt til at handle.

Til Søren Pind, jeg er sådan set ligeglad med, hvem der sagde hvad i valgkampen, det eneste, jeg her er interesseret i, det er at vide, om Venstre vil holde, hvad de sagde i valgkampen. Jeg mangler stadig væk et svar på, om Venstre er parat til at bruge mere end 160 mio. på de københavnske daginstitutioner og skoler i dette års budgetforlig. Jeg mangler stadig væk et svar, og det må også gerne være fra den kommende borgmester og den politiske leder af Venstre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 30. august 2007**

Jeg er sådan set træt af at høre, at Venstre og en borgerlig fløj herinde, som ikke har andet end brok og tuder. Jeg savner efterhånden politiske visioner, fremadrettede visioner frem for diskussioner om halalmad og vejnavne.

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V): Vi har det ikke som Ninna Thomsen. Vi er ikke ligeglade med, hvad vi har sagt under en valgkamp, vi ved godt, det er meget moderne. Altså det er jo efterhånden næsten en sindstilstand hos dette Rådhus' førende partier, at det er man sådan set ikke optaget af, for det er jo lige gyldigt.

Sådan har vi det ikke, vi står fuldstændig ved, hvad vi har sagt i den her valgkamp, og vi er villige til, som vi har sagt hele tiden, over år at bruge, hvis det er nødvendigt, op til det beløb, vi har nævnt. Så SF skal jo bare slå til, de kan jo bare komme herop på talerstolen og sige, den er vi med på. Jeg er sikker på, at Enhedslisten gerne vil være med, og jeg tror, andre også vil melde sig i koret, så må vi jo se på det.

Men mon ikke der sker det sædvanlige, mon ikke der sker det sædvanlige, mon ikke der sker det, at det kan man jo ikke, og nu er vi jo og alt det der. Resultatet det kender vi, mindre plads til flere børn, skønt I altid har prædikeret det modsatte. Sådan er der jo så meget.

Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard: Det er da positivt, at Venstre vil holde valgløfterne og bruge flere penge, spørgsmålet er bare hvordan. Vil de inden for den serviceramme, vi har, prioritere at bruge mere end de 160 mio., vi allerede har besluttet at tilføre et flertal af partier, eller mener man ligesom Enhedslisten, at man skal bryde servicerammen.

For det er nu en gang sådan, at det jo er Søren Pinds parti, der har været med til at sætte de rammer, som vi har at arbejde under. Det er sådan, at vi gang på gang oplever en statsminister, som kommer med gyldne løfter om, at nu skal vi have bedre forhold i daginstitutionerne og bedre forhold på skolerne, men der følger ikke penge med, det er dækningsløse checks. Som jeg har sagt før, så er det checkhæfte med dækningsløse checks, det er tomt, den sidste er brugt.

Så jeg synes ærlig talt, Søren Pind må komme op og sige, hvor skal pengene komme fra, vil man komme med et ekstraordinært bidrag fra kultur- og fritidsforvaltningen, eller vil man komme med et bidrag andre steder fra, fordi vi ved, at vi har et begrænset råderum. Vi har nu her før budgetforhandlingerne lavet en aftale, hvor vi får udraderet 160 af de 280 mio., vi havde i sparekrav, og det står os frit for, når vi kender rammen, at stille forslag til budgettet, hvad som jeg annoncerede, at SF har tænkt sig at gøre.

Så vil jeg sige i forhold til Pia, det med lukkethed i beslutningsprocessen, jeg tror, det er nødvendigt med en kort periode, hvor man diskuterer, hvad for et forslag vil vi stille. Jeg synes ikke, man kan tillade sig at kaste ledere, kaste personale, kaste børn ud i en stor offentlig diskussion om, skal vi nu sammenlægges. Derfor er vi kommet med et forslag, vi vedtog principperne i foråret, vi tog 1½ uge i et lukket rum, og nu er der en høringsperiode, hvor man kan byde ind. Jeg er helt overbevist om, at vi godt kan skabe flertal for at sammenlægge flere institutioner. Jeg har hørt, der er institutioner, som siger, hvorfor er vi ikke kommet med, vi vil gerne lægges sammen. Jeg er helt overbevist, at hvis de kommer med forslag om det, så kan det også godt lade sig gøre at få dem med.

Så er der det med tid til processen, hvor ganske rigtigt Venstre selv har været med til at beslutte en tidsplan, og hvor man nu synes, at det måske ikke går lige hurtigt nok. Altså jeg tror, man kan se det fra to sider, fordi selvfølgelig skal der være tid, vi har en høringsperiode, og vi har en efterfølgende implementeringsperiode. Men jeg hører altså også modsat i dag, at der er ledere og personale, der siger, hvorfor kan vi ikke få at vide, hvem der skal være ledere på denne sammenlagte institution nu, så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

vi kan komme i gang. Hvorfor skal vi vente til, efter høringsperioden er forbi, det giver utryghed i en meget lang periode.

Så også der er det nødvendigt at finde en balance i, hvor hurtigt man gør tingene.

Så vil jeg bare sige til Majbritt Mamsen, at altså al den der diskussion om Ritt synes jeg ikke rigtig hører hjemme, hvilke personer der beslutter hvad hos Socialdemokraterne, det blander jeg mig sådan set ikke i. Socialdemokraternes forhandlingsdelegation kom og sagde, det var deres krav, og det må man selvfølgelig tage bestik af i sådan en forhandling.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Martin Geertsen**: Det er en betragtning til borgmester Bo Asmus Kjeldgaard om den parlamentariske situation her i huset.

Det er jo sådan, at SF på det nærmeste også på skolepolitikken har overflødiggjort sig selv ved at agere halehæng til Socialdemokraterne. Det giver jo ingen mening at bede Venstre og for den sags skyld de borgerlige partier i almindelighed om at spille ud, hvis det er sådan, at man fra SF's side har tænkt sig at agere halehæng til Socialdemokraterne også i denne budgetrunde.

Men jeg kunne egentlig godt tænke mig at lade det komme an på en prøve, for hvis villigheden hos SF er så stor til at lave noget andet end det, Socialdemokraterne insisterer på stadig væk, nemlig at der ikke skal bruges en krone mere på de københavnske folkeskoler, hvis SF gerne vil lave kant til den socialdemokratiske opfattelse, så vil jeg godt komme med en indbydelse til Bo Asmus Kjeldgaard.

Lad os sætte os sammen, det kan være på Bo Asmus Kjeldgaards kontor, det kan være på mit kontor, inden jeg skal forlade det, og så kan vi tage en drøftelse af, hvordan vi synes, at de skolepolitiske spor i denne kommune skal lægges ud. Lad os gøre det uafhængigt af Socialdemokraterne, lad os prøve at se, om der er nogle parlamentariske muligheder for at lave en anden skolepolitik her i byen end den, som Socialdemokraterne har stået for i hundrede år.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad Bo Asmus Kjeldgaards tilgang til en sådan invitation kunne være. Så sætter vi os omkring et bord, og så får vi diskuteret tingene igennem og også får diskuteret igennem, hvad skal vi bruge de 431 mio. kr., som jeg husker, det er, som vi faktisk har til forøget drift til. Hvad siger borgmester Bo Asmus Kjeldgaard til sådan en invitation?

(Kort bemærkning).

Ninna Thomsen (F): SF's gruppe i Borgerrepræsentationen laver politik med de partier, vi er mest enige med. Derfor falder det os naturligt at lave politik med partier til venstre for midten.

Endnu en gang forsøger Venstres kulturborgmester Martin Geertsen at skyde bolden over på fjendens halvdel, endnu en gang nægter Venstre at give svar på, hvad deres egentlige politik er, hvor det er, de vil hen med skolerne, hvornår de 2 mia. kr. de kommer.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Martin Geertsen**: Jeg synes, det er noget besynderligt noget det her, altså først skyder SF os i skoene, at vi ikke overholder vores valgløfter, så går jeg på talerstolen og sender en varm kærlig invitation til SF om at komme og mødes og få drøftet de her emner igennem. Altså det svarer sådan lidt til at tisse på os og bagefter beskyldte os for at lugte af tis. Det synes jeg ikke er rimeligt.

Så jeg vil sådan set godt gentage min invitation til borgmester Bo Asmus Kjeldgaard om et godt og konstruktivt møde om det skolepolitiske spor i denne kommune på mit eller på Bo Asmus Kjeldgaards kontor, det er egentlig ikke så kompliceret.

Vi står jo ved det, vi sagde i valgkampen i 2005 og lad os tage den plan som udgangspunkt for vores drøftelser, og så kan SF komme med deres plan og lægge den frem og så lad os drøfte, hvor kan enderne mødes. Dermed ophæver man sådan set også fra SF's side den parlamentariske tradition, der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

handler om udelukkende at være halehæng til Socialdemokraterne. Det tror jeg sådan set også i det lange stræk vil være til SF's fordel.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Nu har jeg lidt svært ved at forstå det der med halehæng, eftersom vi har taget rigtig mange initiativer på børne- og ungdomsområdet, både forslag, der er blevet lagt frem, kronikker, som har beskrevet, hvad det er for nogle visioner, det er, vi har for området, så det forstår jeg sådan set ikke så meget af.

Når spørgsmålet om økonomi kommer op, så er det jo, fordi aktuelt at et af de spørgsmål, som var oppe i forhandlingerne, det var jo, ville man være med til uden at tage forbehold for budgettet og sige, vi tilføjer de her penge, ville man skrive ind, at man arbejdede for det uden at tage et økonomisk forbehold. Det ville Venstre ikke, også er det da naturligt at spørge, hvad med alle de løfter om, at man vil bruge alle de her penge på skoleområdet.

Vi er sådan set meget glade for, at vi nu, før budgettet er startet, ligesom har et flertal, der siger, at vi er enige om at tilføre de 160 mio.

I forhold til samarbejdet, jamen den skolepolitik, der ligger her, har jo været forhandlet bredt, faglighed for alle har været forhandlet bredt. De borgerlige partier har også været med i de her struktur-omlægninger, og jeg hører herfra, at man undlader at stemme, om man faktisk synes, der er meget fornuft i det, men der hvor vandene skilles er økonomien. Det kan virke lidt paradoksalt, når det faktisk er de borgerlige partiers egen regering, der gør, at vi har svært ved at tilføre dette område flere penge.

(Kort bemærkning).

Khaled Mustapha (Ø): Der er noget, jeg ikke kan forstå her. Altså nu har man fået en åben invitation, SF har fået en åben invitation fra de borgerlige her i København om at finde de sidste 120 mio. kr., og så sidder man på sin plads og siger nej tak. Det forstår jeg ikke fra Enhedslisten.

De siger, de er villige til at finde over 400 mio. på driftssiden, og så siger man, nej, vi vil gerne gøre, som Socialdemokraterne siger, vi skal gøre.

Så i Enhedslisten er vi også meget åbne for, hvis vi må for Venstre, at deltage på det møde, fordi vi vil også gerne være med til at finde pengene. Og så håber vi, at SF også er med på det.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, det kan være, der er flere, der vil være med. Nu vil Carl Christian Ebbesen have ordet.

Carl Christian Ebbesen (O): Jamen det er jo fuldstændig korrekt og dejligt at høre, at Enhedslisten er villig til at indgå i et samarbejde med gode solide partier i Borgerrepræsentationen, Dansk Folkeparti, Venstre, Konservative og andre, hvem der nu melder sig på banen, om at finde en løsning på dette problem.

Jeg er sikker på, at Enhedslisten og også Dansk Folkeparti vil kunne finde gode og konstruktive løsninger, og jeg inviterer til dette samarbejde. Velkommen.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Jamen tænk, det var da helt rart at høre Enhedslisten med den udmelding, den er vi da med på, vi sætter os gerne sammen.

Men så vil jeg sige til Martin Geertsen og Venstre, havde I virkelig troet, at SF ville sige ja, at Bo Asmus Kjeldgaard ville sige ja til at forhandle, nej, for de har ingen selvstændig mening mere, jeg ved ikke, hvad det er, der er sket med SF, de er fuldstændig trådt under fode. Efter min opfattelse så skal

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

de jo mange gange spørge en vis dame, inden de kan finde ud af, hvad de skal, det har vi jo set i flere tilfælde.

Men det er da glimrende, jo flere der vil være med til at forhandle, lad os komme i gang.

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V): Det her tror jeg simpelt hen aldrig, jeg har oplevet i Borgerrepræsentationen før, og den forbløffelse får mig til atter at gå på talerstolen.

Jeg kan jo godt huske, hvordan det var at være fagborgmester, det var mildest talt ikke sådan, at partierne i Borgerrepræsentationen stod i kø for at give mit område flere penge...*(Afbrydelse)*. De stod mildest talt ikke i kø, fru Mona Heiberg, det gjorde de ikke.

Men hvorom alting er, så synes jeg alligevel, det er meget interessant, at hr. Bo Asmus Kjeldgaard kan stå nu og sige nej til, jamen det kan være 5 mio. ekstra, det kan være 10 mio., vi ved det ikke, vi tilbyder en helt åbenhjertig snak om at tilføre noget for at gøre de københavnske folkeskoler bedre. Det synes jeg virkelig er imponerende, hvis en fagborgmester kan sige nej til det.

Det må jo være, fordi hr. Bo Asmus Kjeldgaard mener, at det der så bliver udkommet af det her, det er det eneste rigtige, det må simpelt hen være den perfekte plan. Der er ikke mere at sige, det må jo være resultatet af det, at det, at hr. Bo Asmus Kjeldgaard står last og brast med Socialdemokraterne og de andre Socialdemokrater i Det Radikale Venstre, det er det rigtige.

Det vil vi selvfølgelig glæde os til at diskutere udadtil. Fordi som sagt, så tror jeg ikke, vælgerne, der er mange andre ting, de er forbløffede over med Socialdemokraterne, men ikke det, der synes jeg egentlig, at overborgmesteren sådan tonede rimelig rent flag. Men SF, det er forbløffende, når man oven i købet sætter sig på den post og vil gøre det hele bedre, at man så siger nej til noget, der for venstrefløjen altid er synonymt med bedre service, nemlig flere penge. Forbløffende, forbløffende.

(Kort bemærkning).

Jan Andreasen (A): Altså man må sige som Socialdemokrat, der bliver man jo voldsomt bæret over den her debat, man skulle faktisk tro, det var 55 Socialdemokrater, der sad herinde, hvis vi sådan begynder at tælle på fingrene.

Det jeg synes står tilbage, hvis vi bliver ved Venstre, og det var faktisk der, vi startede, det er, hvis vi ser på processen, og det ved Pia Allerslev udmærket godt, så aftale vi en proces i foråret, og den har vi fulgt til punkt og prikke.

Det vi da også oplevede, da de borgerlige kom til forhandlingerne, det var, at der blev da ikke stillet forslag om, at vi først lige skulle ud og vende på skolerne og institutionerne og høre, hvad de ville have, det var ikke på tale på noget tidspunkt. Den er kommet efterfølgende, og så kørte den her enhedslisteterorik med skindemokrati osv. osv., så kører den ellers videre. Det er den ene af de borgerlige indvendinger.

Det andet det går på økonomien, og hvad økonomien angår, der er ingen tvivl om, at Venstre røg ud i et stort overbudsforsøg i forbindelse med den kommunale valgkamp, 2 mia. kr. til skolerne og smør på begge sider af brødet.

Det der er meget interessant det er, at det, vi sagde på det tidspunkt, og det gjorde vi opmærksom på flere gange, det var, o.k. vi vil godt være med til at løfte skolerne, men vi vil først lige se, hvordan økonomien ser ud derude, og det var der altså, det var også hårdt tiltrængt.

(Kort bemærkning).

Kasper Johansen (B): Jeg synes, det er en lidt absurd situation, og jeg er måske en af de få, der ikke kan se komikken i det. Jeg synes som sådan, det er en forholdsvis alvorlig ting, vi drøfter, og vi har nogle politiske uenigheder muligvis, og så skal vi høre på det her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Jeg synes bare, at man fra Venstres side skal gøre sig lidt klart, Martin Geertsen siger, at nu vil han gerne flytte med SF og en masse ting, og det skal jeg jo slet ikke blande mig i, hvordan folk vil flytte med hinanden, men jeg synes faktisk, Martin Geertsen skal forholde sig til det, der foregår. Vi er faktisk i gang med at gøre op med fortidens skolepolitik i København, og Venstre er med på det, Venstre har været med i den største skolereform formentlig i Københavns historie faglighed for alle, og Venstre fik pakket mange af sine valgløfter ind i det program, og mere valgkamp gider jeg ikke høre fra Venstre.

Men jeg vil bare sige, vi er i gang, og jeg vil blot på et politisk niveau tillade mig at undre mig over, at man ikke også kan være med på det her. Det er helt absurd at forholde sig til, at man ikke nu kan snakke om økonomi som et ansvarligt parti, som jeg da nok synes, at Venstre normalt er.

Så vil jeg sige til Pia Allerslev, det er nok korrekt, at I ikke har sagt, man skal have navngivne institutioner i spil, men jeg vil stadig væk forholde mig til, I har været med til at vedtage principperne for det her. Jeg tror i øvrigt, det var et radikalt forslag om, at man skulle prøve at åbne det op, som jeg tror i virkeligheden, det var meget fornuftigt, blev stemt ned, for jeg tror ikke, man kan gøre det på den måde.

De erfaringer, vi har høstet ind fra andre folk, der har været igennem denne her proces, det er, gør det, men gør det hurtigt.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så giver jeg ordet til borgmester Bo Asmus Kjeldgaard for en kort bemærkning, og så går jeg over til talerrækken.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Underholdningsværdien er stor, Søren Pind, men om man skal kalde det varm luft, luftfrikadeller eller bare sådan tomme markeringsbehov uden realitet i virkeligheden, det ved jeg ikke, vælg selv.

Jeg undrer mig bare stadig væk over, at Venstre, da de havde buddet i forhandlingerne, ikke kom med det tilbud, men tværtimod tog forbehold for økonomien, fordi man ikke var sikker på, at man ville bevilge så mange penge.

Men hvis Venstre nu har ombestemt sig, så kom da gerne med forslag til, hvordan vi skal tilføre området flere penge, men jeg beder bare om, at det ikke bliver på den facon, som Enhedslisten har gjort, som forudsætter, man bryder de rammer, man har fået, men at vi får at vide, hvor pengene skal komme fra.

Louise Frevert (O): Hvordan er det, man plejer at sige, hvor der er en vilje, er der også en vej. Det lyder jo, som om der rent faktisk er en rigtig, rigtig både god vilje her, og det ser også ud, som om der er en meget bred vej, der kan meget hurtigt tegne sig et flertal uden om visse partier her. Jeg kan også høre på mine kampfæller ovre på fløjen herovre, i hvert fald vi er 3 ud af en lille broget flok på 5, der absolut godt kunne forestille sig at gå ind i et konstruktivt samarbejde.

Jeg synes ikke, det gør noget, at der er lidt humor, Kasper Johansen, engang imellem i politik, det kan også blive for måske lidt sørgeligt. Det er rigtigt nok, det er selvfølgelig en lidt kedelig situation, som vi er kommet ud i, og jeg synes netop, at det med al tydelighed viser, at den måde, man har drevet økonomien på i Københavns Kommune med at have kutyme for, at tingene absolut skulle være på en vis måde altid, i virkeligheden godt kunne have været brudt op for lang tid siden.

Man har nogle kasser i hvert udvalg, og så er det sådan, at man får nogle budgetter udstukket, og så er der ikke mere at gøre ved det. Men i virkeligheden, i virkeligheden der burde man engang imellem have taget alle forvaltningerne, slået dem sammen i en stor pose, rystet posen og startet forfra net-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

op også for at få rettet op på den økonomi, som har været, og som stadig væk er et morads i BUF-forvaltningen.

De lappeløsninger, som kommer, de meldinger, der også kommer fra forvaltningen, så kommer der en ny melding i går og en ny melding måske om en uge, kan vi virkelig være sikre på, at det er enden på det, som vil være en plausibel løsning for BUF. Jeg må ærligt indrømme med de nye meldinger, der er kommet, med et mindre forbrug og så med nogle historiske data på prognoser, som man egentlig ikke rigtigt har, og som man ikke rigtigt ved noget om, der synes jeg nok, at man må være lidt skeptisk og sige, man burde i virkeligheden have startet forfra på det her projekt på en helt, helt anden måde, end man har gjort, men det har der aldrig nogen sinde været kutyme for i Københavns Kommune. Man har gjort det på den samme måde igennem det ene årti efter det andet. Så i virkeligheden er det måske det, der er i vejen med hele proceduren.

Så vil jeg nok sige, at de borgerlige er blevet skudt i skoene, at vi først var ih så åbne og imødekommende, og bagefter har vi næsten lagt armene over kors og været ude af døren uden at ville være med. Nej, sådan var det jo ikke.

Se, når man bliver indkaldt til forhandlinger, og man skal vise sig at være en forsvarlig og ansvarlig politiker, går man med åben pande og åbent sind ind i forhandlingerne. Vi var en masse partier, der var med i faglighed for alle, derfor var det også vigtigt for os, at vi var åbne og imødekommende i de forhandlinger, som var i strukturløsningspapirerne og i de tiltag, der skulle være.

At det så er blevet til den situation, der er på nuværende tidspunkt, det synes jeg er meget, meget beklageligt, og ja, vi mener ikke, og vi mener stadig væk ikke, at det har været den rigtige måde at gøre det her på. Man har jo lavet en omvendt strategi, man har i virkeligheden vedtaget en masse ting uden først at sende tingene i høring.

Det er det, vi også har klandret, det er det, at vi i virkeligheden synes er en bagvendt måde at vedtage tingene på, det er, at man på forhånd vedtager en masse partier, eller nu er det ikke en masse partier, men en del partier, vedtager, at de vil gøre tingene på en vis måde, men de vil ikke være økonomisk ansvarlige, de sætter nogle rammer.

Dernæst kan man så sige, at man måske kan som borger, som forældre, som medarbejder i kommunen få indflydelse. Det er en af de ting, hvor vi også har stillet spørgsmålstejn.

Så må jeg også stille spørgsmålstejn ved den sidste ting. Der bliver ustandselig opfundet nye tiltag på dette område. Det er ligesom rundkørsler, det ene årti synes man, at der skal laves rundkørsler, fordi så vil det hele blive meget bedre, så går der 10 år, så skal alle rundkørslerne brydes op, så går der 10 år igen, så finder man ud af, at man alligevel gerne vil have rundkørsler, og efter 10 år finder man ud af, at det var alligevel meget godt med rundkørslerne.

Det er fuldstændig det samme på dette område, pludselig skal institutionerne være store, man skal lægge skoler sammen, så der kommer 1.400-1.500 børn ind i skolerne. Hvad gjorde man efter 50'ernes mastodontskoler, man sagde, nej, vi skal have små enheder, trygge, hyggelige steder, hvor vi kan have nærkontakt med vores børn. Hvad bliver det til nu, det bliver store fabrikker, hvor man vil have børnbørn, burelever og i det hele taget vil stuve børnene sammen.

Jeg tror ikke, at det bliver børnenes tarv, og alt andet lige så er det her besparelsesforslag, for det er sandelig ikke i børnenes favør eller til forældrenes bedste, at det her bliver gjort.

Morten Kabell (Ø): Det er en interessant debat at følge. Jeg må indrømme, jeg har det lidt sådan, at når jeg hører borgmesteren for området gå på talerstolen, så får jeg sådan en vis reminiscens af økonomiminister Bendt Bendtsen. Men måske skyldes det hele snakken om økonomisk ansvarlighed, men måske skyldes det i virkeligheden også, at SF's rolle på Københavns Rådhus er nogenlunde den samme som De Konservative i regeringen, de stemmer for alt, hvad storebror kommer med, men får i øvrigt ikke noget gennemført.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Men jeg har så derefter en tilståelse, for Enhedslisten ja, vi vil faktisk gerne bryde de snærende rammer. Vi mener faktisk, at det at være ansvarlig, det betyder, at vi er ansvarlige over for københavnernes. Det at være ansvarlig betyder, at vi er ansvarlige over for de børn og unge, der færdes i vore skoler og daginstitutioner.

Det betyder faktisk, at vi er parate til at gå ud, ikke bare den invitation, som Venstre kom med, og som vi da stadig gerne vil være med til, som Khaled Mustapha sagde, at være med til at skabe et alternativt flertal, hvis SF vil. Men at vi også gerne så, at vi i Borgerrepræsentationen faktisk brød med den ramme, som nå ja Borgerrepræsentationen faktisk ikke har taget stilling til, som Borgerrepræsentationen ikke er en del af.

For det er jo netop ikke Københavns Kommunes aftale med regeringen, det er netop ikke Borgerrepræsentationens aftale, det er faktisk Kommunernes Landsforenings bestyrelses aftale. Jeg ved godt, at der i hvert fald er et enkelt medlem af Københavns Borgerrepræsentation, der sidder i KL's bestyrelse og kan føle sig ansvarlig over for aftalen, men vi er 54 øvrige medlemmer, der ikke har været med til at indgå den, som ikke har skrevet under på den, og som derfor ikke kan holdes ansvarlige for den. Vi synes hellere, vi skal være ansvarlige over for københavnernes, det handler om at få undgået de her massakrenedskæringer, som vi får lov til at se de næste år.

Det er jo rigtigt, vi snakker faktisk om en mia. kr. på børne- og ungdomsområdet, men det er 1 mia. kr. i besparelser over de næste 4 år, når man lægger de besparelser sammen, som jo optræder i det bilag, som forligspartierne har gjort deres bedste for at skjule på hjemmesiden, som man ellers var så god til at opreklamere i starten.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge Ninna Thomsen fra SF, om hun virkelig tror på, at Thor Pedersen vil gå ud og tvangslukke københavnske skoler, daginstitutioner, om hun virkelig tror på, at Thor Pedersen vil gå ud og gennemføre besparelser direkte ude på de enkelte skoler og institutioner for et eller andet x antal hundrede millioner kroner, hvis det er, at Københavns Kommunes Borgerrepræsentation beslutter sig til at være ansvarlige over for borgerne. Jeg må erkende, jeg tror det ikke.

Ninna Thomsen mener, at Thors hammer den vil falde, den vil falde hårdt, og at det betyder, at regeringen vil gribe ind, det må så betyde, at den gennemfører de besparelser, som SF ellers er så glad for at skulle gennemføre. Jeg tror det ikke og vil derfor appellere til SF om at være med til rent faktisk at skabe et andet flertal, rent faktisk at gå ud og bryde med den borgerlige regerings snærende rammer. Det er det, der er brug for. Det er ansvarlighed over for københavnernes at skabe mere velfærd, bedre velfærd, ikke forringelser og nedskæringer.

Til sidst så skal jeg bare gøre opmærksom på, det er en enkelt servicemeddelelse til Kasper Johansen, at selv om jeg er ganske sikker på, at det for mange har følt sig meget lang tid, at Enhedslisten sad på borgmesterposten i den daværende skoleforvaltning, uddannelses- og ungdomsforvaltningen, så snakker vi faktisk kun om 8 år. Fra 1978 til 85 var det en konservativ, derefter var det i 12 år en SF'er, jeg skal ikke kunne sige, hvor han er i dag politisk, men derefter var det så i 8 år et enhedslistemedlem, og så er det så røget tilbage til SF, hvor den jo var i de mange år forinden. Så når vi snakker både for 10 år siden og for 20 år siden, ja, beklager, men vi må altså melde hus forbi, det var faktisk ikke en enhedslisteborgmester, der sad på området, det var faktisk en SF'er.

Camilla Burgwald (F): Jamen jeg skal gerne starte med at indrømme, at jeg ikke har så meget forstand på skoler og daginstitutioner, men jeg vil vove at påstå, at jeg nok efterhånden har en lille smule forstand på økonomi og strategi, og derfor blander jeg mig alligevel i debatten.

Det er jo rigtigt nok, at Københavns og for den sags skyld landets økonomi brager derudaf, og råderummet i Københavns Kommune derfor er historisk højt. Det er også klart derfor, det er svært for ansatte og forældre og københavnere i det hele taget at forstå, hvordan det kan være rigtigt, at man skal skære ned på skoler og daginstitutioner, når nu det går så godt i landet og i kommunen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

SF er principielt enig med Enhedslisten i, at det vil være bedst at lukke budgetubalancen i børne- og ungdomsforvaltningen én gang for alle. Hvis Enhedslisten er indstillet på at støvsuge hele driftsbudgettet ned i børne- og ungdomsforvaltningens budgetmæssige hul, så skal Enhedslisten være velkommen til at komme med det forhandlingsudspil i budgetforhandlingerne, men jo også ligesom tage konsekvenserne af det.

Mig bekendt så har Enhedslisten altså både en politisk og en økonomisk interesse særligt i det meget dyre specialområde, og normalt mener jeg også, at Enhedslisten plejer at have en ret forfinet forståelse for problemstillingerne omkring demografiregulering, herunder også hvad for en betydning det har for det samlede driftsråderum i 08-forhandlingerne.

Jeg vil gerne understrege, at nedskæringer på børne- og ungdomsområdet ikke er god SF-politik. Det er klart, at der også er en smertegrænse for SF i forhold til besparelser på skole- og daginstitutioner i de kommende budgetforhandlinger.

Men SF er altså af den opfattelse, at det er bedre at være de ansattes og forældrenes forlængede arm ved forhandlingsbordet end at dyrke de rene hænders politik, som Enhedslisten jo så gerne praktiserer.

Nu har både Ninna Thomsen og Bo Asmus Kjeldgaard allerede svaret tidligere borgmester Søren Pind, der kaster om sig med de letkøbte påstande om, at der er masser af penge i kassen osv. Dertil må jeg bare minde Søren Pind om, at Borgerrepræsentationen jo altså opererer under regeringens lovgivning, og under en økonomiaftale indgået mellem Kommunernes Landsforening og regeringen, som SF stemte imod, der tillader en vækst i servicerammen i København på rundt regnet 250 mio. kr.

De fleste af os kender til, hvad det er for nogle udfordringer, vi står overfor økonomisk i kommunen, og derfor er det også fuldstændig indholdsløst og tomt, når Søren Pind står og kaster om sig med flokler på den måde.

Så kommer venstreborgmester Martin Geertsen også med et tilbud til SF om en ny og perspektivløs alliance i Borgerrepræsentationen. Nu er skolepolitik jo ikke den eneste form for politik, som SF interesserer sig for, og borgmester Martin Geertsen er kendt for at være en stor strateg. Derfor burde han også vide, at der ikke er nogen fremtid for SF i en uheldig alliance med Venstre, men at SF's naturlige samarbejdspartner er partierne til venstre for midten. Derfor kan han invitere nok så meget, som han vil, der er ikke noget at komme efter hos SF.

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V): Camilla Burgwald sagde selv, hun ikke vidste meget om området, men det kan jo engang imellem være en øjenåbner, når folk, som ikke er inde i området, kaster sig over det.

I hvert fald kom følgende ud af det. For det første åbenbarede Camilla Burgwald for Borgerrepræsentationen, at der selvfølgelig er tale om et besparelsesforslag, det var godt, tak, for andre har prøvet at pakke det ind i, at det var der ikke tale om, og det var helt nyt og fantastisk, at det her var forbedringer af den københavnske folkeskole. Så tak for det, det er vi glade for.

For det andet så sagde Camilla Burgwald, at der var en smertegrænse for SF, den vil vi gerne høre mere om, den vil vi utroligt gerne høre mere om, fordi intet ligger os mere på sinde end at lindre smerten, bære, hjælpe og støtte.

Nu er det naturligvis ikke for SF's skyld, det kunne man jo tro, og slet ikke for en skoleborgmester, som nægter at modtage flere penge til sit område, ja, jeg siger det igen, for det er jo fabelagtigt. Næh, det er jo sådan set i sidste ende af hensyn til skolebørnene i København.

Så patient, fortæl os om din smerte, og vi skal lindre, vi venter utålmodigt.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, for en ordens skyld skal jeg lige her til Borgerrepræsentationen sige, at det varer ikke så længe, før vi går i gang med budgetforhandlingerne, så de behø-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 30. august 2007**

ver ikke blive ført her i salen i aften. Jeg tror, at de mange gode tilbud, som også har været givet her i salen, dem vil vi være i stand til også at arbejde videre med, når vi starter på budgetforhandlingerne.

Og så giver jeg ordet til – nej, det må vel næsten være Khaled, for Søren har lige haft det. Jeg giver ordet til Søren Pind for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V): Tak til overborgmesteren. Det er jo ikke ligefrem, fordi jeg har overrendt talerstolen, så jeg er sådan set glad for det.

Men jeg vil blot sige til overborgmesterens betragtning om, at der jo snart er budgetforhandlinger, og der kan man tale om det her, at det var sådan set hele pointen med, at de borgerlige partier gjorde sig nogle betragtninger om nogle budgetforhandlinger i forbindelse med budgetdiskussionen i udvalget. Så derfor blev jeg helt forvirret over, at det faktum nu bliver draget ind. Så har der jo slet ikke været grund til al den ballade.

Så derfor er vi sådan set tilbage ved udgangspunktet. Kom nu SF, fortæl hvor smertegrænsen er.

(Kort bemærkning).

Khaled Mustapha (Ø): Jeg må vistnok indrømme, at jeg troede, budgetforhandlingerne på børne- og ungdomsområdet var afsluttet, altså det er jo det, vi diskuterer her i dag. Men det kunne være, at de ikke er det, det vil jeg bare gerne vide i øvrigt også som medarbejder i Københavns Kommune.

Til SF's Camilla Burgwald, hvor mange børn skal sidde og græde, fordi der ikke er nok pædagoger i organisationerne? Hvor mange skal sidde med ble i flere timer, fordi der ikke er nok hænder i institutionerne, hvor er smertegrænsen, det kunne jeg godt tænke mig at høre, hvor mange ledere skal der fyres, før det er nok for SF, før det er acceptabelt for SF, hvor går smertegrænsen?

Den er allerede gal i dag, det kender vi selv også på de store institutioner, hvor der er temmelig meget kaos nogle gange, jeg kunne godt tænke mig at få et svar, hvor er smertegrænsen.

Majbritt Mamsen (C): Det er jo imponerende at høre, at vi ikke skal tage hul på budgetforhandlingerne allerede nu, før de er gået i gang, de har været i gang rigtig længe, de har været i gang rigtig længe herinde på Københavns Rådhus, det har vi både kunnet læse i medierne og høre de forskellige ordførere fra Socialdemokratiet komme med.

Senest, jeg har det på samme måde som Enhedslisten, jeg troede faktisk, at budgetforhandlingerne på B&U, på skoleområdet eller på børne- og ungeområdet, det var afsluttet, fordi det var jo klart det, vi fik at vide, da vi ikke kunne få en protokolbemærkning med, at vi godt ville vente til budgetforhandlingerne. Så nu forstår jeg simpelt hen ikke overborgmesteren.

Men til SF forstår jeg ikke, at I ikke tør tage imod en udfordring fra Venstre, at I kommer med, at det kommer an på, hvem I vil arbejde sammen med. Jeg troede, det kom an på, hvad borgerne fik ud af at have jer inde som folkevalgte, og ikke hvem I ville arbejde sammen med. Man arbejder vel for det bedste for borgerne.

Men det viser jo endnu en gang, at borgmesteren på skoleområdet er en dikkende lammehale til overborgmesteren og retter bare ved et telefonopkald retter ind til højre, fordi han har ikke ligesom alle os andre noget at skulle have sagt herinde mere, fordi der ikke er udvalgsstyre mere, det er fuldstændig sat over styr. Der er ingen demokratisk proces herinde mere, det er fuldstændig sat over styr.

Jeg var meget imponeret og glad for Jens Kramer Mikkelsen, da han var her i tidernes morgen, han forstod at få partierne med, og han forstod at lave det i demokrati, og han forstod, at vi tog det med i budgetforhandlingerne og diskuterede tingene. Men sådan ser verden ikke ud for det nye Socialdemokrati herinde med overborgmesteren i spidsen. Åbenhed har man hørt meget om, jeg har aldrig set Rådhuset mere lukket i de 6 år, jeg har været her end de sidste 2 år.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 30. august 2007**

Jeg undrer mig stadig væk og mangler stadig væk svar på det, I går ud og lover på en pressemeddelelse, at I vil finde en milliard, nu kommer der en milliard til skolerne, de bliver nybygget, flotte og fine og nye, og der kommer 158 mio. i drift. Det står ikke nogen steder, at de kommer, det er en hensigtserklæring, ligesom vi kan lave hensigtserklæringer, når vi vedtager budgettet. Der er ikke andet end en hensigtserklæring i det forlig, der er ikke andet end besparelser, som nogle var inde på, på en milliard over en 4-årig periode. Og så siger man, at man vil gøre det bedre for folkeskolen.

Hvorfor venter man ikke til budgetforhandlingerne, som overborgmesteren siger ikke er gået i gang endnu, med at tage de her ting, før man melder det ud, så man reelt ved, hvad der er penge til, før man går ud og melder det ud. Jeg kan sige, at sådan en skole som Voldparkens Skole, som man har været ude og sige skal lukke, der er forældrene allerede ved at tømme den helt automatisk over på de andre skoler, så der sidder 28 elever i alle klasserne nu. Plus hvis der kommer nogen ude fra, så kan der sidde op til 30. De er 28 elever i sløjld med én lærer, fordi vi allerede eller nogen har været ude og sige, nu lukker vi en skole.

Det er jo allerede afgjort, der er ingen høring i det her, det er ren og skær bare spil for galleriet.

(Kort bemærkning).

Jan Andreasen (A): Jeg må sige til Majbritt Mamsen, du var selv med til at kridte banen op til den her proces, de borgerlige var med på den fra starten af.

Lad os så lige apropos samarbejdsklimaet herinde, hvordan var det nu med budgetforliget sidste år, var det ikke noget med, at samtlige partier var med, sådan husker jeg det i hvert fald.

Så er der hele spørgsmålet om økonomien, hvor vi jo oplever den meget interessante situation, at højrefløjen, de borgerlige partier overhaler Enhedslisten venstre om, rigtig godt gået. Tilbage står spørgsmålet, hvor skal pengene komme fra.

Pia Allerslev (V): Jeg synes jo, det er ærgerligt, når man pludselig ser, at strategiske hensyn, som Camilla Burgwald var inde på, vejer tungere end børnenes tarv, at man ikke kan finde en god løsning til den anden side end den, man traditionelt arbejder sammen med, at man ikke kan sætte sig sammen og prøve at finde en model, at man ikke vil det, fordi man har bundet sig så tæt til et samarbejde med Socialdemokraterne, at man er fuldstændig ligeglad med, om man måske kunne gøre det bedre både økonomisk, men måske også kvalitetsmæssigt for de københavnske børn, det synes jeg er trist, at SF er kommet dertil.

Jeg synes, der var mange gode ting i faglighed for alle, det var en god, lang åben proces, der blev sendt mange gode ting ud til folk, inden der blev diskuteret færdigt inde på Rådhuset, inden der blev besluttet noget.

Processen her har jeg allerede kommenteret på, vi var med til at diskutere principperne, javel, jeg har læst mig til, at man bliver klogere af at holde sommerferie, og at nogle hen over sommeren har gjort sig tanker. Lad os bare sige, det kunne vi så også i den forbindelse have gjort, og det ændrer ikke ved vores holdning om, at det her har ikke været den rigtige proces at anvende i forhold til den her.

Jeg har også hørt eksperter, der siger, som Kasper Johansen er inde på, det gælder om at lave et hurtigt snit, og så opdager patienten aldrig, at han blev skåret og mistede et ben. Men kunne man måske ikke have inddraget patienten i den operation, der skulle foregå, hellere end at lave denne her manøvre.

Vi ønskede at tage forbehold på økonomien, ikke fordi vi ikke har lyst til at bruge pengene, men fordi vi bare ikke har lyst til at gå ud og love en hel masse til københavnere, gå ud og love dem en masse, som måske alligevel ikke kan blive til noget i budgetforhandlingerne. Det synes jeg ikke er en værdig måde at gå ud og love dem guld og grønne skove og en milliard til det ene og det andet, og realiteterne aner vi jo ikke noget som helst endnu. Det eneste, man kan læse på bundlinjen, er, at der i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

hvert fald kommer besparelser på dette område. Og pengene, ja, det kan være, de bliver fundet, men det kan altså også meget vel være, at de aldrig dukker op.

Der er masser af penge at bruge af, hvis man har lyst til at lave omstruktureringer, hvis man har lyst til at lave en masse ting, men jeg vil gerne, og jeg tror også, mange københavnere gerne ville have set det foregå til de reelle budgetforhandlinger i stedet for, at vi nu står og lover en masse ting, uden at der er nogen, der er bundet op på det mere end det stykke papir, de har skrevet på. Det tror jeg, københavnere vil være bedre tjent med, det tror jeg faktisk også, at den politiske proces her på Rådhuset havde været bedre tjent med.

Men debatten har jo vist mange ting i aften, og jeg tror ikke, at den stopper her, men den har da åbnet øjnene for i hvert fald, at man sætter strategi højere end børnenes tarv i visse partier. Det kan man jo tænke lidt over.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Jeg kan ikke lade være med at gå herop efter at have hørt Pia Allerslevs betragtning om, at SF sætter strategi højere end børnenes tarv.

Camilla Burgwald fra SF var heroppe for at fortælle om en ganske relevant ting, nemlig hvor mange penge har vi til rådighed, hvad er de bånd, som regeringen lægger på os. Jeg synes, at det er utrolig interessant at vide, at antallet af kroner til rådighed og regeringens bindinger på kommunerne ikke betyder noget for partiet. Venstre, det synes jeg er et interessant perspektiv, som vi da bestemt skal udforske nærmere i den kommende tid.

Så kan jeg ikke lade være med heller at gentage vores skoleordfører, Jan Andreasens udmærkede kommentar, det er Majbritt Mamsen, der kommer herop og siger, at hensigtserklæringer er det, når Socialdemokraterne vil finde 158 mio. kr., hvad er det så, når de borgerlige heroppe fra lover, at de vil finde, hvad der vel svarer til 2 mia. kr. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvor pengene til den hensigtserklæring skulle komme fra.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard:** Jamen det er da herligt, at Venstres Søren Pind tager en rundtur i manegen igen, det har en underholdningsværdi. Men hvis man ser på det her forløb, så har det gamle venstreslogan, Venstre ved man, hvor man har, ikke ret meget realitet, fordi forløbet har jo været, at Venstre først i forhandlingerne ikke ville være med til at stemme for eller ville tage forbehold for de 160 mio. kr.

Så går der noget tid, og der er nogen, der synes, at der skal tilføres flere penge, så laver højrefløjen en protokolbemærkning i Børne- og Ungdomsudvalget, som går på, at der faktisk skulle bevilges flere penge. Den ryger så til Økonomiudvalget, hvor højrefløjen finder ud af, at de ikke vil videreføre den protokolbemærkning. Jeg har forstået det sådan, at det var, fordi man ikke der ville give udtryk for, at der skulle tilføres flere penge.

Men ellers må borgmester Mogens Lønborg eller borgmester Martin Geertsen komme op og fortælle, hvorfor trak man så den protokolbemærkning tilbage, fordi man kunne da have opretholdt den og sagt, der skal tilføres flere penge. Men den trak man altså tilbage, hvorfor gjorde man det.

Jeg kan kun sige til det her, at det er et utroligt vaklende og slingrende forløb, det er svært at forhandle med partier, der på den måde skifter holdning fra tid til anden omkring økonomien. Vi har en ramme, som vi må indrette os efter, og SF går efter at få flest mulige penge ud af den til vores hovedprioritet, børne- og ungeområdet.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Jesper Christensen (A): Det, der bringer mig herop, det var, jeg blev lidt nysgerrig på, at Pia Allerslev var blevet klogere i sommerferien, jeg kunne da godt tænke mig at høre, hvad er det så for tanker, Pia Allerslev har gjort sig, sådan som har ændret det, sådan at man nu lige pludselig ikke synes, at den proces, der var, var god nok. Og hvad er det for tanker omkring børnenes tarv, som ikke er med i det her, som Pia Allerslev har gjort sig.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Martin Geertsen:** Jeg kan forstå, at SF ved Camilla Burgwald og andre gode kræfter interesserer sig meget for strategi og taktik og spin og den slags. Der tror jeg, man må minde SF om et godt spindoktorslogan, som går på, at hvad der ikke kan forklares, skal ikke forsvares. Det tror jeg er et godt råd at give til SF lige præcis i denne her fase.

Må jeg ikke sige til Bo Asmus Kjeldgaard, at jeg synes, det er ejendommeligt, at vi har en skoleborgmester, som jo helt utvetydigt her fra talerstolen siger, jeg vil ikke kæmpe for flere økonomiske ressourcer til mit område, og som ikke vil tage ansvaret for det, han selv lige har defineret som et vaklende forhandlingsforløb.

Jeg bliver nødt til at sige til Bo Asmus Kjeldgaard, at frem til midten af oktober måned vil der selvfølgelig udspinde sig også en offentlig debat omkring det her spørgsmål, og der vil vi forbeholde os retten til at gå endog meget hårdt til værks i den offentlige debat om de her spørgsmål.

Jeg synes, det vil være interessant at se, om linket mellem fagbevægelserne på henholdsvis skoleområdet og daginstitutionsområdet, hvordan det link til SF vil holde i den debat. For der vil komme til at blive gået temmelig hårdt til værks i skoledebatten frem mod midten af oktober. Så må vi se, om Bo Asmus Kjeldgaards mave kan holde til det.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Jamen jeg vil gerne sige til Jan Andreasen, der står her og taler om de borgerlige og budgetforlig osv. Jeg mener, at Socialdemokraterne ikke skal stille sig op her og være så hellige, fordi når jeg tænker på, hvem der løber fra aftaler, som er indgået, det gør Socialdemokraterne.

Jeg kan bare henvise til alle de gamle aftaler, der har været mellem nogle af partierne i den gamle Borgerrepræsentation, som man uden videre sløjfer. Så kom ikke her og tal om borgerlige og budgetforlig, det er jo gået udmærket indtil nu. Men altså hen ad vejen er der sket nogle ting.

Så vil jeg gerne sige til Anne Vang, som skyder lidt på Pia Allerslev, altså ikke for at jeg skal forsvare Pia Allerslev, det kan hun sagtens selv gøre, men Pia Allerslev nævnte nemlig SF og strategi, højere end børnene, og var det ikke det, SF's ordfører stod heroppe og sagde, at man ikke ville forhandle med nogen af os andre, netop da vi tilbød, at vi kunne gå ind og lave en aftale om nogle flere penge. Man ville ikke forhandle med os.

Jamen hvad er det så, det er politiske trakasserier, og det er i hvert fald ikke børnenes tarv, man tager så, det er simpelt hen bare om at genere nogle andre uden overhovedet at tage hensyn til børnene. Men det er måske sådan, SF gerne vil have det.

Kasper Johansen (B): Jeg kan godt se, at der er tid til at komme med en række beklagelser og undskyldninger her. Jeg vil godt beklage meget dybt over for tidligere borgmester Søren Pind, at det ikke er blevet sagt tydeligt nok, men jo, Søren Pind, vi sparer.

Jeg vil også beklage min manglende historiske viden over for Morten Kabell, jeg skal helt ærligt indrømme, jeg også havde den opfattelse, at Per Bregengaard havde været borgmester i hundrede år.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Jeg vil dog sige, at som sådan tror jeg, at Morten Kabell vil bemærke, at vi fra radikal side ikke har ønsket at kaste os ud i hundeslagsmål om fortiden, vi mener sådan set, at vi selv har en stor del af ansvaret for, at man har lidt lukket øjnene for, at skoleområdet trængte til et gevaldigt løft.

Jeg skal også beklage, at jeg simpelt hen ikke kan finde hoved og hale i de økonomiske beregninger, der på den ene side, hvor Enhedslisten siger, vi har mange milliarder at bruge, og som også siger, at vi nu sparer 1 milliard i det her forlig. Jeg har ikke fundet det tal endnu, jeg har lige siddet og bladret nede i teksten.

Til slut så, næsten til slut vil jeg selvfølgelig åbenbart også beklage, at vi fra radikal side har et godt og frugtbar samarbejde med SF og Socialdemokratiet. Særligt morer jeg mig lidt over, at det kommer fra særligt et stort parti, der selv har gang i en meget fin trekant på Christiansborg.

Så går min fantasi simpelt hen i stå. Men jeg skal åbenbart også beklage, at vi ikke sender noget i høring, inden vi har noget at sende i høring. Vi har flere gange fået at vide, at den proces, som vi i øvrigt var en masse partier, der vedtog før sommerferien, men som nogle af partierne nu synes er lukkede og går ud over børnenes tarv, den proces skulle have været omvendt.

Det bliver jeg selvfølgelig også nødt til at beklage, og det må vi prøve en anden gang at se, om vi kan sende et politisk udspil i høring, uden der egentlig er noget politisk udspil at sende i høring.

Borgmester **Bo Asmus Kjeldgaard**: Jamen jeg tror, vi er nået dertil, hvor jeg kan sige tak for debatten og tak for de input, der er kommet. For at Venstre ikke skal være i tvivl, vi vil gerne have tilført flere penge til børne- og ungeområdet. Vi har, før budgetforhandlingerne går i gang, fået lavet en aftale, der sikrer, at vi har fået udraderet 160 af de 280 mio. kr., der var i sparekrav, og vi har som hovedprioritet i vores budgetforhandlinger, at vi godt ville højne området ved at tilføre flere penge, men inden for en realistisk ramme.

Ikke mere om økonomi.

Debatten her, synes jeg, afspejler, at vi nok har ramt meget godt, hvad angår strukturdelen, der har ikke været mange bemærkninger til den, tværtimod har der været sagt fra mange sider, også af dem der ikke har stemt for, at det har fornuftige takter. Det vil jeg godt kvittere for.

Jeg vil godt, som jeg startede med, sige, at jeg håber, at højrefløjen i hvert fald i den proces, vil arbejde konstruktivt videre på, at vi får lavet så gode løsninger som overhovedet muligt.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: Jeg skal bare forstå karakteren af de aftaler, SF har indgået, fordi jeg forstod på borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, at man var interesseret i at få flere penge tilført end de 157 til børne- og ungdomsområdet.

Derfor skal jeg spørge, betyder det, at den del af forligsteksten, der handler om de 120 mio., der skal spares, ikke er en aftale, men også er en hensigtserklæring, og at derfor de 120 mio., som er 08-effekten af besparelserne, og den stiger så løbende til at ende i en kvart milliard om nogle år, som er udpenslet i det bilag 1 til aftalen, der ligger på kommunens hjemmeside, om det heller ikke gælder, men er noget, SF er med til at snakke med om. For det vil da betyde noget for, hvordan vi vil snakke sammen med forhåbentlig SF i budgetforhandlingerne.

Eller sagt på en anden måde: Hvad er karakteren af SF's aftaler med de andre i det forlig, I har lavet?

(Kort bemærkning).

Borgmester **Martin Geertsen**: Jeg tror ikke, det lykkes at trække borgmester Bo Asmus Kjeldgaard længere ud af stalden her i aften end til det, han lige har sagt her fra talerstolen, nemlig at det har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

en meget høj prioritet for SF at trække yderligere midler hjem til skoleområdet i de budgetforhandlinger, der kommer. Det får vi ikke noget beløb på nu, er gået op for selv mig.

Men det får mig til at spørge Socialdemokraterne, hvad siger Den Socialdemokratiske Gruppe til denne her udmelding fra SF om, at der skal trækkes flere penge ud af budgetforhandlingerne end dem, man allerede, om jeg så må sige, har garanteret borgmester Bo Asmus Kjeldgaard, der skal tilføres området, hvor meget mere vil Socialdemokraterne tilføre skoleområdet i København ved de budgetforhandlinger, vi står foran nu.

Vi har spurgt til borgmester Bo Asmus Kjeldgaards smertegrænse før, og nu kunne jeg sådan set godt tænke mig at høre den socialdemokratiske smertegrænse bare sådan med omvendt fortegn. Hvor meget er Socialdemokraterne her i huset villige til at tilføre børne- og ungeområdet, hvor meget er Socialdemokraterne villige til at imødekomme så langt, som vi nu fik trukket Bo Asmus Kjeldgaard ud af stalden her til aften, imødekomme Bo Asmus Kjeldgaards ønske om flere penge til børne- og ungeområdet.

(Kort bemærkning).

Khaled Mustapha (Ø): Jeg kunne godt tænke mig at høre fra SF, om de selv har den opfattelse, at børn og unges vilkår er blevet bedre i de sidste halvandet år, hvor SF har haft den her borgmesterpost, eller de er blevet værre.

Vi kan bare konstatere, at der er blevet gennemført besparelser både ved sidste årsbudget, og der kommer til at ske besparelser ved dette her års budget. Så skal I spørge jer selv, når I går ud herfra, kan I være bekendt som SF'ere i forhold til det eller ej.

Jeg kan godt forstå, at Jan Andreasen roser det her forlig, som han roser også faglighed for alle, heldagsskoler og resultatløns osv. osv. Men hvor er SF i denne sammenhæng, besparelser og liberaliseringer som ? skulle vel ikke være SF-politik, men indadtil er det målbart SF-politik. Hvor går grænsen, er det blevet dårligere, eller synes I, det er blevet bedre.

(Kort bemærkning).

Morten Kabell (Ø): Jamen ligesom Kasper Johansen skal jeg selvfølgelig undskylde, for det er jo rigtigt, hvad Kasper Johansen siger, vi snakker selvfølgelig ikke en milliard over de næste 4 år, vi snakker kun 795 mio. kr. Men det er da også en sjat penge, eller hvad mener Kasper Johansen.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Det er blot til borgmester Martin Geertsen, som jeg må forklare, at vi naturligvis ikke har tænkt os at føre budgetforhandlinger fra denne talerstol. Det ser ud til, at Venstre ikke har de store problemer med at love guld og grønne skove fra denne talerstol. De har absolut ingen problemer med at love omtrent 2 mia. kr. til skoleområdet uden at vide, hvor en eneste af de kroner skal komme fra.

Hos Socialdemokraterne har vi et lidt mere ansvarligt forhold til, at vi gerne, når vi melder ud, at vi vil bruge nogle penge, at vi så også rent faktisk har dem finansieret, det er jeg overbevist om, at SF har stor forståelse for som det parti, der også har vist et stort ansvar her i dag.

Søren Pind (V): Altså der må jeg sige til Anne Vang, at det er jo fuldstændig forkert, fuldstændig. Altså den person, der har sagt, at vedkommende vil have flere penge til sit område under budgetforhandlingerne, han sidder derovre, det er skoleborgmesteren. Det er da utrolig interessant at vide, om Socialdemokraterne vil imødekomme denne mand, som åbenbart ikke vil føre forhandlinger om flere penge med alle mulige andre end Socialdemokraterne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Så det er sandelig ikke os, der fører budgetforhandlinger for åbent tæppe, altså vi må nærmest ikke være med.

Nej, SF har nu meldt ud, at SF vil have nogle flere penge, og det synes vi da må være rimeligt, om Socialdemokraterne vil give det, det er da rimeligt, nu foregår de jo for åbent tæppe. Altså SF har meldt ud, ellers har vi et dobbelt budskab, altså SF vil ikke forhandle med andre end Socialdemokraterne om flere penge til skolerne, fordi de andres penge er åbenbart beskidte, og Socialdemokraterne vil åbenbart ikke svare på, om der skal flere penge til skolerne.

Det er jo fantastisk.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Med denne her bemærkning fra tidligere borgmester Søren Pind så tror jeg, at vi er nået frem til, hvad der er det allermest interessante spørgsmål i den her debat, har eller har Thor Pedersen råd til, at Venstre er med i Københavns budgetforhandlinger, fordi det lader til, at med de enorme summer, som Venstre slynger om sig, at staten skal ind med en betydelig del af finansieringen. For som Camilla Burgwald ganske rigtigt redegjorde for, så har regeringen altså lagt nogle begrænsninger ned på, hvor mange penge vi må bruge som kommune.

Der synes jeg da, det er utrolig relevant at se på, om Venstre har tænkt sig at gå tilbage til sit parti og sige, nej, Thor P., nu må du op med slanterne, fordi vi vil gerne give borgmester Bo Asmus Kjeldgaard 2 mia. til skolerne, og så vidt jeg husker, har borgmester Martin Geertsen også lovet i omegnen af 2 mia. til idrætsområdet.

Jeg synes, at vi skal se, hvad Thor P. siger til det her, og det vil jeg da glæde mig til at finde ud af de kommende dage.

(Kort bemærkning).

Jens Kjær Christensen (Ø): Jamen jeg har bare, hvad var det nu, det har været en meget interessant debat det her, virkelig interessant.

Der er kommet så mange spørgsmål til SF om deres smertegrænse eller -grænser, for det er jo en stor gruppe, de har, jeg tror, der er flere grænser nemlig ikke. Men indtil videre kan vi alle sammen konstatere, SF kan ikke føle, for der kommer ikke noget svar, hvor den ligger.

Til Anne Vang vil jeg sige, logikken om, hvordan vi andre alle sammen er dumme, ikke og åndssvage og uansvarlige, hvorimod det kun er Socialdemokraterne i denne kommune eller i hele landet, går jeg ud fra, det er jo det centrale budskab, så vil jeg sige, muligvis som et godt råd til Socialdemokraterne. Hvis man nogen sinde skal få en chance for at få regeringsmagten i det her land igen, så kunne det måske være en god ide at satse på, at man ikke skulle lave besparelser inden for skolevæsenet, nøjagtigt ligesom Socialdemokraterne i Folketinget siger.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så er debatten slut. Jeg har fornemmet på stemningen, at der skal være afstemning.

Indstillingen blev godkendt med 30 stemmer imod 0. 20 undlod.

For stemte: A, B og F.

Følgende undlod at stemme: C, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Louise Frevert (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Venstre, Det Konservative Folkeparti og Louise Frevert ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen, som Dansk Folkeparti tilsluttede sig:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

"Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Louise Frevert (løsgænger) undlader at stemme om dette besparelsesforslag.

Det er ikke børnenes tarv og det er ikke garanteret, at der rent faktisk kommer til at ske forbedringer på bygningsområdet – det er hensigtserklæringer og der er ikke noget, der sikrer, at der sker forbedringer på området.

Vi beklager den lukkethed, der har omgærdet hele denne beslutning, og føler man kunne have haft fordel af at inddrage institutionerne på demokratisk vis inden beslutningen reelt var truffet.

Vi tror desværre ikke på, at der med denne aftale sker forbedringer for børnene i København og kan frygte, at der kommer yderligere besparelser. Forligsparterne forpligter hinanden på besparelser, men på intet tidspunkt forpligter de sig til at finde midlerne allerede nu – til trods for at flertallet kunne have reserveret pengene med det samme. Så vi betragter dette som et rent spareforslag."

Enhedslisten afgav følgende protokolbemærkning:

"Enhedslisten er imod skole- og institutionsforliget som er indgået af Socialistisk Folkeparti, Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre, hovedsageligt på grund af de planlagte besparelser på 120 millioner alene i 2008. Til gengæld mener vi, at der skal investeres, og ikke spares på området i form af bedre normeringer i skoler og institutioner.

I kommunekassen er der 1,6 milliard i 2008. Penge som vi i Enhedslisten mener, bl.a. skal bruges for at dække underskuddet på de ca. 300 millioner i BUU engang for alle. Underskuddet er ikke udtryk for overforbrug i institutioner og skoler, men det er udtryk for underfinansiering af området.

København har råd, og det er et politisk valg om flertallet vil investere eller spare. Besparelserne er ikke nødvendige, når der er overskud i kommunekassen.

Det her forlig handler ikke om strukturtilpasninger på skole og institutionsområderne, men det handler om skjulte besparelser i 2008 og fremover i de kommende år.

Enhedslisten støtter protesterne fra forældre, børn og unge og medarbejdere som retter sig mod det indgået institutions- og skoleforlig."

=====

45) BR 356/07. Statusrapport for integrationspolitikken

Indstilling om,

1. at statusrapport for integrationsindsatsen 2007 (*bilag 1*) tages til efterretning.

(Beskæftigelses- og Integrationsudvalget)

Borgmester **Jakob Hougaard**: Omdelt her på pladserne er denne flotte blå tryksag, det er statusrapporten for integrationspolitikken, og den statusrapport, vi er kommet til at se igen, for det er det, vi har aftalt i forhold til integrationspolitikken, er jo at sætte fælles klare mål for, hvad vi vil nå i perioden på en lang række områder. Overskriften for statusrapporten er fælles ansvar, og det er ikke bare en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

floskel, det afhænger af politiske valg, valg i alle vores udvalg, valg hos alle vores borgmestre, valg i vores forvaltninger, som kan sikre, at de her mål bliver nået.

Ved hjælp af de klare mål ...

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Borgmester Jakob Hougaard, der er sådan en almindelig udvandringsmand, så lige et øjeblik, så vi, der er interesseret i de vise ord, lige kan høre det.

Tak for det.

Borgmester **Jakob Hougaard**: Og så vil tale ind i mikrofonen, sådan at forstærkeren kan hjælpe formanden med at høre de vise ord.

Det, der ligger her, er jo en lang række forskellige målsætninger, som man kan se på hjemmesiden under integrationsbarometret. Med det her barometer har vi jo sådan set gjort, at vi har underlagt integrationsindsatsen en strammere politisk styring og en mere professionel håndtering af indsatsen, end man har gjort tidligere.

Med banken over de projekter, Københavns Kommune har støttet og støtter med kommunale penge, der kan vi altså vurdere, hvad virker, og hvad virker ikke. Vi kan forkaste håbløse projekter, vi kan forankre de effektive projekter, som har en effekt i den permanente indsats.

Det er vel at mærke vigtigt at bemærke, at vi måler på effekter og ikke bare på aktiviteter, for det der skal til for at nå målene er jo, at vi rykker på udviklingen i vores kommune.

Vi skulle gerne ved hjælp af de her rapporter, ved hjælp af barometret kunne få en fornemmelse for, om vi i Københavns Kommune får integration for pengene, og vi gør nok for at løfte denne vigtige opgave.

Når man ser på status, så er det overordnede indtryk, at det sådan set går den rigtige vej, men der er en lang række områder, hvor der er brug for mere og brug for anderledes handlinger. Det skal vi selvfølgelig arbejde med.

På mit eget område er det målet at få hævet beskæftigelsen for indvandrere med 10 pct. her i den her 4-års periode, og det er der taget mange konkrete initiativer til, hvoraf jeg tidligere i dag har fremhævet jobpatruljerne som nogle af de indsatser, vi laver i de udsatte områder.

Vi har også lavet helbredsteams, og hvis man skal være lidt ærgerlig på egne vegne, så er det endnu ikke lykkedes at få helbredsteamene rigtigt i gang, men det arbejder vi på her resten af året.

Ser man på skoleborgmesterens område, som vi har brugt ganske lang tid på at drøfte, så er det målet at lukke gabet i præstationen mellem et- og tosprogede børns kundskaber. Der er det værd at fremhæve både københavnermodellen for integration og faglighed for alle-planen som en rigtig god begyndelse.

Men jeg vil også sige, at i horisonten lurer den kommende PISA-undersøgelse, og vi har altså brug for at komme længere med de her planer. Jeg vil sige, at københavnermodellen for integration og pendanten på daginstitutionerne, som hedder mangfoldighed i Københavns dagtilbud, de skal altså gerne ud og virke i hele byen og ikke kun i bydele, hvis vi for alvor skal nå målene.

Så vil jeg også nævne, at det privatskoleprojekt X og Tværs, som godt nok er blevet lanceret som en succes fra skoleborgmesteren, det ikke er en succes, for det er kun 5 skoler ud af de 10, som var målet. Vi er nødt til at sige, at alle privatskolerne skal løfte deres andel af indsatsen.

På boligområdet er det et område, som dels sorterer under teknik- og miljøborgmesteren, og der er målet, at vi ikke skal have nye ghettoer. Vi har tidligere i dag behandlet helhedsplanerne, og det er klart, hvis vi skal have løftet andelen af borgere, der er i arbejde med 10 pct. i områderne, så er der brug for en rigtig stor indsats. Der har jeg allerede været i stand til at fremhæve den aftale om at sætte en stopper for, at kontant- og starthjælpsmodtagere flytter ind, som et af de initiativer, der er meget afgørende.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Men også her kan der gøres ting, og der er faremomenter. Et af de faremomenter, det er f.eks. historier fra Tingbjerg her over sommeren, hvor man har kunnet læse, at unge rødder har skabt problemer og har sat ild i skraldespande og har skabt nogle dårlige historier i Tingbjerg.

Det bringer mig faktisk over i forhold til den del af integrationspolitikken, som gælder tryghed. Det ligger jo under socialborgmester Mikkelt Warming, og der er målet, at unge indvandrere i 2010 har en kriminalitetsfrekvens, som er på niveau med andre unge danskere. Jeg vil bede om, at jeg kan få talletid fra næste runde.

Se, der er det altså nødvendigt at have en prioritering på dette område, og det kan ikke nytte noget, man bliver ved med at tale om SSP og så lidt mere af det hele, vi er nødt til at arbejde mere systematisk med det præventive arbejde, vi er nødt til skabe konsekvenser for voldelige og utilpassede unge og følge op på nogle af de initiativer, som ganske fint balancerede i sidste års budget. Det skal vi simpelt hen have sat på sporet, vi skal sikre, at de sikrede pladser bruges, vi vil populært sagt stramme den korte snor, og det tror jeg er et meget vigtigt budskab, hvis vi skal have skabt trygge rammer i vores by.

På sundheds- og omsorgsområdet, hvor Lønborg jo er borgmester, der er målet, at forskellen i sundhedstilstanden hos danskere og indvandrere, den bliver udlignet. Der er altså brug for, viser statusrapporten, at der også sker en mere differentieret indsats imod de grupper, der har størst problemer. Der var jeg meget skuffet, da jeg kunne læse i Berlingske Tidende, at borgmesteren havde skudt ideen ned fra Lars Løkke om et årligt sundhedstjek i boligområderne. Jeg håber, at borgmesteren spiser en fortrydelse og konstaterer, at der faktisk er brug for at gøre noget ekstra lige præcis for de her grupper, som rapporten handler om.

Endelig er der kultur- og fritidsområdet, som jo er specielt af flere grunde, der kommer jo en ny borgmester, og vi kan jo så se, at målsætningen er, at indvandrere skal deltage på samme niveau i kultur- og fritidslivet.

Jeg synes, det er en meget god begyndelse, at man har vedtaget en idrætsstrategi her tidligere i Borgerrepræsentationen og har valgt at sætte fokus på nogle af målgrupperne. Men jeg synes, det er en ret dårlig begyndelse for fru Pia Allerslev, at Venstre stemte imod den her tilføjelse. Jeg synes, man skal prioritere en indsats på kultur- og fritidsområdet, som i højere grad er en indsats og i mindre grad projekter. Ser vi på projektarbejdet, så er det en meget stor del af kultur- og fritidsarbejdet, der handler om projekter, og det tror jeg ikke holder i længden.

Det sidste jeg vil nævne i forhold til statusrapporten er det fælles ansvar, vi alle sammen har for at få arbejdspladser, hvor indvandrere er lige så stærkt repræsenteret, og det handler om vores medarbejderpolitik, som er forankret under økonomiforvaltningen. Der skal vi altså styrke i de kommende år indsatsen for at få den her attraktive og mangfoldige arbejdsplads, der gør, at vi i København kan have en arbejdsplads, som afspejler befolkningen og bruge de muligheder og praktikpladser osv., som har været iværksat i en lang række planer.

Det er meget, meget vigtigt, at vi fastholder mangfoldighedsledelse, at vi rekrutterer bredt, og at vi skaber en rummelighed på vores arbejdspladser, og de målsætninger vil vi også følge i den her rapport.

Med den her redegørelse skal vi så tage statusrapporten til efterretning, og det gør vi, men allerede til november, vil vi se opdateringen af barometret, og der vil det for alle vise sig med indikatorerne rød, gul og grøn, om udviklingen går i den rigtige retning. Det er netop det redskab, som skal gøre, at vi med det fælles ansvar, der er overskriften på rapporten, vil være i stand til faktisk at rykke udviklingen i den rigtige retning, og faktisk præge udviklingen i København til at blive en mere mangfoldig by både for danskere og for indvandrere.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): 3 minutter og 42 sekunder ind i 2. runde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Peter Schlüter (C): Borgmester Jakob Hougaard har utvivlsomt lagt mange gode hensigter bag den statusrapport for integrationspolitikken i Københavns Kommune, det er der ingen tvivl om. Vi vil alle sammen fremgang.

Nu nævner borgmesteren jo selv ordet projekter, og det får mig så til at tænke på, hvor mange projekter er det lige, vi har gang i. Det har vi så forsøgt at kortlægge i beskæftigelses- og integrationsforvaltningen, og det er ikke nogen nem sag. Vi er dog kommet et stykke hen ad vejen, vi er begyndt at få øjnene op for, hvor mange projekter der dækker over hinanden, i hvilke områder projekterne er aktive, hvor de nogenlunde fungerer.

Men det vi ikke ved et klap om, det er, hvor godt virker de. Det vi ikke ved et klap om, det er, er der tale om fortsat som igennem de foregående år en masse, undskyld jeg siger det, projektmageri sat i søen, skabt ene og alene med det formål at holde en masse medarbejdere beskæftiget i kommunen. Projekter, som man i øvrigt ikke rigtigt kan måle sig frem til, virker de efter hensigten, og hvad får borgerne for alle de her penge. Fordi vi kan jo se, at der frem til, altså fra 2007, 2009 og 2010 er afsat i alt 1,2 mia. kr. til såkaldt integrationsfremmende projekter.

Så er det nok også rimeligt, at borgerne får en mulighed for at følge lidt med i, hvad koster hvert enkelt projekt, og hvad er outcome. Når vi snakker outcome, så betyder det, at der selvfølgelig skal sættes nogle parametre op for, virker det her, bringer det os i det hele taget i den rigtige retning, får vi mere integration for pengene, er der en rimelig effektivitet i og med, at disse projektmagere, alle disse projektansatte, undskyld, er udadgående, kommer de ud på gaden, kommer de ud i miljøerne, snakker de med folk, er der noget feedback. Alt det her mangler vi et overblik over, kære borgmester Jakob Hougaard.

Jeg er derfor meget, meget glad for den rapport også belyser dette område, netop økonomien og det økonomiske overblik som værende et problem. Det må jo være i kraft af, at man udmærket godt ved, at det er et kritikpunkt, det er et ømt punkt, det er en akilleshæl.

Derfor har vi en klar forventning om i Det Konservative Folkeparti, at når vi til næste år tager samme punkt op, tager en status over integrationsfremmende tiltag i det forløbne år, så har vi fået økonomien med, og så har vi dannet os et overblik over, hvor mange projekter der er i gang, hvor mange ansatte er det, hvor stor berøringsflade er der, og hvad koster det.

Carl Christian Ebbesen (O): Kære integrationsborgmester, hvordan synes du selv, det går. Vi står i en situation, hvor vi har Hitzb-ut-Tahrir, som er fuldstændig infiltreret i det københavnske miljø, ja, vi har sågar klubtilbud, hvor det er, at flertallet af de mennesker, der færdes der, de har en fundamentalistisk muslimsk baggrund, som har til formål at ændre det her lands styre til en islamisk stat.

Vi har en situation, hvor vi har indvandrere, som har svært ved at klare sig i skolen, som har svært ved at tale det danske sprog, som kommer ud med uddannelser, eller kommer ud fra folkeskolen med et uddannelsesniveau, der ikke er godt nok til, at de kan klare en efteruddannelse.

I bund og grund så har vi i København en situation, hvor de folk, som vi burde have integreret, de vandrer rundt i rodløshed, hvor de får lov at forblive i ghettoerne, hvor kriminaliteten stadig væk er høj, hvor der stadig er overfald på helt almindelige mennesker, som bare går på gaden, hvor vi har rodløse indvandrerunge, som ikke kan få tiden til at gå med andet end at lave ballade og lave overfald og for nogens vedkommende bare for sjovs skyld.

Vi er nødt til at gøre noget meget, meget mere drastisk end bare at kigge på og lave en sommercamp, end bare at have et par konsulenter til at rende rundt og prøve at kigge på, hvordan vi kan få løst dette problem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Jeg er nødt til at sige, kære integrationsborgmester, at det her er bare ikke godt nok. Det er ligesom om, at det er en plan, hvor det bare er mere af det samme, det der ikke har virket de sidste 10 år, der lægger man så 20 mio. kr. oveni, og så tror, at bare man får lidt mere af det, der ikke virker, så har man løst alle integrationsproblemer.

Jeg må indrømme, når jeg kigger ned over de ændringsforslag, der er kommet fra et flertal her i Borgerrepræsentationen, jamen så er det ikke engang forslag, der har til formål at integrere de her mennesker. Dele af de projekter, der er lagt op til her, det er ikke, hvor det er indvandrere, der skal blande sig med danskere for at udvikle en bedre kulturforståelse for, at man kan lære nogle af de her indvandrere de danske værdier og de danske normer, der er i det her samfund.

Nej, jeg synes i bund og grund, at tankegangen er forkert, og jeg synes, det er vigtigt, at vi får tænkt helt anderledes i forhold til at lave en institutionsplan, som rent faktisk virker.

Dansk Folkeparti har tilbudt et samarbejde omkring det at få lavet en ny integrationspolitik, som for alvor kan være med til at sætte en ny dagsorden i København, en dagsorden, hvor der bliver taget helt andre hårde skridt, hvor vi er nødt til meget, meget mere målrettet at stille krav.

Jeg vil sige, når jeg bladrer ned over de ændringsforslag, der er, så er summen af dem i en situation, hvor Dansk Folkeparti ikke kan være med.

Der er dog et af dem, hvor jeg synes, man har forsøgt, pudsigt nok er det også det, hvor der stort set er afsat færrest midler, men det er det med at få unge etniske kvinder ud i foreningslivet, ud i idrætslivet, få dem hevet ud, blandet med helt almindelige københavnere, helt almindelige danskere i kulturlivet, i fritidslivet, i idrætslivet. Det er et af de eneste få forslag, hvor Dansk Folkeparti kan se nogle perspektiver. Men ellers synes vi, der er lang vej.

Man kan diskutere frivillighedsområdet, vi vil gerne være med til at tage en drøftelse af, om man kan komme nogen vegne med de andre initiativer, der bliver sat her. Men summen af det er, at det er mere af det samme, det der ikke har virket i 10 år, det er nu det, man lægger 20 mio. kr. oven i, og så tror man, man har løst noget.

Jeg er bange for, at vi ikke er kommet et skridt videre.

Signe Goldmann (F): Nu hæftede jeg mig lige ved, at Carl Christian Ebbesen siger helt almindelige københavnere, men helt almindelige københavnere har altså mange forskellige hudfarver, vi har en multikulturel by, vi har en by med mange forskellige farver.

Jeg vil sige, en af de ting, det er jo rigtigt, at der stadig væk er mange steder, der skal løftes på integrationen, vi har stadig væk en ret stor skævhed, vi har en masse sociale problemer, som har en massiv etnisk slagside. Vi har stadig væk en by med diskrimination, vi har fået lavet nogle rapporter her for nylig, der også viser, det stadig væk er et område, der stadig væk er brug for at blive sat ind på.

Derudover har vi også brug for, og det er også en af de ting, vi har lagt vægt på i de forslag, der ligger i ændringsforslaget, at vi inddrager etniske minoriteter meget mere både i kultur- og fritidslivet, men også i forhold til de politiske beslutninger og de andre demokratiske organer, vi har rundt omkring.

En af de ting, jeg vil fremhæve, det er Integrationsrådet, som vi jo er blevet enige om at bevare perioden ud med en evaluering. Det er jeg rigtig, rigtig glad for, at vi er endt på.

En anden ting, jeg vil fremhæve, det er, at der nu skal gøres en indsats i forhold til at få etniske minoritetsforældre til at deltage mere i skole- og daginstitutionsbestyrelser. Det er et rigtig, rigtig godt sted at være inddraget og deltage i det demokrati, vi har.

Så blev der nævnt noget omkring projekter, og der er rigtig mange projekter i gang, det er rigtigt. Nu var jeg ikke lige oppe omkring helhedsplanerne, men en meget stor del af de projekter, der foregår, er jo netop ting, der ligger i forhold til Landsbyggefondens midler.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Jakob Hougaard var oppe og sige, at Landsbyggefonden var et supplement til det, vi laver i kommunen, jeg vil nærmest sige, det er omvendt, i hvert fald hvis man kigger på det økonomiske, de store penge i forhold til integrationsindsatser ligger på Landsbyggefondens midler.

Der er jeg også glad for, at vi i de ændringsforslag, der ligger til aftalen, nu lægger op til at indgå partnerskaber i forhold til de udsatte boligområder, også så vi kan få lov til at få en større synergi og bedre samarbejde omkring de projekter, der går i gang.

Forði som det er lige nu, så sidder vi her for efterhånden et par timer siden og gennemgår en masse helhedsplaner, og der er ikke særlig mange, der har læst dem formentlig. Vi har heller ikke særlig meget indflydelse på dem, vi kan bare blåstemple dem. Der kunne jeg godt tænke mig, at der bliver en bedre koordinering med, hvad er det, der foregår kommunalt, og hvad er det, der foregår i forhold til de projekter specielt i forhold til de udsatte områder.

Det er ikke, fordi jeg synes, at vi som politikere herinde fra skal sidde og detailstyre alt, hvad der skal ske i Landsbyggefonden, det kan vi heller ikke, men sørge for, at der bliver en større synergieffekt. Det håber vi på, at der bliver lagt op til med den aftale nu.

Manu Sareen (B): Jeg blev kaldt op af Dansk Folkeparti og Hitzb-ut-Tahrir, det har vi læst om i dag i Nyhedsavisen, og det står selvfølgelig rigtig grelt til. Men man får det billede af, efter at have hørt Dansk Folkeparti, at det sker overalt i byen.

Man får også det billede af, at det er ulovligt, det er det ikke, det er ikke ulovligt at være medlem af Hitzb-ut-Tahrir, vi har foreningsfrihed, vi har forsamlingsfrihed. Men det vi skal, og det er det, jeg håber på, vi kan finde frem til, vi har talt om det tidligere i dag, det er at få et overblik over, hvor mange der er, og få et overblik over, hvad vi kan gøre og få et overblik over, hvordan vi udfordrer de unge mennesker med dialog og med pædagogik. Men det er ikke ulovligt at være medlem af Hitzb-ut-Tahrir.

Borgmester Mikkel Warming: For mig var det altså borgmester Jakob Hougaard, der kaldte mig herop, og det var bemærkningerne omkring tryghedsinitiativer, som overraskede mig lidt.

Forði for det første må man sige, der jo er ikke skyggen af nye initiativer på området i rapporten, i aftalen i udvalget eller nogen som helst andre steder i det her papir. Så de der lidt kritiske bemærkninger om, at det nok ikke gik så godt, og man skulle være hurtig osv., forstår jeg ærlig talt ikke, for man har ikke selv fulgt op på noget.

For det andet, og det er måske noget, man måske bør bide lidt mærke i i tider som disse, den allerstørste og vigtigste ting, vi kan gøre i forhold til at skabe tryghed, det præventive, det forebyggende arbejde, ikke mindst det enorme rugbrødsarbejde, der foregår rundt omkring på socialcentrene i forhold til udsatte truede børn uanset hudfarve og etnisk baggrund i øvrigt, for at forhindre, at man kommer i situationer, hvor nogle af disse projekter, der blev søsat i sidste års budget omkring kort snor, omkring døgninstitutioner osv., der bliver nødvendige.

Der står vi faktisk i en lidt sær situation lige nu, idet der i det sidste halvandet års tid har været arbejdet ganske voldsomt med at gøre tingene bedre rundt omkring på socialcentrene, der gør tingene bedre i forhold til de interne samarbejdspartnere, der er handlevejledninger i forbindelse til daginstitutionerne, der er kommet socialrådgivere ud på skolerne.

Der er styrket SSP-samarbejde netop for, at alle, der har med børn at gøre, der kan være blot den mindst smule i en eller anden form for udsat risiko, reagerer. Og resultaterne viser sig nu, vi får mange flere underretninger nu om stunder fra eksterne samarbejdspartnere.

Et konkret eksempel fra Valby der kan vi se fra foråret 2006 til foråret 2007 en stigning på 55 pct. i antallet af underretninger. Det er godt, fordi det betyder også, at vi også har arbejdet internt på socialcentrene med at få strammet op, med at få lavet deciderede undersøgelsesgrupper, så de underretnin-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

ger, der kommer, bliver undersøgt kvalificeret med det samme, hurtigt, effektivt, man får lavet de ting, man skal, sat de ting i værk, man har brug for for at samle op på de børn, der bliver underrettet om, at vi også handler mere nu. Der kommer flere sager.

Derfor begynder vi at få et merforbrug på området, derfor sprænges de økonomiske rammer, fordi vi gør det, alle siger, vi skal gøre, får flere underretninger, handler mere, handler hurtigere. Det koster penge, vi bevæger os mod et merforbrug i 2007 på 10-15 mio. på området, som jeg kan så sige, det bærer jeg ind i forhandlingerne, at der skal vi have et løft, fordi vi jo er enige om, at noget af det vigtigste, vi kan gøre for at skabe tryghed, er at forhindre, at unge kommer ud i den situation, hvor de skaber utryghed.

Der er det præventive forebyggende arbejde i socialcentre helt centralt.

Og så hjælper det heller ikke, at de 110 mio. kr., socialområdet skal spare i det budgetforslag, der ligger, betyder, at udsatte børn-området skal spare 20 mio., det får vi dårligere handlinger af, det får vi dårlige indgreb af. Det er den største udfordring, vi står i i forhold til trykhedsområdet.

Borgmester Mogens Lønborg: Borgmester Hougaard spørger, om jeg er parat til at tage en fortrydelsespille. De fortrydelsespiller, jeg kender til, der er på markedet, vil nok ikke virke så meget på sådan en som mig.

Men om der så fandtes en pilletype, der virkede på det, Hougaard refererer til, så ville jeg naturligvis ikke gøre det. Jeg står aldeles ved, hvad jeg har været ude at sige med hensyn til, hvorvidt det var en god ide, at man inden for nogle bestemte ghettoområder defineret ved bopælskriterium, altså en adresse, en bestemt gade, hvis man bor i en bestemt gade, så kan man komme op til sin praktiserende læge og få et helbredstjek, men hvis man f.eks. tilfældigvis bor lige uden for Mjølnerparken, man ringer op til sin læge og beder om en konsultation, man har hørt, der er et eller andet helbredstjek, man kan få, og sekretæren spørger, hvor bor du? Desværre den ydelse den er beregnet til dem, der bor ovre på den anden side af gaden. Det tror jeg faktisk, hvis jeg skal være helt ærlig, ikke er lovligt.

Nu kan det selvfølgelig så være, at sundhedsministeren, som jo har nemmere ved at ændre lovgivningen, end jeg har, har tænkt sig at ændre lovgivningen, sådan at det kan lade sig gøre. Men altså det er da i den grad et skråplan for ikke at sige en diskrimination, at man tilbyder nogle sundhedsydelser alene ud fra et bopælskriterium, alene fordi man kan konstatere statistiske sammenhænge mellem, hvilke områder man bor i og så forekomsten af forskellige sygdomme. Det er i den grad misbrug af statistik. Altså det er fuldstændig hen i vejret.

Der hvor der kan være tale om, at man kan vælge nogle kriterier, sådan at man målrettet tilbyder helbredstjek til nogle bestemte grupper, det må under alle omstændigheder være kriterier, der på en eller anden måde direkte relaterer sig til kroppen og dermed har betydning for sygdommene.

Lad mig nævne nogle eksempler: Der er nok ikke nogen, der har en ide i at tilbyde mammografiundersøgelse til børn eksempelvis, altså der er et alderskriterium, der gør det naturligt, at man siger, alle skal ikke have det tilbud, der vælger man en bestemt alder ud.

Hvis der genetisk er nogle særlige risikoforhold i forhold til tvillinger, så synes jeg, det vil være fint at tilbyde helbredstjek til tvillinger, fordi de er en risikogruppe. Men det er, fordi kriteriet er direkte relateret til legemet. Det er det altså ikke, fordi man bor på en bestemt adresse.

Det er derfor, at det forslag ikke under nogen omstændigheder kan få min opbakning. Jeg er til gengæld meget interesseret i at lave helbredstjek mere generelt, for jeg tror faktisk på, selv om jeg ved godt, inden for den lægefaglige verden er der mange, der siger, det kan ikke betale sig, man skræmmer folk. Det tror jeg altså ikke på, jeg tror lidt på, at vi skal gå den vej i højere grad og tilbyde helbredstjek.

Så er det klart, der er nogle, der vil sige, jamen det har jeg ikke brug for, jeg kommer ikke, det er jo en frivillig sag, om man vil tage imod tilbuddet eller ej, men på den måde reservere det til nogle

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

mennesker ud fra, hvilken bopæl de har, det er i hvert fald ikke en tradition, vi før har set i det danske samfund, det er en nyorientering overhovedet.

Jeg betvivler som sagt lovligheden af det, så det er i hvert fald ikke noget, der kan få min støtte.

Men generelle helbredstjek det er en vej, jeg synes, vi skal seriøst overveje at betræde, for den tror jeg på i det lange løb både vil give bedre livskvalitet, fordi man opdager sygdomme i god tid. Jeg tror såmænd, at det økonomisk vil svare sig i det lange løb.

Heidi Wang (V): Problemer i integrationsområder for mange politikere er, at vi ikke har overblik over, hvad vi har brugt penge til, hvem der har fået pengene, og hvad er det, der virker.

Jeg synes, denne her statusrapport giver faktisk et meget klart og overskueligt overblik over det, som jeg i hvert fald personligt efterlyser. Før vidste jeg ikke f.eks., hvor mange penge har vi brugt på uddannelsesområdet, beskæftigelsesområdet, men nu ved jeg f.eks., at på beskæftigelsesområdet har vi brugt 302 mio. kr., på uddannelsesområdet brugte vi 182 mio., til integration på boligområdet brugte vi 31 mio., og på kultur- og fritidsområdet brugte vi 4,4 mio. osv. osv.

Så det er en god ting, at jeg ved i mit baghoved, hvilket område der har fået tildelt de fleste midler. I den forbindelse er jeg meget glad for, at Venstre har sat et meget klart og tydeligt fingeraftryk i beskæftigelsesområdet i forbindelse med arbejdsmarkedskørekort og tusind tak, borgmester.

En anden ting, som er problemet i forbindelse med integration, det er kontinuitet, der har været for mange små projekter, det er ligesom, at det er ikke projekt for brugerne, men er projekt for, som Peter Schlüter siger, projektmagere.

Der har været så mange projekter, som vi ikke ved, om de virker. Netop fordi beløbet nogle gange er meget lille, og man kunne ikke se effekten, og den succes eller resultater, som man har fået fra de her projekter ikke ligesom overføres, eller vi går videre med det.

Men den her statusrapport giver os et øjeblik over det, det synes jeg også er meget positivt.

En anden god ting ved rapporten er, hvilke bydele men selvfølgelig jeg efterlyser stadig væk meget mere oplysninger, hvilke bydele har fået penge til det, hvilke grupper er det, er det de unge eller gamle eller kvinder, og også hvilke minoriteter der har fået integrationsmidler, som jeg ser og efterlyser mange gange, ser ud til, at de asiatiske minoritetsgrupper fik de færreste midler, og det er jeg ikke særlig glad for.

Alt i alt synes jeg, at i hvert fald siden Integrations- og Beskæftigelsesudvalget blev dannet, har vi jo trods alt gjort noget, vi kan selvfølgelig forbedre det sådan, at i hvert fald politikerne har noget at forholde sig til.

Så vil jeg rose det her integrationsbarometer med farver, og det viser også startmålingen, hvor vi står henne, og hvad er de politiske mål, og hvor er vi på vej hen. Men selvfølgelig vil jeg meget gerne se lidt mere kvalitativ, dvs. hvad er det, der virkede. Og også har vi dækket behovet, fordi tit og ofte er det sådan, det er politikerne, der bestemmer behovet, men behovet ikke kommer fra borgerne.

Så alt i alt er jeg glad for den her statusrapport, der er mange ting, der kan arbejdes videre med, men i hvert fald har vi et overblik over, hvad der sker på integrationsområdet.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, jeg tror, jeg bliver nødt til lige at sige, at vi jo har en regel om, at vi prøver at slutte omkring 23-tiden. Der er 10 sager tilbage på dagsordenen, så nu må gruppeformændene jo lige vurdere situationen og lige stikke hovederne sammen.

Jette Bergenholz Baurup (A): Ja, det var sådan set Carl Christian Ebbesen, der fik mig herop. Carl Christian Ebbesen synes ikke, der sker noget på integrationsområdet.

Jeg vil så sige, jeg synes, det er en flot statusrapport, og det er rigtigt, der er mange andre tiltag, der kan blive gjort, men jeg synes, det er en rigtig flot begyndelse, og jeg synes, at borgmester Jakob

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Hougaard virkelig er startet flot med at lave et barometer, og det følger man op på. Det er da det, man kan sige, en god begyndelse.

Det er klart, der skal gøres meget, kodeordet er tryghed i København, og den tryghed er der ikke i dag. Vi ved mange af anden etnisk baggrund, der er det ganske normalt, at man har en kniv med, når man skal ud i byen, det er ganske almindeligt, også at der bliver skudt med pistoler og andet, og det er lige præcis det, man vil til livs.

Men at beskyldte socialforvaltningen for, at de intet gør, det er lige stærkt nok. Socialforvaltningen har utroligt mange tiltag. Der er støttekontaktpersoner, der er netop jobkonsulenterne, som er udsprunget fra SSP-samarbejdet, der er den korte snor, og jeg kan fortsætte. Men man står også lidt med ryggen mod muren, når det er de unge, som slet ikke er til at nå, de unge, som er på den sikrede afdeling. 98 pct. af de unge, som sidder på den sikrede afdeling på Sundholm i dag, det er unge med anden etnisk baggrund. Jeg har så sent som i går fået tallene fra personalet derovre.

Der kan man sige, her skal man også ind og lave tiltag, det skal man også, når man i Børn- og Ungeudvalget har 90 pct. af de anbragte børn med anden etnisk baggrund. Så sent som i aften har jeg fået 2 formandsbeslutninger, og det var også børn med anden etnisk baggrund, som desværre skulle anbringes.

Så vi er startet godt fra borgmesterens side, men vi er jo slet ikke nået til, hvor vi ønsker at nå. Men det kan vi ved en samlet indsats fra socialforvaltningen, fra skole og netop fra beskæftigelse og integration, hvis vi går meget stærkere sammen. Fælles indsats, hvor forældre er med i skole, det er et skridt på vejen.

Jeg vil så gå så langt at sige, forældrene skal altså til at have et ansvar og også lillebroreffekten, den tidlige indsats er så utrolig vigtig for, at vi overhovedet kan komme, kan man sige, det her problem til livs.

For mig at se burde der måske også i en statusrapport være, at er en familie derude, hvor det er svært at nå med tiltag enten fra integrationsforvaltningen, fra socialforvaltningen eller fra skole, så kunne det være, at man skulle inddrage børnecheck, det kunne være, man skulle inddrage noget af kontanthjælpen og sende dem på en højskole, og så må forældrene tage ansvar. Det kunne måske være noget af det, man skulle prøve også senere hen.

Men jeg vil sige, det her det er en rigtig god begyndelse, det jeg bare mangler, det er et katalog, så man kan se fremover, hvad var godt, hvad var dårligt, hvad hjalp i den bydel, hvad hjalp i en anden bydel. Det kunne være rigtig, rigtig rart, fordi så kunne man sortere fra, der er jo selvfølgelig projekter alle vegne.

Jens Nielsen (A): Tak Carl Christian Ebbesen, fordi du gik herop og satte lidt fut i det, vi mærker det jo ikke altid så tydeligt i udvalgmøderne, hvor det jo går faktisk rigtig godt og stille og fredeligt. Men her er det jo klart, hvorfor Dansk Folkeparti er så lidt hjælpsom, som de er i det her arbejde med integration.

Et samfund, der gerne vil være integrativt, som gerne vil have mennesker til at fungere sammen og til at finde sammen, selv med forskelligt udgangspunkt må have et element af tillid, det må bygge på tillid som den grundlæggende værdi, selv om det kan være svært, og selv om det kan være rigtigt det med knivene og det med utrygheden, og at indsatsen skærpes, det skal den på en række områder, det er jeg enig med Jakob i.

Men det må følges af, at man rækker hånden ud og siger, vi vil hinanden, og der er problemet altså lidt med Dansk Folkeparti, at samtidig med, at vi herfra prøver at iværksætte nogle ordninger, der er imødekommende, der prøver at skabe bedre muligheder for indvandrere i det her samfund, så hører vi jo samtidig fra Dansk Folkeparti nogle udmeldinger, som må tolkes som stærkt diskriminerende om

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

kulturelle symboler som tørklæde, der kan lignede med nazisymboler fra folketingsmedlemmer. Eller hjemmesider fra folk selv i denne kreds, som er meget lidt tillidsskabende og meget lidt integrativt.

Du snakker om, at det skal være mere drastisk, jeg vil sige at det element og det indhold, der er i denne rapport, jo faktisk på mange måder er en drastisk fokusering på tillid og på integration. Så gør det samme, hjælp os også fra Dansk Folkeparti, vær fast i de krav, vær fast i de sociale praksiser, der lægges op til, som står beskrevet i denne rapport og ræk samtidig en hjælpende hånd ud, en inviterende hånd ud til indvandrere i dette samfund.

Det ville være et drastisk skridt fra Dansk Folkeparti, der ville hjælpe noget.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så giver jeg ordet til borgmester Jakob Hougaard. Jeg minder igen om tiden.

Borgmester **Jakob Hougaard**: Jeg skal gøre det ganske kort. Det her er jo en proces, vi står foran, det hårde arbejde ligger i udvalgene. Det er en proces, som kræver, at man sætter nye initiativer i gang.

Det er muligt, at borgmester Mogens Lønborg ikke vil spise en fortrydelsespille, men så må han gøre noget andet for at nå målet, nemlig at få indvandrerne med op i sundhedstilstanden.

Jeg synes, det er vigtigt at se det her som et fælles ansvar, der kræver en fælles indsats, og jeg vil gerne kvittere for de meget konstruktive meldinger, der har været her i debatten og håber på, at de enkelte borgmestre vil bruge de her indikatorer i et fremadrettet arbejde i udvalgene, sådan at vi kan nå nogle resultater på integrationsområdet på alle indsatsområderne i kommunen.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg skal endnu en gang appellere om, at der er medlemsforslag og medlemmer, som gerne vil have deres forslag behandlet her i aften også.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Skal vi nu ikke holde os til sagen, hr. borgmester Jakob Hougaard, fordi det er jo beskæftigelses- og integrationspolitikken, det handler om og ikke sundheds- og omsorgspolitikken, selv om der selvfølgelig er en sammenhæng, og integrationen rækker ud over alle forvaltninger. Så skal vi jo fastholde fokus på integrationspolitikken, og det er jo din afdeling.

Når det er sagt, så har du jo fået et fantastisk redskab i dine hænder, og det fik du for halvandet år siden, da den meget, meget grundige Rambøll-rapport var færdig, og den lå klar. Den, må jeg sige, blotlagde systematikken, metoderne og navnlig, kan man måske sige, den manglende systematik og de uklare metoder.

Derfor forventer vi og regner vi med, at borgmesteren vil gøre det kloge, det fornuftige, tage den Rambøll-rapport til sig, bruge den som et værktøj, fordi den er godt nok fyldt med kritik, men den er samtidig meget, meget konstruktiv, og den viser vejen frem for en stor kommune, hvordan vi bør ordne integrationen.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg vil så tage overborgmesterens henstilling til efterretning og prøve blot at svare Jens Nielsen på den måde, at Dansk Folkeparti er åbent, vi rækker en hånd ud, vi rækker faktisk en hånd ud i forhold til Socialdemokratiet for at være med til at forbedre den integrationsaftale, der er lavet.

Vi har sagt, vi deltager gerne i at lave en ny og forbedret en, en der rent faktisk virker. Men jeg synes, det begynder at blive plat at gå over strengen, når vi skal til at tage diskussionen om, hvem det er, der rækker hånden ud. Altså herregud, tror I, man kan række hånden ud mod Osama bin Laden, at han holder op med at opfordre til terrorisme.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Tror I, at man kan bekæmpe Hitzb-ut-Tahrir ved at række hånden ud og sige, at det, I har gang i, det er rigtig godt, I skal bare have et klap på skulderen. Nogle gange er man også nødt til at tage nogle konfrontationer og sige tingene lige ud, som de er, og det er så bare det, jeg kan konstatere, det er, at Socialdemokratiet er ikke nået længere på det område. Socialdemokratiet er i bund og grund det parti, som, hvis de havde styrken og viljen til det, jamen så åbnede man op for grænserne igen, så skyndte man sig at lukke indvandrere ind uden i bund og grund at tage en konkret diskussion om, hvad det er, man vil med de mennesker og sikre dem en ordentlig integration.

Men det var nu ikke for at starte en længere debat, selv om jeg hurtigt kan komme til det. Men må jeg ikke bare afslutningsvis sige, at vi har jo et godt Integrationsudvalg, så for ikke at provokere nogen, Jens Nielsen, Dansk Folkeparti rækker hånden ud i forhold til Socialdemokratiet med henblik på at bidrage med nogle løsninger, som rent faktisk nytter noget i stedet for bare at bruge 20 mio. kr. på mere af det samme.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Er det rigtigt, at I vil have afstemning? (*Carl Christian Ebbesen*: Vi ønsker, skal jeg sige det?) Jamen jeg skal bare lige vide det. (*Carl Christian Ebbesen*: Jeg vil gerne have afstemning om de af A, B, F og Ø stillede ændringsforslag).

Dansk Folkeparti ønskede afstemning om det i Beskæftigelses- og Integrationsudvalget vedtagne ændringsforslag (se 'oversigt over politisk behandling').

Ændringsforslaget blev godkendt med 40 stemmer imod 6.

For stemte: A, B, F, V og Ø.

Imod stemte: C, O og Finn Rudaizky (løsgænger).

Statusrapport for integrationspolitikken blev herefter taget til efterretning uden afstemning.

=====

46) BR 337/07. Udviklingsplan for brugerdemokrati og selvforvaltning

Indstilling om,

1. at "Udviklingsplan for brugerdemokrati og selvforvaltning, Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen 2006 – 2009" godkendes.

Det forudsættes, at eventuelle udgifter forbundet med sagen afholdes inden for udvalgets ramme.

(Beskæftigelses- og Integrationsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

47) BR 360/07. Godkendelse af medlem og suppleanter til Det lokale Beskæftigelsesråd

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen godkender Dansk Arbejdsgiverforenings indstilling af nyt medlem til Det lokale Beskæftigelsesråd,

2. at Borgerrepræsentationen godkender Landsorganisationen i Danmarks indstilling af ny suppleant til Det lokale Beskæftigelsesråd, samt

3. at Borgerrepræsentationen godkender Akademikernes Centralorganisations indstilling af suppleant til Det lokale Beskæftigelsesråd.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 30. august 2007**

(Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

48) BR 310/07. Meddelelse om midlertidige valg

Meddelelse fra den store valggruppe om,

1. at Kasper Johansen (B) er indtrådt som midlertidigt medlem af Beskæftigelses- og Integrationsudvalget, samt
2. at Bo Normander (B) er indtrådt som midlertidigt medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget i forbindelse med Tina Bostrups (B) fravær i perioden 1. august 2007 og indtil 30. november 2007.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

49) BR 311/07. Røking i udvalg

Godkendelse af,

1. at Ninna Thomsen (F) udtræder som medlem af bestyrelsen for Center for Specialundervisning for Voksne, samt meddelelse fra den store valggruppe om, at Karina Heuer Bach indtræder som nyt medlem af bestyrelsen.

Røkingen blev godkendt uden afstemning.

=====

50) BR 370/07. Indkaldelse af stedfortræder

1. Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af stedfortræder for Morten Westergaard (A), der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 1. september 2007 og indtil 15. oktober 2007. 1. stedfortræder Susan Hedlund (A) indkaldes.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

51) BR 369/07. Meddelelse om midlertidigt valg

Meddelelse fra den store valggruppe om,

1. at Susan Hedlund (A) indtræder som midlertidigt medlem af Kultur- og Fritidsudvalget under Morten Westergaards (A) fravær fra den 1. september 2007 og indtil 15. oktober 2007.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

=====

52) BR 326/07. Indstilling af medlem til Det særlige Bygningsyn

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen på vegne af Københavns og Frederiksberg kommuner overfor Kulturarvsstyrelsen sidestillet indstiller arkitekt Monica Thon, MB, og teknik- og miljøborgmester Klaus Bondam som medlem af Det Særlige Bygningssyn for perioden 1. august 2007-31. juli 2011. (Teknik- og Miljøforvaltningen)

Jens Kjær Christensen (Ø): Årsagen til, at jeg går herop på talerstolen, det er, at der står, at på baggrund af en debat, der har været i Valgudvalget, hvor jeg også sidder, der kommer man nu med den her indstilling.

Hvad indstillingen ikke fortæller, er, at der har udspundet sig en vis maildebat, og hvis jeg skulle samle forsamlingens interesse om det måske for forsamlingen inferiøre punkt på dagsordenen, så vil jeg sige, jeg godt vil afsløre, hvorfor Klaus Bondam for ganske kort tid siden meldte ud angående Kløvermarken, at han nu ikke ønskede at være med, og der skulle være ny proces og erkendte, at alt, hvad der var gjort hidtil fra radikal side, nok ikke havde været rigtig demokratisk.

Det var selvfølgelig, fordi vi havde den debat før sommerferien, og det har borgmester Klaus Bondam haft mulighed for at gå og overveje sommeren hen over. Og da han havde besluttet sig til, at han gerne ville stille op med Monica Thon som sidestillet mulighed, så ville det jo ikke gå at kunne komme ind i Det Særlige Bygningssyn, hvis bygningssynet i virkeligheden skulle få den fremragende ide at gå hen, uanset om de havde magt eller virkelig styrke til det, så kunne de faktisk foreslå Kulturarvsstyrelsen og kulturministeren, at man skulle frede Kløvermarken. For at undgå at komme i det skisma var udmeldingen der.

Spøg til side, det her er et spørgsmål om, hvorfor skal Københavns Kommune repræsenteres i Det Særlige Bygningssyn, og det spørgsmål vil jeg gerne stille borgmester Klaus Bondam, hvorfor. Jeg ved godt, der er en lov, men nu spørger jeg, det er en meget gammel lov, jeg spørger, hvorfor, hvori består det fornemme, det meningsfyldte demokratisk set.

Forde de sager, og det er en stor mængde sager, der skal behandles i Det Særlige Bygningssyn, og som jo ikke kun omhandler København, de sager kommer vi jo aldrig til at tage stilling til som sådan, og det skal vi heller ikke, det er heller ikke meningen. Vi har heller ingen instruksbeføjelser over for dem, vi måtte udpege til at sidde i Det Særlige Bygningssyn. Så i virkeligheden sidder den person eller de personer, man indstiller og blaffer i vinden uden nogen sammenhæng med noget som helst, og kan i øvrigt for så vidt sige, hvad pokker der falder dem ind, mene, hvad de vil.

Jeg er nu godt nok sikker på, at hvis der skulle ske det, at det enten blev Klaus Bondam eller Monica Thon, så skulle det nok være sådan, at teknik- og miljøforvaltningen skulle være behjælpelig med sagsforberedelsen og om, hvad den ene eller den anden af personerne skulle mene og i hvert fald komme med oplæg og bruge tid på det.

Det er ikke borgmester Klaus Bondam, der har lavet den her lov, det ved jeg, så det er jo ingen kritik af Klaus Bondam. Men jeg kunne godt bede om sådan en smule forståelse for, at der findes ting i samfundet, der godt kunne trænge til at blive lavet om, ting som er efterladenskaber fra tidligere tiders styreform.

Vi kan ikke forstå, hvem vi nu udpeger, hvad det er, de repræsenterer, det er i hvert fald ikke kommunen, de repræsenterer sig selv, og så kan man diskutere, hvor interessant er det, undskyld alting uforsagt, at en eller anden tilfældig person i Borgerrepræsentationen bliver udpeget til at mene et eller andet om bygningsbevaring, hvilken relation har det i forhold til forsamlingen, som udpeger, og i forhold til borgerne, som har valgt os, som er til stede her.

Derfor vil jeg sige, fordi jeg ved udmærket, at et flertal i aften sandsynligvis vil stemme for den her udpegning af de 2 personer, så vil jeg spørge Klaus Bondam, først var der spørgsmålet om, hvorfor skal vi sidde der, nu kommer det næste spørgsmål, vil Klaus Bondam, uanset om han bliver valgt eller

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 30. august 2007**

ej, det er jo ligegyldigt, arbejde for, at man faktisk får lavet det her system om, lovgivning, så man ikke har en fuldkommen uklar repræsentation ind i et ganske magtfuld organ, vil jeg lige gøre opmærksom på. Det er altså ikke en almindelig hønseavlerforening, vi snakker om her, det har voldsomme konsekvenser, og ofte befinder beslutningerne sig i minefeltet i forhold til de diskussioner, vi har herinde i Københavns Kommune angående byudvikling.

Så det var mine 2 små spørgsmål i forlængelse af synspunktet, og vi vil ikke genere nogen mennesker og derfor stemme imod dem, så vil vi undlade at stemme for at markere, at vi egentlig mener, at det er fuldkommen håbløst, at vi er repræsenteret, og at det i øvrigt ligger i forlængelse af det, som blev lavet af denne her Borgerrepræsentation for halvandet år siden, hvor man gennemgik, hvor vi er repræsenteret i selskaber etc., nævn og alt det her.

Så kan man spørge, hvorfor fik man ikke øje på det i udvalget på det tidspunkt og sige, hvad er egentlig meningen her, ikke, dynamikken.

Borgmester Klaus Bondam: Tak for det.

Jeg vil starte med at undlade at kommentere de motiver, som Jens Kjær Christensen tillægger mig, det hører ikke hjemme under denne sag.

Når det er sagt, så skal jeg gøre opmærksom på, hvad Jens Kjær Christensen sikkert udmærket er klar over, at det er Kulturarvsstyrelsen, som beder Københavns og Frederiksberg Kommuner om at indstille et medlem til Det Særlige Bygningssyn. Hvis man altså ønsker at lave om på det, så må man jo rejse den sag, og så vidt jeg er orienteret, så er det overborgmesteren, som varetager de forhandlinger med staten om sådan nogle ting. Og så må vi jo se på det til den tid.

Det er en politiker fra Frederiksberg Kommunalbestyrelse, som har repræsenteret vores 2 kommuner i perioden fra 2003 til 2007, og før det, ja så har forhenværende borgmester Søren Pind også været medlem af Det Særlige Bygningssyn.

Det er aftalt mellem de 2 kommuner, at man på skift indstiller et medlem, og det er altså nu Københavns Kommunes tur. Til orientering for forsamlingen vil jeg sige, at hvervet er ulønnet.

Nu indstilles der af hensyn til ligestillingsloven 2 navne her, og Jens Kjær er også lidt inde på etikken omkring, jamen hvad hvis det er sager, som vedrører bebyggelser i Københavns Kommune osv. osv., altså hvis Det Særlige Bygningssyn skal behandle sager inden for kommunens grænser.

Altså for mit eget vedkommende, hvis det skulle ende med at blive mig, så må det jo være en vurdering fra sag til sag, men personligt vil jeg ikke tøve med at erklære mig inhabil i sådanne sager, så der naturligvis ikke skal herske nogen som helst tvivl om bygningssynets afgørelse.

Desuden kan man også i sådanne sager indhente en vurdering vedrørende inhabiliteten fra Det Særlige Bygningssyns embedsfolk. Jeg er sikker på, at Monica Thon vil lægge nogenlunde de samme ting til grund i et sådan tilfælde.

Så med andre ord, det er en aftale med staten, der lægger op til, at de 2 hovedstadskommuner på skift er repræsenteret. Hvis man ønsker at lave den om, og det er jo det, jeg kan høre, Enhedslisten vil, ja, så må man stille det som et særskilt forslag, det er ikke noget, vi selv kan tage stilling til som kommune.

Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): Ja, tiden den går, men jeg giver ordet til Jens Kjær Christensen.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg siger tak for det meget sobre svar fra borgmester Klaus Bondam. Jeg mangler dog lige en besvarelse på spørgsmålet, hvorvidt Klaus Bondam vil arbejde for, at man arbejder for en fuldkommen urimelig ordning. Jeg vil selvfølgelig også spørge overborgmesteren om det samme, så kan vi få begge svar.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Én ting er, at Enhedslisten kan prøve at gøre, hvad vi vil, det har jo en enorm vægt, hvis de 2 borgmestre ville engagere sig i sådan en lille sag. Man skal ikke bruge al tid på det, rolig, det er bare en lille demokratisk øvelse, som i øvrigt ligger i forlængelse af åbenhedsprincippet her i Borgerrepræsentationen.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Klaus Bondam**: Det korte svar er umiddelbart nej. Jeg er sikker på, at repræsentanter fra Københavns Kommune i Det Særlige Bygningssyn sagtens kan skille tingene ad.

Indstillingen blev godkendt med 33 stemmer imod 0. 11 undlod.

For stemte: A, B, C, F, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Følgende undlod at stemme: V og Ø.

=====

53) BR 367/07. Forespørgsel til overborgmesteren

1. Hvad er overborgmesterens holdning til borgmester Klaus Bondams luksusforbrug for skatteborgernes penge?
2. Hvordan har overborgmesteren reageret i relation til borgmester Klaus Bondam, da det blev afsløret, at her var et alvorligt problem for Kommunen ved en Borgmesters ødselhed?
3. Agter overborgmesteren at udstikke retningslinier fremover for borgmestres repræsentation, eller skal det fortsat være op til den enkelte borgmester bedømmelse og dømmekraft?
4. Hvad hvis der igen opstår situationer, hvor borgmester Klaus Bondam eller andre borgmestre klart overskrider sædvanlige normer for repræsentation? Vil det få nogen konsekvenser for den pågældende borgmester, eller er konsekvensen "blot", at borgerne ved næste valg genvælger eller fravælger den pågældende borgmester?

(Stillet af Finn Rudaizky og Winnie Berndtson, begge løsgængere)

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg giver først ordet til Finn Rudaizky, der sammen med Winnie Berndtson har rejst denne forespørgsel.

Finn Rudaizky (U): Det er positivt, at Det Radikale Venstre har erkendt, at der er et problem i relation til borgmester Klaus Bondams repræsentation. Jeg ser det egentlig som en meget positiv ting, at Det Radikale Venstre nu selv stiller forslag til drøftelse af procedurer omkring problemet.

Jeg har også læst besvarelsen på denne her forespørgsel, og jeg synes, at den besvarelse, der er givet, er tilfredsstillende. Nu gælder det om at koncentrere sig om fremtiden, og mon ikke det skulle være muligt, at hver borgmester godt kan betros, uanset partifarve, at administrere borgernes penge på en fornuftig måde.

Jeg tror, at de episoder, der har været, vil medvirke til, vil jeg i hvert fald sige på mine egne vegne, formentlig også på Winnie Berndtsons, selv om hun ikke er her, at vi har fuld tillid til, at det vil ske fremover.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg er som overborgmester ikke over for Borgerrepræsentationen ansvarlig for en anden borgmesters administration vedrørende repræsentation. Det er den pågældende selv ansvarlig for, og derfor burde forespørgslen ikke være rettet til mig, men til Klaus Bondam med en anmodning til ham om at redegøre for sin administration.

Men jeg vil benytte lejligheden til at redegøre for de regler, som gælder på området.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Jeg har for at få slået juraen i sagen fast, bedt Borgerrepræsentationens Sekretariat om at oplyse, hvad de gældende regler og retningslinjer på området går ud på.

Sekretariatet har oplyst, at reglerne for afholdelse af repræsentationsudgifter svarer til reglerne for afholdelse af andre kommunale udgifter. De sammenfatter reglerne således:

”Udgifter kan alene afholdes, hvis der er tale om varetagelse af et kommunalt formål og kommunens interesser. Udgiften skal være omfattet af de givne bevillinger, og udgiften skal have forbindelse til vedkommendes ressortområde, og der skal ved afholdelse af udgifterne udvides den sparsommelighed, som forventes ved anvendelsen af offentlige midler.”

Sekretariatet oplyser, at der ikke fra centralt hold eller i Københavns Kommune er fastsat beløbsmæssige grænser for repræsentationsudgifter, herunder f.eks. grænser for prisen pr. kuvert.

Endelig oplyser sekretariatet, at der ikke af rets- eller tilsynspraksis kan udledes nogen faste beløbsgrænser for repræsentation, herunder en højeste kuvertpris. Retten i Hillerød har i Brixtoftesagen opereret med en strafferetlig kuvertprisgrænse på 1.400 kr., dommen er anket, så denne beløbsgrænse kan ikke lægges til grund.

I øvrigt har Indenrigs- og Sundhedsministeriet efter afsigelse af byretsdommen i Brixtoftesagen udtalt, at den i dommen fastlagte grænse på 1.000 kr. ikke er en absolut grænse, der gælder for alle kommunale eller regionale arrangementer.

Efter omstændighederne kan det være lovligt at afholde en kuvertpris, der overstiger 1.000 kr. Det beror efter ministeriets vurdering på en konkret vurdering. I vurderingen kan bl.a. indgå, om der afholdes en årlig middag eller flere arrangementer i tilsvarende prislæg i løbet af et år. Man vil også kunne tage højde for prisforskelle mellem hovedstaden og provinsen.

Det er altså juraen vedrørende udgifter til repræsentation.

I Københavns Kommune lægger vi stor vægt på åbenhed, og jeg synes, at vi i Borgerrepræsentationen er kommet langt. Det jeg netop nu siger fra talerstolen kan enhver følge med i live fra sin hjemmecomputer.

Vi har i løbet af foråret 2007 haft en hektisk aktivitet på Rådhuset med en række åbent husarrangementer, hvor københavnere og alle her i Borgerrepræsentationen har været inviteret. Der har været flot fremmøde af københavnere bl.a. til en livlig debataften om byen for alle i festsalen og til en hel lørdag med workshops og debat om højhuse samt selvfølgelig til den fine udstilling om metropolzonen i Rådhushallen lige før sommerferien.

De nye borgerservicecentre er en stor succes, og den nye erhvervsservice er kommet godt fra start. Det sikrer, at der er én indgang til kommunen, uanset hvilke spørgsmål man som københavnere står med. Det glæder mig, at københavnere så flittigt har henvendt sig til Borgerrådgiveren, det er en nyskabelse i Københavns Kommune, som bl.a. Socialdemokratiet på Christiansborg gerne så udbredt til andre kommuner.

Kort fortalt går det fremad med åbenheden i København, og det mener jeg også er tilfældet i spørgsmålet om borgmestrenes repræsentationsudgifter, som optager de 2 spørgsmål.

Det gælder for os alle, at udgifter til f.eks. møder, rejser, gaver og andet skal lægges åbent frem til offentligheden. Det er klart, at de udgifter, vi har til repræsentation, skal falde inden for de rammer, der gælder på området.

Hvis I klikker jer ind på kommunens hjemmeside, vil I se, at der findes oplysninger om borgmestrenes og BR-medlemmernes udgifter til repræsentation, og I vil se, at alle 7 borgmestre har lagt informationer frem om deres forbrug til møder, gaver, rejser og andet, som kan være relevante for offentligheden at følge med i.

Borgerrepræsentationens Sekretariat står til rådighed for det enkelte BR-medlem eller borgmester, hvis der er tvivl om, hvilke rammer der gælder for udgifter til repræsentation.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Københavnerne kan derfor være trygge ved, at borgmestre og BR-medlemmer har adgang til rådgivning, og at de til enhver tid vil kunne følge med i, hvad der bruges på repræsentation på Rådhuset.

Så længe der er åbenhed omkring repræsentationsudgifter vil det enkelte BR-medlem og den enkelte borgmester skulle stå til regnskab. Det er jeg tryk ved, og det mener jeg, at københavnernes kan være.

Når det er sagt, så kan der godt være behov for helt præcise retningslinjer for, hvilke oplysninger om de enkelte borgmestres repræsentationsudgifter, der skal lægges ud på nettet. Sådanne helt præcise retningslinjer er ikke sat i dag.

Borgerrepræsentationen har i forbindelse med planen, Åbenhed på Rådhuset, vedtaget, at der på Københavns Kommunes hjemmeside skal offentliggøres oplysninger om udgifter til møder, repræsentation, rejser, gaver, hjemmearbejdsplads, telefon, borgmesterbil m.m. for den enkelte borgmester.

Økonomiforvaltningen har udarbejdet nogle såkaldte definitioner på udgiftskategorier på kk.dk, der er videreføret til og drøftet med de øvrige forvaltninger med henblik på, at der kunne anvendes ensartede retningslinjer i alle 7 forvaltninger.

Herudover har der været drøftelser herom i gruppeformandskredsen. I praksis har det imidlertid vist sig, at borgmestrene, det vil også sige forvaltningssekretariatene, ikke anvender helt samme skabelon ved offentliggørelse af oplysningerne på nettet, og jeg finder derfor som sagt, at der godt kan være behov for nogle mere præcise retningslinjer. Det er jo også dette spørgsmål, der skal behandles i en anden sag på dagsordenen.

Forespørgslen blev besvaret af overborgmesteren.

=====

54) BR 365/07. Medlemsforslag om repræsentation

Det foreslås,

1. at der pr. 1. oktober 2007 fremlægges forslag for Borgerrepræsentationen til en ordning, hvorefter borgmestrenes repræsentationsudgifter mm. offentliggøres efter et sæt utvetydige og bindende regler på kommunens hjemmeside,
2. at de for borgmesterudgifter relevante poster i kontoplanen skal identificeres og præciseres, så det ikke er muligt at bogføre udgifter relateret til borgmestrene under andre dele af forvaltningernes virksomhed,
3. at de offentliggjorte udgifter revideres kvartalsvist af Kommunens revision eller et eksternt revisionsfirma, og afvigelser offentliggøres på hjemmesiden,
4. at ordningen etableres med tilbagevirkende kraft, således at revisionen af denne samplings udgifter igangsættes umiddelbart efter vedtagelsen af dette forslag, samt
5. at ordningen skal være fuldt funktionsdygtig og den bagudrettede revision afsluttet den 1. januar 2008.

(Stillet af Det Radikale Venstre)

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Vi går videre til næste sag på dagsordenen, og det var her, vi ville tage punkt 55 på den oprindelige dagsorden, som var et medlemsforslag fra Det Radikale Venstre, så jeg giver ordet til Manu Sareen.

Manu Sareen (B): Det Radikale Venstre støtter de beslutninger, der er truffet omkring åbenhed på Rådhuset og helt klart også de tanker, som overborgmesteren lige har nævnt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Derfor skal der selvfølgelig også fra vores side være opbakning til fuld åbenhed omkring borgmestrenes repræsentationsudgifter. Ved åbent at lægge udgifterne frem, så optræder vi proaktivt over for borgerne og ikke mindst over for pressen og bidrager til at skabe tillid til, at vi forvalter borgernes penge på en ordentlig og fornuftig måde.

Borgerne og pressen de er i hvert fald helt klart interesserede i de oplysninger, og det behøver man ikke læse særligt mange aviser for at konstatere.

Derfor er det et stort problem, hvis de oplysninger, der lægges frem, ikke er nøjagtigt sammenlignelige. Resultatet bliver det modsatte af tillid, det skaber utryghed, det skaber mistillid, borgerne skaber mistillid til os, og det er bestemt ikke særlig positivt eller farbart på nogen som helst måde.

Som det også fremgår af vores motivering for medlemsforslaget, så er den manglende sammenlignelighed netop, hvad vi kan konstatere, når vi går på nettet og ser de oplysninger, de enkelte borgmestre har lagt på kommunens hjemmeside.

Det er der nok ikke nogen ond vilje bag, det er jeg helt sikker på, men vi må bare konstatere, at der ikke sker en tilstrækkelig koordinering, og der bliver ikke udmøntet en ensartet praksis mellem borgmestrene og forvaltningerne. Derfor så er der behov for, at vi politisk træffer nogle mere konkrete beslutninger, så de intentioner, der er omkring åbenhed på Rådhuset, som overborgmesteren også så smukt har skitseret, bliver sikret. Det er lige præcis det, vores beslutningsforslag, og de punkter, vi har lagt op til, går ud på.

Vi mener, vi er nødsaget til at være konsekvente, derfor er vores forslag også bagudrettet, vi kan ikke lade nogen usammenlignelige opgørelser stå sammen med nogle fremadrettede sammenlignelige tal. Derfor må tallene tilbage til den her valgperiodes start revideres, kun på den her måde kan vi sende et klart signal til borgerne omkring, at vi mener åbenheden alvorligt.

Jeg er glad for, at overborgmesteren taler så åbenhjertigt omkring åbenheden, og hvor langt vi er nået, og man kan se det her live osv.

Men jeg mener ikke, det er nok, De Radikale mener ikke, det er nok. Vi er nødsaget til at have nogle fælles retningslinjer, som jeg har nævnt.

Men jeg hører også overborgmesteren tale om ens retningslinjer, jeg hører også overborgmesteren være imødekommende over for vores ønske. Derfor glæder jeg mig og tager det som et udtryk for, at Socialdemokratiet støtter vores forslag.

Anne Vang (A): Jeg kan bekræfte Manu Sareen i, at Socialdemokraterne ganske rigtigt er positive over for forslagens intentioner, i det omfang der er repræsentationsudgifter, som ikke er sammenlignelige i dag. Det skal også siges, at der allerede pågår et arbejde om at sikre en sammenlignelighed i repræsentationsudgifter.

Derfor vil vi gerne have lov til at udvalghenviser forslaget til Økonomiudvalget, så det kan indgå i det arbejde.

Slutteligt skal det dog siges, at i forhold til punkt 3 og 4 kan det for os at se forekomme overkilled, kalder man det vist, at det skal være en kvartalsvis revision, det lyder frygtelig voldsomt.

Man kan også diskutere i forhold til punkt 5, om det kan nås inden 1. januar 2008, det er alt sammen noget, vi ser frem til at få afklaret i forbindelse med behandlingen i Økonomiudvalget, hvis vores udvalghenvisning bliver stemt igennem.

Bjarne Fey (F): Da jeg læste om historien første gang, så tænkte jeg og hørte borgmester Klaus Bondam beklage sig, og hans skal vi sige slet skjulte hentydninger til, at andre borgmestre gemte deres poster under administrationen eller andet, så tænkte jeg, hvad har man dog gang i her. Det er da ikke spørgsmål om konteringsfejl her, det er mere spørgsmål om etik og moral.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Nu har jeg fået et meget fornuftigt svar fra borgmester Klaus Bondam i dag, som redegør for, hvad det er, han har brugt sine penge på. Jeg vil sige, Klaus Bondam har en god moral, men jeg synes stadig væk, det her smager lidt af dårlig samvittighed mere end noget andet.

Men vi vil da strække os så langt, i stedet for at stemme det ned, altså endnu yderligere bureaukratvælde det her, det må man sige, det bliver det sgu til. Jeg tror, vi vil gå med til Socialdemokraternes udvalgshenvisning på 1 og 2 og så drop dog de her 3, 4 og 5, hvad er det dog for noget det her. Det er da en gang syltekrukkeagtigt foretagende slæbende med dårlig samvittighed hen over det.

Leslie Arentoft (V): Jeg var overordentlig glad for den fremlæggelse, som overborgmesteren kom omkring de juridiske aspekter af denne her sag. Vi i Venstre ligger helt på linje med den tilkendegivelse, der kom juridisk på det her responsum her.

Jeg vil sige, det her medlemsforslag, først og fremmest vil jeg sige, vi støtter selvfølgelig Socialdemokratiets forslag om at udvalgshenvisne sagen. Men et par kommentarer til selve substansen her.

Overkill blev det sagt fra Anne Vangs side, og det er præcis, hvad forslaget her er udtryk for. Hvis der er noget, vi har offentlighed omkring, så er det netop vores rejser, det er vores taxaforbrug, det er vores telefonregninger, det er alt, hvad vi forbruger som politikere herinde. Vi kan være helt trygge ved, at den frie danske presse nok skal sørge for, at der er offentlighed omkring de her produkter. Så ingen problemer der.

At man så regnskabsmæssigt ønsker at stramme tingene op, jamen det kan der måske være en vis fornuft i, vi mener dog, at vi har retningslinjer for repræsentationskontoen, altså der er ikke nogen problemer på den led.

Angående 4 og 5 der vil jeg også sige, kom det til en afstemning, så ville Venstre stemme mod, fordi man laver ikke lov med tilbagevirkende kraft, det gør man ikke, det er en uskik, det er ganske enkelt uhørt. Men nu bliver tingene behandlet i andet regi, og det er vi svært tilfredse med.

Det som vi i Venstre lægger vægt på det er selvfølgelig, at når man har en borgmester, som har ansvaret for mange, mange milliarder kroner, så giver det ikke nogen rimelighed, at man ikke har en eller anden råderet over en repræsentationskonto. Altså hånden på hjertet, de er borgmestere, og de styrer milliarder af kroner, som de er ansvarlige for, hvad er så ideen i at sige, jamen altså de skal sættes under administration for et par hundrede tusinde kroner, ikke engang altså.

Det er sædernes forfald, hvis man forsøger at lave retningslinjer for, hvornår man må betale, og hvor meget man må betale på en restauration. Vi kan ikke regelsætte os ud af den her problematik, det er op til borgmestrenes konduite at bestemme, hvor deres grænse går. Overtræder de den, så er straffen jo meget hård, medierne er den hårdeste, altså medierne kan jo ødelægge mange ting. Straffen i medierne er jo langt hårdere, end revisionen kan pålægge.

Så vi er fuldt tilfredse med systemet, som det er, og igen vi er svært tilfredse med, at den bliver henvist til udvalgsbehandling.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, det varer ikke så længe, før klokken er 23. Vurderingen er lidt den, at de efterfølgende sager ikke tager så lang tid, så jeg regner med, at vi prøver at gøre os færdige i dag.

Rikke Lauritzen (Ø): Enhedslisten er egentlig ganske godt tilfreds med den redegørelse, som overborgmesteren har givet. Vi synes, de her regler er udmærket klare for, hvordan repræsentation skal være her i kommunen.

Som de tidligere talere har sagt, er vi også især imod 3, 4 og 5, og dem vil vi have stemt ned, hvis det var, det var kommet til en afstemning. Vi kan da godt gå med til, at det bliver udvalgshenvist, når det nu skal være sådan, men jeg synes, at man ved at, som vi også snakkede om på gruppeformands-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 30. august 2007**

mødet, synes, det er en uskik i denne her sag, at vi, når vi alle sammen er imod et forslag, så alligevel udvalghenviser det og sætter gang i nogle embedsmænd med at lave en hulens masse arbejde på et forslag, som man egentlig er modstander af. Det synes jeg er noget pjat.

Men fred være med det, og vi er i gang med at forbedre de politiske rammer, og så kan vi tage den der.

Hvad jeg derimod ikke synes er noget pjat, det er hele den her proces, der er gået forud for det her medlemsforslag. Bjarne Fey nævner, jeg kan ikke huske, hvad han kaldte det, om han kaldte det en uskik, at man skyder skylden over på andre borgmestre og nævner andre borgmestre. Jeg vil gå så vidt og sige, at jeg synes, det er umanerlig dårlig stil. Selvfølgelig er det klart, at Det Radikale Venstre har været møgkede af denne her sag, der er ingen partier, der bryder sig om at blive kastet ud i medierne på denne her måde. Men at kaste bolden videre til sine borgmesterkolleger og oven i købet være så fej på at sige, at man ikke vil sætte navne på, det er noget pjat.

Jeg kan godt forstå, at borgmester Klaus Bondam var ked af denne her sag, fordi det ville vi alle sammen være, men man burde dog have så meget pondus alligevel, at man ikke kaster den over, og så må man forklare sig ud af det forbrug, fordi man jo har forbrugt pengene. Det hjælper jo bare ikke at kaste det over på andre borgmestre.

Peter Schlüter (C): Muligvis er Rikke Lauritzen nu meget overrasket over, at jeg rent faktisk står her og siger, jeg er fuldstændig enig med dig.

I øvrigt hvad angår punkt 2, hvor der står, at de for borgmesterudgifter relevante poster i kontoplanen skal identificeres og præciseres, så det ikke er muligt at bogføre udgifter relateret til borgmestrene under andre dele af forvaltningernes virksomhed. Se, det kunne være rigtig interessant, hvis det også for det punkts vedkommende gjaldt, skal vi bare sige, 20-30 år tilbage i tiden, det havde da været spændende.

Nå men der er en grad af jeg vil ikke sige bitterhed omkring det her medlemsforslag, men den ligger ikke godt på tungen. Der er sådan en grad af mistænkeliggørelse i det – borgmester Klaus Bondam, lytter også med, kan jeg se, ja, det var godt, fordi der står jo her:

”Som det er i dag bliver åbenhedspolitikken undermineret af, at de 7 borgmestre ikke følger samme praksis.”

Det tjener hverken borgmestrenes interesser eller politikernes oprindelige intentioner. Men men, hvad er det for en praksis, der bliver snakket om, der findes jo ikke nogen praksis, så det er jo lidt, det er sådan lidt, ja spændt det her, for måske at fjerne fokus fra det, som sagen egentlig handlede om. Skidt nu være med det, vi kan stemme for forslaget, men vi vil sandelig ikke gøre det uden at nævne disse forhold.

Manu Sareen (B): Jamen jeg vil da først og fremmest kvittere for den udvalghenvisning, vi stort set alle har været enige om, med håndsrekning er der nogen, der siger næsten.

Men jeg vil også lige nævne, vi tager debatten selvfølgelig i Økonomiudvalget, men jeg vil lige nævne det over for Peter Schlüter, som sagde, der ikke var praksis, og at det er spin. Fakta er, at f.eks. kaffe til møder osv. ikke konteres ens i de forskellige forvaltninger, fakta er, at brugen af borgmestrebiler ikke konteres ens i de forskellige forvaltninger, og det er vel rimeligt, at vi har nogle fælles udgangspunkter, når man skal ind og kigge på udgifter.

Jeg kan fornemme, at stort set alle gerne vil kigge på det fremadrettet, det synes jeg selvfølgelig er positivt, og det glæder jeg mig til, at vi får nogle fælles retningslinjer. Det synes jeg også er rigtigt, som Anne Vang siger, der bliver kigget på det her, og jeg er helt sikker på, at det vil styrke den åbenhed, som blev startet her for 1½ år siden på Rådhuset.

Tak for det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

(Kort bemærkning).

Bjarne Fey (F): Den her historie er jo ikke opstået på grund af, at man har konteret kaffe forkert, historien om sminke og alt muligt andet er noget helt, helt andet, det var en diskussion, om det er berettiget at bruge penge til den slags ting, det er jo ikke et konteringsproblem det her eller ensartethed eller lighed mellem forskellige borgmesterkonti.

Derfor er det fuldstændig absurd, når Manu Sareen slutter af med at trække det frem her, at det er et konteringsproblem, det er da noget helt, helt andet, og det gider jeg ikke bruge mere tid på, jeg tror godt, Manu Sareen ved, hvad det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Jeg synes, Manu Sareen er inde på noget meget væsentligt, at selvfølgelig skal vi kunne sammenligne de her ting, vi skal være sikre på, at der ikke, om jeg så må sige, bliver sminket på tingene rundt omkring.

Derfor er det vigtigt selvfølgelig, at der i de forskellige kolonner står kaffe, når det handler om kaffe, og blyanter, når det handler om blyanter osv. Ensartethed fremmer forståelsen og den åbenhed, som vi alle gerne ser på Rådhuset.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Jeg har opfattet det sådan, at der er tilslutning til en henvisning til Økonomiudvalget.

Et forslag fra Socialdemokraterne om at henvise medlemsforslaget til Økonomiudvalget blev godkendt uden afstemning.

=====

55) BR 362/07. Medlemsforslag om at Borgerrepræsentationen forkaster Socialudvalgets besparelsesforslag om manglende indsats i forhold til vedligeholdende genoptræning

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen i dag tilkendegiver, at man anser Socialudvalgets besparelsesforslag om manglende indsats i forhold til vedligeholdende træning for at være socialt uansvarligt – og derfor ikke agter at gennemføre denne besparelse i forbindelse med budget 2008.

(Stillet af Finn Rudaizky og Winnie Berndtson, begge løsgængere)

Finn Rudaizky (U): Dette forslag er stillet af principielle årsager, men også for at gøre Borgerrepræsentationen opmærksom på, at der i forbindelse med budgetbesparelser altid er nogle tabere. Det er i mange tilfælde nogle tabere, som ikke har mulighed og kræfter til at fylde Rådhuspladsen med protester over de her ting, som sker.

Så det gælder for det her forslag i relation til, at der mangler penge til nogle helt elementære genoptræningsopgaver, som forvaltningen har overtaget fra Københavns Amt. Hvis jeg må sige det for at undgå at komme op 2 gange, så vil jeg sige i relation til det næste forslag på dagsordenen, så har det samme effekt. Der er der bare tale om et helt lille beløb, nemlig 0,4 mio. kr., som ikke står i indstillingen, selv om det er meddelt, men det er så sagt nu. 400.000 kr., som får indflydelse, besparelser på det, får indflydelse på en række borgere, som har specielt behov for omsorg og støtte i dagligdagen på Vesterbro.

Jeg nævner de her ting, og jeg håber, at Borgerrepræsentationen vil kigge lidt uhildet på det og tilkendegive, at man ikke agter at gennemføre disse besparelser i 2008-budgettet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Borgmester **Mikkel Warming**: Jeg vil også, hvis det er muligt, sige det samme nu til begge medlemsforslag. Lidt kortere end, da vi havde lidt den samme diskussion før sommerferien, men alligevel. 110 mio. kr. er det sparemål, Socialudvalget efterhånden er ved at nå op på i forhold til budgettet næste år. Det har konsekvenser selvfølgelig, hvis ikke der sker et eller andet i budgetforhandlingerne i forhold til de handicappede, i forhold til de psykisk syge, hjemløse og narkomanerne.

Der er folk, hvis hverdag bliver mere stresset, der er folk, hvis hjemmepleje bliver ringere, der er udsatte børn, der måske ikke får den støtte og de tilbud, de skal have. Der er ansatte, der må opleve at skulle sige farvel til kolleger, der skal løbe stærkere, fordi hverdagens opgaver skal løftes med færre hænder. Det er konsekvensen, hvis ikke der sker noget i budgetforhandlingerne, så det kommer vi selvfølgelig til at snakke om.

Det handler om prioriteringsrummet, det er 35 mio., det handler om en række forskellige opgaver, der er flyttet rundt i forbindelse med kommunalreformen, uden der nødvendigvis er kommet den rette kompensation. Der er vi henne i noget af det, som det første medlemsforslag handler om, nemlig den vedligeholdende genoptræning i forhold til den.

Og så er der det meget store problem eller udfordring, som det hedder i moderne kommunaldansk, at der bliver flere handicappede i København, flere handicappede børn, der skal have specialundervisning ovre i skoleområdet, flere handicappede børn, der skal have særlige tilbud, hvad enten det er aflastning til familierne, det er hjemmehjælp, det er døgninstitutionspadser.

Helt konkret kan jeg fortælle, at for 2002-2006 er antallet af registrerede handicappede i aldersgruppen 0-17 gået fra 760 i 2002 til 1.730 i 2006. Det er den stigning, som de nye diagnoser, som de læger, der diagnosticerer, giver anledning til, for det er ikke noget, socialforvaltningen har indflydelse på. Det giver det, man kalder økonomiske udfordringer, som giver sig udslag i, at der ligger ganske voldsomme forringelser og besparelser i Socialudvalgets budgetforslag.

Det er sådan set meget simpelt, enten tilfører man f.eks. handicapområdet midler, eller også falder servicen, det er jo til at forstå, kan man sige, det er et valg, vi kommer til at stå overfor i de kommende uger.

Vi vil ikke stemme for det forslag, der ligger, ej heller det næste, for det er i budgetforhandlingerne, at disse politiske valg træffes, og det har vi også indleveret en protokolbemærkning med, der har tilslutning fra en række af Borgerrepræsentationens partier. Hvis der er nogen, vi har glemt at spørge, så er de velkomne til at tilslutte sig senere hen.

Men for at der ikke skal være tvivl om det, budgetforslaget for 2008 betyder i den form, det har nu, forringelser for de allersvageste københavnere, og i så rigt et land, så rig en by, så rigt et samfund, hvor man stort set ikke kan åbne avisen, uden der er givet endnu en milliard til nogen, og det er som regel ikke kun til en, det er som regel mellem 5 og 10 mia. til nogen, der er givet dagen før i det ene udspil efter det andet fra henholdsvis Socialdemokrater og Venstre.

Der kan det simpelt hen ikke være rigtigt, at dem der ikke kan tale for sig selv, dem der ikke kan lægge presset, dem der ikke har stærke organisationer, glemmes. Det er det særlige politiske ansvar, der ligger i at tage hånd om dem, der ikke kan selv, give mund og mæle for dem, der ikke kan råbe højt og sikre anstændighed over for dem, som har behov for det.

Det handler om at vise socialt ansvar, det er et spørgsmål om politisk vilje, et spørgsmål om solidaritet, det handler om at kunne se sig selv i øjnene.

Camilla Burgwald (F): Jamen nu mestrer borgmester Mikkel Warming jo den samme hjerteskrærende disciplin, som Khaled Mustapha tidligere præsterede inden for børne- og ungdomsområdet. Jeg kunne bare godt i al stilfærdighed tænke mig at spørge Enhedslisten, hvad søren har I tænkt jer at gøre ved den udfordring?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 30. august 2007**

Borgmester **Mikkel Warming**: Altså vi kunne høre tidligere i aften, at det ikke hjælper meget at snakke med SF om den udfordring, sådan virker det i hvert fald. Det ærgrer os selvfølgelig, hvis det er sådan, det er, vi snakker med alle, der har lyst til at løfte den udfordring, uanset hvad deres strategiske og taktiske overvejelser er i forhold til det. Vi snakker med alle, der vil være med til at løfte den udfordring, at når det går så godt i vores samfund, når vi er så rige, så har vi søren danse mig også en forpligtelse til, at de svageste ikke tabes på gulvet. Det kan SF så tage imod, for det er også en invitation til dem.

(Kort bemærkning).

Thor Buch Grønlykke (A): Når man nu hører så hjerteskræende en tale fra borgmesteren, så synes jeg, at det er på sin plads at henlede opmærksomheden på det faktum, at vores store økonomiske problemer i øjeblikket i Københavns Kommune hidrører fra den tidligere enhedsliste borgmester, og det faktum, at vi så sent som går i Socialudvalget havde en sag, hvor vi var nødt til at forhandle, hvordan vi skulle undgå at have et kæmpe underskud på Socialudvalgets område. Det var en sag, som borgmesteren ikke selv har startet, men som vi var nødt til at bede om i udvalget, fordi borgmesteren dybest set ikke er så meget for at holde budgettet heller.

Jeg tror, et rigtig godt sted at starte, hvis man mener noget seriøst, og hvis man mener noget med at være ansvarlig, det er at holde sine budgetter.

Borgmester Mikkel Warming: For resten af forsamlingen, de kan nemlig ikke have den viden, som Thor Grønlykke, som sidder i Socialudvalget, har, og som resten af Socialudvalgets medlemmer har, så er det merforbrug, der truer på socialforvaltningens budget for 2007, og det er rigtigt, det har vi i øvrigt behandlet her i salen for nogle timer siden i aprilprognosen, så helt ukendt for folk kan det ikke være.

Det skyldes to ting, og det ved Thor Buch Grønlykke ganske udmærket, det skyldes, at udgifterne på handicapområdet eksploderer, fordi der kommer flere handicappede. Til hjemmeplejen er der kommet i de sidste 3 år 10 pct. Flere brugere med 40 pct. flere visiterede timer.

Thor Buch Grønlykke ved også udmærket godt, at det merforbrug, som er ganske stort, der regner forvaltningen på baggrund af beslutninger i udvalget på at kunne hente over halvdelen i effektiviseringer og inden for egen ramme. Men at der er nogle problemer, der skyldes, at der bliver flere handicappede. Det kan man ikke snakke sig fra, selv om man måske gerne vil en gang imellem. Det er den ene ting.

Den anden ting, der ikke går så godt i øjeblikket, det har jeg været inde på tidligere på denne talerstol her i aften, det skyldes, at vi ser flere underretninger, flere anbringelser, mere handling på børneområdet, noget vi har efterlyst alle sammen. Det koster også flere penge.

Det giver ganske rigtigt de 27 mio. kr., for det er det, det handler om, som p.t. truer i merforbrug på socialforvaltningens budget. Det var der forslag og diskussion om, hvordan man kunne sørge for, at man holdt sig inden for rammen i 2007. Den blev vi ikke færdige med, bl.a. fordi Socialdemokraterne ikke var indstillet på at klappe til noget, som for dem er politiske prestigeprojekter. Sådan er virkeligheden også.

Thor Buch Grønlykke (A): Jeg nåede lige at høre borgmester Mikkel Warming sige, at der var et stort effektiviseringspotentiale, og at vi havde de her udfordringer på vores hjemmehjælp til handicappede. Det er fuldstændig rigtigt, vi har et kæmpe merforbrug, fordi vores hjemmehjælp fungerer ad helvede til for nu at sige det lige ud af posen. Det er det, der er sandheden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

Vi har bl.a. haft den situation, at vi har indført en fritvalgsordning, hvor man har haft et betragteligt antal, der har valgt andre leverandører end den kommunale. Men ikke desto mindre er man fortsat med fuldstændig uændret budget til de kommunale leverandører, det fuldstændig meningsløse overforbrug, og som jeg bestemt ikke synes kan være meningen, heller ikke anset hvilken politisk farve, man har.

Derfor må jeg spørge borgmesteren, altså hvis man nu f.eks. havde effektiviseret det her med det samme eller ikke brugt de her penge på f.eks. meningsløs vis, så kunne det være, man faktisk slet ikke havde haft noget overforbrug i år.

Borgmester **Mikkel Warming**: Det var dog et slemt forsøg på at snakke udenom. Thor Buch Grønlykke ved udmærket godt, at af det merforbrug, som er på hjemmeplejeområdet for handicappede i øjeblikket, det har nemlig, undskyld for resten af Borgerrepræsentationen, for nu kommer der nogle tal, det er ca. 50 mio. kr. Thor Buch Grønlykke ved udmærket godt, at de 25 af dem skal forvaltningen hente ind i egne effektiviseringer. Det er et ganske stort effektiviseringspotentiale, det er rigtig, derfor skal det også hentes ind, derfor er der ingen, der beder om at få dem tilført.

Det der er budgetdiskussion om og budgetønske om, og det ved Thor Buch Grønlykke også udmærket, det er det, som relateres til, at der er kommet flere handicappede, det er det, der er budgetønske omkring. Fordi det kan man ikke effektivisere sig ud af, medmindre man sænker serviceniveauet. Det er så valget, som jeg understregede i første indlæg. (*Afbrydelse*: Det er uden for dagsordenen).

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, man kan sige både-og. Altså det forslag, der er stillet, vedrører en besparelse på socialområdet, og debatten er sådan set i gang om konsekvenser af det og det svar, som borgmesteren gav, så derfor har jeg syntes, at vi måtte gøre diskussionen færdig.

(Kort bemærkning).

Thor Buch Grønlykke (A): Jeg skal bare helt kort sige til Mikkel Warming, at de penge, som vi kan effektivisere til næste år, som vi ikke burde have brugt i år heller, de ville have forhindret, at vi havde det underskud, som vi nu har, så simpelt er det.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Nej, vi slutter debatten, og vi går til afstemning om punktet.

Medlemsforslaget blev forkastet med 40 stemmer imod 4.

For stemte: O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, C, F, V og Ø.

Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Venstre og Det Konservative Folkeparti afgav følgende protokolbemærkning:

"Beslutninger vedrørende budget 2008 tages i forbindelse med budgetforhandlingerne for 2008."

56) BR 363/07. Medlemsforslag om at Borgerrepræsentationen forkaster Socialudvalgets besparelsesforslag om reduktion af serviceniveauet i bofællesskab på Vesterbro
Det foreslås,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 30. august 2007

1. at Borgerrepræsentationen i dag tilkendegiver, at man anser Socialudvalgets besparelsesforslag om reduktion af serviceniveauet i bofællesskab på Vesterbro for socialt uansvarligt – og derfor ikke agter at gennemføre denne besparelse i forbindelse med budget 2008.

(Stillet af Finn Rudaizky og Winnie Berndtson, begge løsgængere)

Medlemsforslaget blev forkastet med 44 stemmer imod 2.

For stemte: Winnie Larsen-Jensen (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, C, F, O, V og Ø.

Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Venstre og Det Konservative Folkeparti afgav følgende protokolbemærkning:

" Beslutninger vedrørende budget 2008 tages i forbindelse med budgetforhandlingerne for 2008."

=====

57) BR 361/07. Medlemsforslag om lønløft til offentligt ansatte

Det foreslås,

1. at overborgmesteren beder Kommunernes Landsforening rejse krav om puljer til markante lønforbedringer til offentlige ansatte i den kommunale sektor overfor regeringen i forbindelse med finanslovsforhandlingerne.

(Stillet af Enhedslisten)

Behandling af medlemsforslaget blev udsat til Borgerrepræsentationens møde den 13. september 2007.

=====

58) BR 366/07. Medlemsforslag til indmeldelse af Københavns Kommune i organisationen 'Mayors for Peace'

Det foreslås,

1. at Københavns Kommune indmelder sig i organisationen 'Mayors for Peace'.

(Stillet af Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti)

Behandling af medlemsforslaget blev udsat til Borgerrepræsentationens møde den 13. september 2007.

Disse sager behandles for lukkede døre:

59) BR 321/07. Købssag og anlægsbevillinger

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 30. august 2007**

=====

60) BR 316/07. Køb

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

61) BR 338/07. Anlægsbevilling

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
